

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 665 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΝΟΕΜΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- Τοκογλυφία του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου
- «Κινεζοποίηση» του προλεταριάτου

Ταξική πολιτική οργάνωση

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδόληση - Συζήτηση
Παρασκευή, 25 Νοέμβρη, 7:30μμ
Αγασθουπόλεως 65 και Ακαρνών

ΚΟΝΤΡΑ!

Παπαδήμος, ο μόνιτζερ των Μερκοζί

**Προκλητικός
προς τους
εργαζόμενους,
δουλικός προς
τ' αφεντικά του**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**«Κούρεμα» μόνο
των εργατικών
δικαιωμάτων**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Η 6η δόση θα
πάει στους
τοκογλύφους
και όχι στις
συντάξεις**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Εξαρχος Φθιώτιδας
Στα σκαριά
νέο Βατοπέδι**

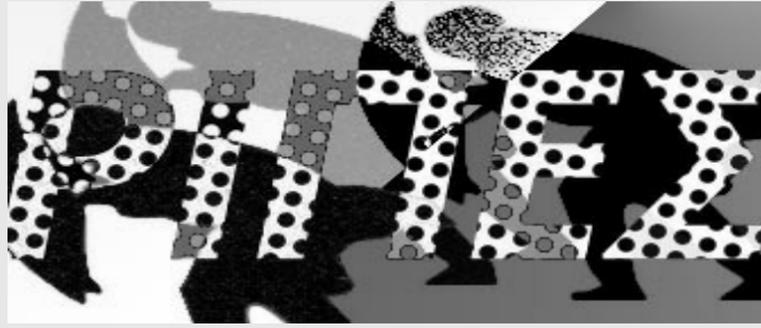
ΣΕΛΙΔΑ 9

Τρόικα μαριονετών βάζει το λαό στο γύψο

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

19/11: Ημέρα του αλέτα, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Μονακό: Ημέρα Μονεγάσκων, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493) 19/11/1514: Ίδρυση Αβάνας 19/11/1875: Γέννηση Μιχαήλ Καλίνιν 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durruti 19/11/1942: Παραίτηση κατοχικής κυβέρνησης Τσολάκογλου 19/11/1969: Καταδίκες μελών οργάνωσης «Αόρτοτοι Αγωνιστάι» 20/11: Ημέρα δικαιωμάτων παιδιού, ημέρα βιομηχανοποίησης Αφρικής, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1920: Εκτέλεση δεκαεσσάρων βρετανών πρακτόρων (IRA) 20/11/1936: Δολοφονία ηγέτη ανταρτών Αντόνιο Πρίμα Ντε Ριβέρα (Ισπανία) 20/11/1975: Θάνατος Φρανσίσκο Φράνκο 20/11/1977: Δύο βόμβες σε εγκαταστάσεις Bosch (Ιερά Οδός) και εμπρηστικός μηχανισμός σε Bosch Ζωγράφου και Volkswagen 20/11/1990: Επίθεση κατά Βαρδής Βαρδινογιάννη (17N) 20/11/1991: Συμπλοκή Σεπολιών 21/11: Ημέρα τηλεόρασης, ημέρα χαίρεσης 21/11/1882: Θάνατος Σεργκέι Νετσάγιεφ 21/11/1905: Ίδρυση Σοβιέτ Εργατών Μόσχας 21/11/1920: «Bloody Sunday», 72 νεκροί και τραυματίες (Ιρλανδία) 21/11/1921: Ο Θωμάς Γκαντάρας δραπέτευε από φυλακές Λάρισας 21/11/1973: Πραξικόπημα Ιωαννίδη 22/11: Λίβανος: Εθνική γιορτή 22/11/1960: Παραίτηση ο υφυπουργός Οικισμού Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης, κατηγορούμενος ότι χρησιμοποίησε ψευδώς στον τηλεφωνικό κατάλογο ανύπαρκτη ιδιότητα δικηγόρου, ότι η οικογένειά του καλλιεργεί χασίς στο αγρόκτημά της και ότι υπό την προστασία του ίδιου και του αδελφού του λειτουργούν ρουλέτες 22/11/2002: Διεύρυνση ΝΑΤΟ προς ανατολάς με επτά νέες χώρες (Λετονία, Λίθουανία, Εσθονία, Σλοβακία, Σλοβενία, Βουλγαρία, Ρουμανία) 22/11/2005: Η Άνγκελα Μέρκελ αρκάζεται πρώτη γυναίκα καγκελάριος Γερμανίας 23/11: Ιαπωνία: Ημέρα εργασίας 23/11/1963: Δολοφονία John Kennedy 23/11/1968: Πρώτη μεγάλη δίκη «Ρήγα Φεραίου», δεκατρείς καταδίκες 23/11/1977: Βόμβα σε σουπερ-μάρκετ Μαρινόπουλου (Δροσοπούλου) 23/11/1984: Βόμβα στη «Μεσημβρινή», καταστροφές σε τέσσερις ορόφους 24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά παιχνίδια 24/11/1967: Βόμβα μέσα στο υπουργείο βιομηχανίας (ΔΕΑ) 24/11/1983: Ανταλλαγή εξι ισραηλινών αιχμαλώτων ΠΛΟ με 4.424 φυλακισμένους στο Ισραήλ Παλαιστίνιους 24/11/1997: Βομβιστική επίθεση στα γραφεία Πανεθνικής Οργάνωσης, επικεφαλής της οποίας ήταν ο πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου Βασίλης Κόκκινος (Επαναστατικός Πυρήνας) 25/11: Ημέρα εν κινδύνω πληθυσμών, ημέρα να εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, ημέρα αγοραστικής αποχής, Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/11/1934: Ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Κεμάλ επανομάζεται Ατατούρκ 25/11/1935: Επίστρέφει στην Αθήνα μετά από δώδεκα χρόνια εξορίας ο βασιλιάς Γεώργιος Β' 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου 25/11/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπιδή 25/11/1972: Φυλακίζεται ο αρχηγός του IRA Σον Μακτοφάιν, αποτυγχάνει απόπειρα απελευθέρωσής του.

● Τι ακριβώς είναι ο Παπαδήμος; ●●● Μάντζερ στην «ΕΛΛΑΔΑ ΑΕ», διορισμένος από τη γενική συνέλευση των μετόχων, Μέρκελ, Σαρκοζί και σία ●●● Κυβέρνηση Μπουμπούκου, τσεκουροφόρου και Φώφης! ●●● Μικρή και ευέλικτη, όπως τιθίβιζαν τα παπαγαλάκια, με μόνο... 49 μέλη! ●●● Ο μπιφτεκάς της Πάρου δέχτηκε υποβιβασμό σε αναληρωτή υπουργό και τοποθέτηση σε μια καθαρά διακοσμνητική θέση ●●● Μιλάμε για ξεφτίλα που αποκαλύπτει ότι ο τύπος μόνο για «κηπουρός» κάνει ●●● Αν δεν δεχόταν τον υποβιβασμό από το προηγούμενο αφεντικό του, θα 'πρεπε να ξαναγυρίσει στο μπιφτεκάδικο ●●● Και ο κολλητός του Λεπέν στην κυβέρνηση, σε θέση υπουργού μάλιστα! ●●● Γιατί όχι; ●●● Α, ρε Χρυσόδουλε, πέθανες χωρίς να προλάβεις να δεις τα μπουμπούκια σου υπουργούς ●●● Από τους βασικούς εμπνευστές του δημοψηφίσματος γλίτωσαν όλοι πλην Καστανίδη ●●● Πίκρα! ●●● Ο Μπεγγλίτης μάλλον πλήρωσε τον απογαλακτισμό από το παπανδρεϊκό πε-

ριβάλλον ●●● Μόνο τον Μόσιαλο έδιωξε με πόνο ψυχής ο Γιωργάκης, αλλά ήταν απαίτηση του Σαμαρά και δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς ●●● Και γιατί θεωρείται γνώστης των αγροτικών θεμάτων ο Ροντούλης; ●●● Μπορεί να ξέρει από γομάρια, αλλά τα συμπαθή τετράποδα δεν χρησιμοποιούνται πλέον στις αγροτικές εργασίες ●●● Δίπλα στον Λοβέρδο έβαλαν ως υφυπουργό έναν ψυχίατρο! ●●● Τυχαίο, ασφαλώς και να σταματήσουν οι κακόβουλοι συνειρμοί ●●● Ο Πάγκαλος τι ακριβώς καθήκοντα θα έχει στη νέα κυβέρνηση; ●●● Ο,τι και στην

προηγούμενη: μαντρόσκυλου ●●● Συνεπικουρούμενος από το κανίς Μπουμπούκος ●●● Ο Μπουμπούκος αλυχτούσε υπέροχα ●●● Ενα χαμόγελο νασα (μετά συγχωρήσεως) είχε ο κηπουρός Δρούτσας ●●● Αυτός βολεύτηκε στην ευρωβουλή κι ο Λαμπρινίδης έμεινε άνεργος ●●● Μα πώς να έχει λάμψη ο φετινός Μαραθώνιος στην κλασική διαδρομή χωρίς τον Γιωργάκη στην αφετηρία, με το κολάν του ποδηλάτη, το διαστημικό γυαλί, τον μετρητή σφυγμών στο στήθος και το χρονόμετρο στο χέρι; ●●● Ο Σαμαράς διέγραψε τον Χατζηγάκη, διό-

τι την έπεσε στον Καμμένο και μετά διέγραψε και τον Καμμένο γιατί δεν στήριξε τη συγκυβέρνηση Παπαδήμου ●●● Τρικυμία εν κρανίω ●●● Καθόλου καλά δεν αισθάνεται ο αρχηγούλης ●●● Φυσικά και παραίτηθηκε ο Γιωργάκης, αλλά η λέξη παραίτηση ούτε ακούστηκε από το στόμα του ούτε αναφέρθηκε σε κανένα επίσημο ανακοινωθέν ●●● Είναι γραμμένη σ' ένα ΦΕΚ, το οποίο «θάφτηκε» ●●● Παρακαλώ να κρατήσουμε μια σημείωση ●●● Ο Βενιζέλος και ο Σαμαράς διαβεβαιώνουν ότι η νέα κυβέρνηση δεν θα χρειαστεί να πάρει νέα μέτρα ●●● Ο Παπαδήμος στις προγραμματικές δηλώσεις δεν είπε το ίδιο ●●● Περιορίστηκε να πει ότι «έχουν ξεκινήσει να εφαρμόζονται δημοσιονομικά μέτρα, τα οποία είναι ικανά να οδηγήσουν σε επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων στο τέλος του 2012» ●●● Μια πληροφορία, σύμφωνα με την οποία οι βρετανοί μπουκμίκερ δέχονται στοιχήματα για το πότε ο Παπανδρέου θα ξυπεταχτεί και από πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, δεν κατέστη δυνατό να επιβεβαιωθεί ●

◆ Ο ένας (Καστανίδης) πήρε τον πούλο από την κυβέρνηση (ο Παπανδρέου τον τιμώρησε γιατί ήταν ο πρώτος που είχε τη φαεινή ιδέα του δημοψηφίσματος), αλλά αισθάνεται «ικανοποιημένος και ανακουφισμένος», ου μην αλλά και... «δικαιωμένος». Ο άλλος (Ραγκούσης) παραχώρησε τη θέση του στον Βορίδη και δέχτηκε έναν εξευτελιστικό υποβιβασμό σε μια καθαρά διακοσμνητική θέση, υπό τον Αβραμόπουλο, και έκανε και δήλωση ότι «σημασία δεν έχουν τα αξιώματά», αλλά «το εθνικό καθήκον». Ξεπουπουλιασμένοι οι... αετοί του Παπανδρείου αποκαλύπτουν την ασημαντότητά τους. Τέτοια ασήμαντα πρόσωπα μετατρέπονται σε δυνάστες ενός ολόκληρου λαού.

◆ Στο βιογραφικό του Βορίδη, που φιλοξενείται στην ιστοσελίδα του υπουργείου που ανέλαβε, αναφέρεται ότι αυτός «ήταν πρόεδρος του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ από το 1996 έως το 2005, όταν το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ανέστειλε την λειτουργία του», δεν αναφέρεται, όμως, ότι υπήρξε και πρόεδρος της Νεολαίας της

χουντικής ΕΠΙΕΝ. Όμως, και το α'λα Λεπέν «Ελληνικό Μέτωπο» αρκεί ως σύσταση-κομάρι του νέου υπουργού, η οποία προφανώς δεν ενοχλεί τους εταίρους της συγκυβέρνησης.

◆ «Η οικονομία του κόσμου είναι τρεις άνθρωποι, τους οποίους θα βρείτε πίσω από εκείνο το χωνευτήρι των αποφάσεων, την περίφημη τριμερή, την προστάτιδα της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, Ρότσιλντ, Μόργκαν και Ροκφέλερ. Παραδίδουμε, δηλαδή, σήμερα το ελληνικό τραπεζικό σύστημα στις διαθέσεις της τριμερούς, με ό,τι σημαίνει αυτό». Αυτά έλεγε μόλις στις 29 Αυγούστου, στη Βουλή, ο Καρτζακέρης, σχολιάζοντας το

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

«ντλ» της συγχώνευσης Alfabank-Eurobank μέσω Κατάρ. Σήμερα δεν έχει κανένα πρόβλημα από την παράδοση της κυβέρνησης σ' ένα μέλος της τριμερούς, τον τραπεζίτη Λουκά Παπαδήμο. Υπόδειγμα συνέπειας ο πρόεδρος του ακροδεξιού ΛΑΟΣ.

◆ Πώς να αισθάνονται άραγε οι εφοπλιστές, χωρίς ξεχωριστό υπουργείο και πάλι και με υφυπουργό τον Μπουμπούκο; Εντάξει, θα τους κάνει όλα τα χατίρια, αλλά είναι και ζήτημα πρεστιζ (από τον καθηγητή Παμπουκή στον Μπουμπούκο, όπως και να το κάνουμε υπάρχει μια απόσταση...).

◆ «Η κυβέρνηση αυτή δεν προήλθε από την ελεύθερη

βούληση-σύμπραξη των κομμάτων. Η Μέρκελ και ο Σαρκοζί επέβαλαν αυτή την κυβέρνηση, η οποία έχει συγκεκριμένη αποστολή». Τάδε έφη Προκόπης Παυλόπουλος. Και μετά, σήκωσε το χεράκι και ψήφισε την

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και ο κ. Παπαδήμος διευκρίνισε, επίσης, ότι η κυβέρνηση την οποία αναλαμβάνει να δημιουργήσει είναι «μεταβατική», όπως ακριβώς επιμέναμε εξ αρχής, άρα δεν είναι «συγκυβέρνηση» (...) Στηρίζουμε την αποστολή της νέας κυβέρνησης, άρα συμμετέχουμε σε υπουργεία υψηλού συμβολισμού, αλλά χωρίς δική μας κοινοβουλευτικά στελέχη και χωρίς ανάμιξη σε διαχείριση. Και δεν αφήνουμε καμία υποψία «συγκυβέρνησης». Η συμμετοχή μας θα είναι καθαρά συμβολική και μέχρι να λήξει ο «ειδικός σκοπός» για τον οποίο συγκροτήθηκε η νέα κυβέρνηση.

Αντώνης Σαμαράς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο κ. Βορίδης ασχολήθηκε με την πολιτική από μαθητής, πάντα μέσα από τις γραμμές του πατριωτικού κινήματος. Ήταν ιδρυτής της μαθητικής οργάνωσης «Ελεύθεροι Μαθητές», διατελέσας πρόεδρος του 15μελούς του Κολλεγίου Αθηνών. Ήταν Πρόεδρος του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ από το 1996 έως το 2005, όταν το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ανέστειλε την λειτουργία του, και υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων το 1998 και το 2002.

Ιστοσελίδα ΥΠΥΜΔ

Γνωρίζω καλά τον Λουκά Παπαδήμο, ο οποίος είναι συνάδελφος. Ήταν ένας εξαιρετικός υποψήφιος γι' αυτή τη θέση. Έχει ένα ήρεμο και καθησυχαστικό ταμπραμέντο που μπορεί να αμβλύνει το αίσθημα ανασφάλειας που επικρατεί στη χώρα.

Λούκα Κατσέλη (Les Echos) Λάθη, καθυστερήσεις και λάθος πρόσωπα σε κρίσιμες υπουργικές θέσεις, καθώς και η αδυναμία της κυβέρνησης να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της έφρασαν το σημερινό αποτέλεσμα.

Χρ. Πρωτόπαπας (Real News)

Οι μέρες που ακολουθούν είναι μέρες ευθύνης. Το πολιτικό σύστημα γυρίζει σελίδα. Τα μεγαλύτερα κόμματα που κυριάρχησαν στην πολιτική ζωή του τόπου με τη Μεταπολίτευση κάθισαν στο ίδιο τραπέζι για να δουλέψουν μαζί για τη χώρα. Ένας Πρωθυπουργός, υπηρετώντας στα μέγιστα τις αξίες του πατριωτισμού και της πολιτικής ηθικής, παρέδωσε το αξίωμά του για να επιτευχθεί ο στόχος της ενότητας στο πολιτικό σύστημα, που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για να προχωρήσει η χώ-

ρα μπροστά.

Γιώργος Παπακωνσταντίνου Ο νέος πρωθυπουργός κ. Λουκάς Παπαδήμος συγκεντρώνει να υψηλά στάνταρ που απαιτούν οι δύσκολοι καιροί. Ως πρόσωπο κύρους και αποδοχής στην Ελλάδα και το εξωτερικό πρέπει, με την εμπειρία και βαθιά γνώση των οικονομικών που διαθέτει καθώς και τη συνεργασία και συμβολή των λοιπών μελών της νέας κυβέρνησης, να εργαστεί άοκνα για την εφαρμογή των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου και τη διασφάλιση της παραμονής μας στο ευρώ και να οδη-

γήσει ομαλά τη χώρα σε εκλογές.

Εταιρεία Ανωτάτων Στελεχών Επιχειρήσεων

Το «χούντα δεν ψηφίζω», είναι σε συνέχεια της δήλωσης του κ. Σταμάτη, του συμβούλου του αρχηγού της ΝΔ, που ήταν στις διαπραγματεύσεις για τους υπουργικούς θώκους και ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα είχε κάνει δήλωση δημόσια ότι μια συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ αποτελεί χούντα. Γι' αυτόν το λόγο είπα κι εγώ ότι χούντα δεν ψηφίζω.

Παναγιώτης Καμμένος

■ Ο μάντζερ των Μερκοζί

Προκλητικός προς τους εργαζόμενους, δουλικός προς τ' αφεντικά του

Καμία έκπληξη τελικά στην ψηφοφορία για ψήφο εμπιστοσύνης στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου. 255 βουλευτές υπερψήφισαν τη νέα κυβέρνηση. Όχι μόνο τα μέλη της Αγίας Τριάδας (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ), αλλά και οι της Μπακογιάννη. Ο Σαμαράς κατάφερε επιτέλους να απαλλαγεί από τον ντορικό Χατζηγάκη, ενώ χάρησε τον Καμμένο και στο ΠΑΣΟΚ δεν έκαναν τίποτα στους Μαντατζί και Κατσούρα, που καταψήφισαν. Ούτε κανείς έδωσε σημασία στην επιστολή Καστανίδη που έλεγε ότι «δεν περιβάλλει με την εμπιστοσύνη του υπουργούς που υπηρέτησαν τη χουντική Δεξιά ή είναι γνήσιοι ιδεολογικοί απόγονοι του δικτατορικού καθεστώτος». Ενάμιση χρόνο το ΠΑΣΟΚ «κωλοτρίβεται» με το ΛΑΟΣ, ο Καστανίδης θυμήθηκε την... ιδεολογία του μόλις βρέθηκε εκτός κυβέρνησης. Το ίδιο και ο Σ. Κουβέλης. Το ίδιο και ο μη κοινοβουλευτικός Πολυζωγόπουλος, που βρήκε την ευκαιρία να ξεσπαθώσει ταυτόχρονα κατά των «κηπουρών» του Παπανδρέου (έκανε λόγο για «άστοχους χειρισμούς άπειρων στελεχών»), σημειώνοντας ότι «θα μπορούσε αυτή η κατάσταση να αποφευχθεί αν υπήρχαν σπιβαρή ηγεσία και πολιτικός σχεδιασμός», οι οποίοι του έκωψαν το δρόμο προς τη Βουλή, όταν ως εκλογομάγειρος του συνέδριου του ΠΑΣΟΚ δεν κατάφερε να εκλέξει όλους τους δικούς τους στην ΚΕ. Στους πι-

κραμένους και ο Ψαριανός της ΔΗΜΑΡ, που απέσχε από την ψηφοφορία, για να μην αναγκαστεί να καταψηφίσει την κυβέρνηση του νέου ινδάλματός του.

Ο Παπαδήμος δεν παρουσίασε καμία έκπληξη. Με στεγνό τεχνοκρατικό ύφος, χωρίς εξάρσεις (ένανς Σημίτη χωρίς σαράδα), είπε αυτά που τόσο καιρό λένε ο Βενιζέλος, ο Παπανδρέου, ο Παπακωνσταντίνου και οι λοιποί του τέως κυβερνητικού λόχου. Με κέντρο τους το νέο εκβιαστικό ψευτοδilemma: ή κάνουμε όσα απαιτούν οι εταίροι ή φεύγουμε από το ευρώ. Θυμόσαστε, ασφαλώς, ότι μέχρι και το τελευταίο καλοκαίρι ο εκβιασμός είχε τη μορφή «Μνημόνιο ή χρεοκοπία». Τώρα έφυγε από τη μέση η απειλή της χρεοκοπίας (τετελεσμένη, άλλωστε) και αντικαταστάθηκε από την απειλή της εξόδου από το ευρώ, που θα σημάνει καταστροφή για όλους. Και για να μην ξεχνιόμαστε, θυμίζουμε ότι οι πρώτοι που διατύπωσαν αυτόν τον εκβιασμό ήταν η Μέρκελ με τον Σαρκοζί, εκείνη τη μοιραία για τον Παπανδρέου βραδιά των Κανών.

Ο Παπαδήμος, όμως, έκανε ένα βήμα παραπέρα από τους πολιτικούς που διατύπωναν τις ίδιες απόψεις. Όπως θα θυμόσατε, και ο Παπακωνσταντίνου και ο Βενιζέλος, κάθε φορά που αναφέρονταν στους δανειστές και τους εκβιασμούς τους, μιλού-

σαν για τους πολιτικούς κύκλους και τις εσωτερικές πολιτικές ανάγκες των κρατών της Ευρωζώνης, υπονοώντας πως οι ηγέτες των κρατών είναι υποχρεωμένοι να λένε και κάποια πράγματα, καθαρά ρητορικά, για να καλύψουν τις δικές τους πολιτικές ανάγκες. Ο Παπαδήμος έκανε στην άκρη αυτές τις «εξηγήσεις» και διατύπωσε ωμά και απροκάλυπτα το δόγμα του δωσιλογισμού που χαρακτηρίζεται από απύθμενο μίσος για το λαό.

Για τον Παπαδήμο, ο λαός δεν υπάρχει, δεν εκφράζεται παρά μόνο μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια, στην κάλπη. Στο μεταξύ, «δεν δικαιούται για να μιλεί», μιλούν για λογαριασμό του μόνο οι βουλευτές: «Η εφαρμογή του νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί λαϊκή επιταγή, όπως εκφράστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία των μελών του Κοινοβουλίου». Το γεγονός ότι σύμπτωση η πανεπιστημιακή κοινότητα, όχι μόνο οι φοιτητές, αλλά ακόμη και το σύνολο των πρυτάνεων, τάχθηκε ενάντια σ' αυτό το έκτρωμα, το γεγονός ότι ακόμη και τώρα η Διαμαντοπούλου δεν μπορεί να τον εφαρμόσει, καμία σημασία δεν έχει για τον Παπαδήμο. Απασ και ψήφισαν οι βουλευτές, σημαίνει ότι υπάρχει λαϊκή επιταγή!

Μ' αυτή ακριβώς την αντίληψη κατά νου, διατύπωσε και το credo (πιστεύω) του δωσι-

λογισμού, ζητώντας από τον ελληνικό λαό να κάνει την αυτοκριτική του:

«Οι Ευρωπαϊκοί εταίροι μας, αλλά και διεθνείς οργανισμοί που μας στηρίζουν, έχουν καταστήσει σαφές ότι η περαιτέρω χρηματοδότηση της Ελλάδας θα συνεχιστεί μόνο εφόσον υλοποιηθούν πλήρως οι αποφάσεις της συνόδου κορυφής της Ευρωζώνης της 26ης Οκτωβρίου και εφαρμοστεί η οικονομική πολιτική που συνδέεται με αυτές. Γι' αυτό το σκοπό ζητείται η δέσμευση της Κυβέρνησης και των Αρχηγών των κομμάτων που τη στηρίζουν. Το αίτημα αυτό δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως απαίτηση απρόσωπων εξουσιών και οργανισμών. Πρέπει να κατανοήσουμε τις πραγματικές διαστάσεις. Η ζητούμενη δέσμευση εκφράζει το αίτημα και την προσδοκία των λαών και των φορολογούμενων πολιτών των κρατών που άμεσα ή έμμεσα μας στηρίζουν, γιατί αυτοί οι λαοί αναλαμβάνουν τους κινδύνους και τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις που θα προκύψουν, εάν δεν επιτευχθεί η δημοσιονομική εξυγίανση και αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας. Η άσκηση της κατάλληλης πολιτικής για την επίτευξη αυτών των σκοπών, είναι πρωτίστως για το δικό μας εθνικό συμφέρον, αλλά αποτελεί και υποχρέωση προς τους άλλους λαούς έναντι της αλληλεγγύης που μας δείχνουν».

■ Κομμάτια και θρύψαλα

Τελικά, ο Κουβέλης πληρώνει το μάρμαρο της συγκυβέρνησης. Κομμάτια και θρύψαλα έγινε η ΔΗΜΑΡ, όταν πήγε ν' αποφασίσει τη στάση που θα κρατούσε στη διαδικασία για ψήφο εμπιστοσύνης της κυβέρνησης. Το ένα τρίτο του καθοδηγητικού οργάνου ζήτησε ή ψήφο «ανοχής» ή «παρών», ενώ η πλειοψηφία αποφάσισε να καταψηφίσει την κυβέρνηση. Μετά την απόφαση άρχισαν οι αποχωρήσεις στελεχών, με κατηγορίες ακόμη και για σύμπλευση «με τους υπονομευτές της δημοκρατικής ομαλότητας και τους εχθρούς του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας»!

Πολύ θα ήθελε ο Κουβέλης να πάει στο «παρών», όμως τότε θα είχε πρόβλημα με τους Πασόκους του Οικονόμου, με τους οποίους βρίσκεται στα πρόθυρα συμφωνίας και οι οποίοι –για ευνόητους λόγους– είχαν πάρει θέση κατά της κυβέρνησης. Προτίμησε, λοιπόν, να «χάσει» μερικούς από τους δικούς του, παρά να ρισκάρει να στείλει τους «δικούς του» Πασόκους στον ΣΥΡΙΖΑ, όπου οδεύουν Δημαράς και Σακοράφα. Αλλωστε, γνωρίζει καλά το ποιόν αυτών που διαφώνησαν και έφυγαν και ξέρει ότι κάποια στιγμή θα ξαναγυρίσουν στο μαντρί. Ειδικά αν κρίνουν ότι το μαντρί θα βοηθήσει στην προσωπική τους καριέρα (η μόνη «αρχή» στην οποία μένουν σταθεροί όλοι αυτοί).

Για να «γλυκάνει», πάντως, την απόφαση καταψήφισης της κυβέρνησης ο Κουβέλης εξέδωσε μια δεύτερη ανακοίνωση, με την οποία σημειώνει ότι η κυβέρνηση «βρίσκεται μπροστά στην ευθύνη να λάβει άμεσα μέτρα για τη στήριξη των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων που δεινοπαθούν, να ανασχέσει την κολπάζουσα ανεργία, να στηρίξει τα ασφαλιστικά ταμεία, να εφαρμόσει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, να πατάξει τη φοροδιαφυγή και να αποτρέψει την περαιτέρω συρρίκνωση του λαϊκού εισοδήματος!». Αυτή είναι η ευθύνη της κυβέρνησης Παπαδήμου, σύμφωνα με τη ΔΗΜΑΡ!

■ Με την καυτή πατάτα στα χέρια

Μπορεί ο Σαμαράς να δηλώνει ακόμη και τώρα ότι δεν θα συναινέσει στο ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας, όμως πολιτικά υπεύθυνος γι' αυτόν τον τομέα είναι πλέον ο οικονομικός του σύμβουλος Γιάννης Μουρμούρας, που ορκίστηκε υφυπουργός Οικονομικών. Πονηρός ο Βενιζέλος, πρότεινε στον Μουρμούρα «να αναλάβει τις αρμοδιότητες της νεοσυσταθείσας Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας» και αυτός «αποδέχθηκε με ευχαρίστηση την πρόταση». Βέβαια, ο Σαμαράς είχε συμφωνήσει και στην ίδρυση της εταιρίας ξεπουλήματος και έχει τοποθετήσει και στελεχος της ΝΔ στο διοικητικό της συμβούλιο. Τώρα, όμως, η ΝΔ αναλαμβάνει και πολιτικά το ξεπούλημα και θα χρεωθεί εξ ολοκλήρου ό,τι γίνει στη διάρκεια της θητείας της κυβέρνησης Παπαδήμου.

ΥΓ: Κατά τα άλλα, ο Σαμαράς έλεγε μιλώντας στην ΚΟ του κόμματός του, ότι δεν συγκυβερνά, αλλά έχει συμβολική συμμετοχή στην κυβέρνηση Παπαδήμου.

■ Κουρελάρια

Πώς γίνεται ένα κόμμα που στηρίζει την κυβέρνηση να είναι ταυτόχρονα και αξιωματική αντιπολίτευση; Αυτό θυμίζει το... είμαστε αντιεξουσιαστές στην εξουσία του Γιωργάκη. Προκειμένου να μην περάσει η αξιωματική αντιπολίτευση στον Περισσό, έκαναν μια ακροβατική ερμηνεία του κανονισμού της Βουλής. Ετσι, παραιτήθηκε από βουλευτής ο Αβραμόπουλος, ο μόνος νεοδημοκράτης υπουργός που ήταν βουλευτής και η ΝΔ εμφανίζεται σαν κοινοβουλευτική ομάδα που δεν συμμετέχει στην κυβέρνηση. Συμμετέχει ως κόμμα, όχι όμως ως κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματός! Ως κοινοβουλευτική ομάδα υποτίθεται ότι αντιπολιτεύεται μια κυβέρνηση την οποία ως κόμμα στηρίζει και συμμετέχει σ' αυτή. Κατάφεραν έτσι να κουρελιάσουν για μια ακόμη φορά το αστικό σύνταγμα, όπως έκαναν και με τη διαδικασία ανάθεσης της πρωθυπουργίας στον Παπαδήμο, που δεν στηρίζεται σε κανένα άρθρο του συντάγματος. Βλέπετε, η αστική νομιμότητα εφαρμόζεται μόνο για να καταστείλει τις δίκαιες κινητοποιήσεις του λαού, όχι όταν πρόκειται να ρυθμίσουν τη μορφή και το μίρασμα της εξουσίας τα αστικά κόμματα.

Κι ο Περισσός; Μούγκα. Γιατί άραγε; Τους αφήνει αδιάφορος η θεσμική θέση; Δε νομίζουμε. Ακόμη κι έτσι να ήταν, θα έπρεπε τουλάχιστον να σημειώσουν το γεγονός, για να καταγγείλουν την υποκρισία του αστικού κοινοβουλευτισμού. Η Παπαρήγα, όμως, ανέβηκε μες στην καλή χαρά στο βήμα, απευθύνθηκε και προσωπικά στον Παπαδήμο για να του πει ότι κακώς έβαλαν στην κυβέρνηση και την ακροδεξιά του ΛΑΟΣ και μετά άρχισε μια φλυαρία περί καπιταλισμού και κρίσης. Ούτε τους τόνους ανέβασε ενάντια στη «νέα» κυβέρνηση, ούτε το κουρελίσμα του αστικού συντάγματος κατήγγειλε, ούτε στον τραπέζιτη Παπαδήμο επιτέθηκε.

Ο αρχιτέκτονας και τ' αφεντικά

Ακόμη και οι πέτρες γνωρίζουν ότι ο Παπαδήμος υπήρξε ο αρχιτέκτονας των Greek Statistics. Μέχρι και ειδικό μαθηματικό τύπο έφτιαξε, για να μαϊμουδοτούν τα στοιχεία για τον πληθωρισμό και να μπει η Ελλάδα στην ΟΝΕ, «πληρωμένη» τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Για να μην τον αδικούμε, όμως, πρέπει να πούμε ότι ο ίδιος εκπλήρωσε σαν καλός αρχιτέκτονας τις εντολές των ιδιοκτητών. Σε όλη την ΕΕ γίνονταν τότε μαϊμουδιές, γιατί ήταν πολιτική απόφαση ποιες χώρες θα μπουν στην ΟΝΕ και η Ελλάδα ανήκε σ' αυτές. Μαϊμουδιές έκαναν ακόμη και η Γαλλία και η Γερμανία. Ο,τι έκανε ο Παπαδήμος ήταν σε πλήρη γνώση και της τότε κυβέρνησης και των μεγάλων αφεντικών της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης.

Αν επιβεβαιώνεται κάτι από τη συμμετοχή του Παπαδήμου στις μαϊμουδιές των αρχών της δεκαετίας του 2000 είναι ότι αυτός υπήρξε πάντοτε ικανός μάντζερ και απόλυτα πιστός στις εντολές των αφεντικών. Γι' αυτό και ανταμείφθηκε με ένα σημαντικό πόστο, αυτό του αντιπροέδρου της ΕΚΤ. Εγινε δεξί χέ-

ρι του Τρισέ, όχι γιατί προτάθηκε από καμία ελληνική κυβέρνηση (σιγά μην έχει τέτοιες δυνατότητες η όποια ελληνική κυβέρνηση), αλλά γιατί ήταν ένας από τους ανθρώπους τους (αυτό μαρτυρά και η συμμετοχή του στην περιβόητη Trilateral των αφεντικών του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου). Ανάλογη αποστολή από τα πραγματικά αφεντικά του έχει και τώρα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, την οποία διαστρέφουν και εκείνοι που προσωποποιούν τα Greek Statistics στον Παπαδήμο (που ήταν απλώς ο αρχιτέκτονας που εκτέλεσε την εντολή) και διάφορα παπαγαλάκια που ανέλαβαν να φτιάξουν την αγιογραφία του Παπαδήμου, κυρίως από τις στήλες του οικονομικού Τύπου (αυτά τα παπαγαλάκια «κοινοκούν» χρόνια στα pay rolls των τραπεζιτών και άλλων καπιταλιστών και αυτή είναι η δουλειά τους). Οσο για τον Σημίτη, αυτός έχει το δικό του νταλκά, την υστεροφημιά του. Γι' αυτό και επέλεξε να αρθρογραφήσει στον Monde, όχι για να υπερασπιστεί τον Παπαδήμο, αλλά για να υπερασπιστεί τον εαυτό του ένα-

ντι των όσων είτε πρόσφατα ο Σαρκοζί (ότι κακώς μήτηρ η Ελλάδα στην ΟΝΕ, πράγμα για το οποίο δεν φέρουν ευθύνη ο ίδιος και η Μέρκελ, αφού δεν συμμετείχαν στις τότε κυβερνήσεις).

Αν πρέπει να πούμε κάτι ως συμπέρασμα, θα το περικλείαμε στη γνωστή φράση «άλλοι καιροί άλλα ήθη». Τα Greek Statistics δεν ήταν παρά ένα κεφάλαιο στα European Statistics. Τότε ήθελαν την Ελλάδα στο ευρώ, για συγκεκριμένους οικονομικούς και πολιτικούς λόγους και επέτρεπαν το μαϊμουδίσμα κάποιων δεικτών. Τώρα κάνουν τα αντίθετα μαϊμουδίσματα (είναι γνωστό πώς διευρύνουν το περιεχόμενο της Κεντρικής Κυβέρνησης, ώστε να αυξάνουν το έλλειμμα και το χρέος), γιατί αυτό είναι το απαραίτητο σύγχρονο εργαλείο για το βάθεμα του δημοσιονομικού εφιάλτη και την ολοκλήρωση και παγίωση της «κινεζοποίησης» του ελληνικού λαού. Ο Παπαδήμος ήταν ένας χρήσιμος αρχιτέκτονας στις αρχές της δεκαετίας του 2000, εξελίχθηκε, ανέβηκε στην ιεραρχία και σήμερα ορίστηκε ως αρχιμάντζερ της εταιρίας «ΕΛΛΑΔΑ ΑΕ».

■ Ντου στο κοινοβούλιο!

Να που ούτε το Κουβέιτ έμεινε έξω από τον αραβικό ξεσηκωμό που έχει αγκαλιάσει όλες σχεδόν τις αραβικές χώρες της Μέσης Ανατολής. Την περασμένη Τετάρτη το βράδυ, διαδηλωτές (άλλοι αναφέρουν χιλιάδες κι άλλοι εκατοντάδες) διαδήλωσαν ζητώντας την πτώση της κυβέρνησης, κατηγορώντας την για διαφθορά. Σχεδιάζαν να φτάσουν μέχρι το σπίτι του πρωθυπουργού, αλλά τους σταμάτησαν οι μπάτσοι. Όταν οι μπάτσοι τους ξυλοφόρτωσαν, ορισμένοι από τους διαδηλωτές μπούκαραν στο κοινοβούλιο τραγουδώντας τον εθνικό ύμνο και έμειναν στον κεντρικό χώρο του για μερικά λεπτά πριν αποχωρήσουν.

Η αναταραχή στη χώρα έχει ξεκινήσει εδώ και πάνω από τρεις μήνες, λόγω των κατηγοριών για δωροδοκία 16 από τους 50 βουλευτές, οι οποίοι κατηγορούνται ότι έλαβαν 350 εκατ. δολάρια μπαξίσι για διάφορους λόγους. Πρώτη φορά, όμως διαδηλωτές, μπουκάρουν στη βουλή ζητώντας την παραίτηση της κυβέρνησης.

■ Τεχνοκράτες σε ρόλο στρατηγών

Οποιαδήποτε ομοιότητα των τεκταινόμενων στην γειτονική χώρα της Μεσογείου, γνωστή για τη μαφία και το σπαγκέτι, με αυτά που συμβαίνουν στη χώρα μας είναι εντελώς συμπτωματική! Επιτέλους, ο ξεδοντάρης γίγαντας που τα τελευταία χρόνια ασθμαίνει επικίνδυνα βρήκε τον τεχνοκράτη του που ακούει στο όνομα Μόντι Μόντι. Μετά την παραίτηση του «καβαλιέρ», ο Μόντι πήρε την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης την οποία και σχημάτισε την Τετάρτη.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχει γνωστοποιηθεί το πρόγραμμα της νέας κυβέρνησης. Γνωρίζουμε όμως τη σύστασή της που λέει πολλά. Ο Μόντι εκτός από πρωθυπουργός είναι και υπουργός Οικονομικών, ενώ στο υπουργείο Υποδομών και Οικονομικής Ανάπτυξης διορίστηκε ο διευθύνων σύμβουλος της τράπεζας Ιντέζα Σαν Πάολο, Κοράντο Πάσερα. Ο ίδιος ο Μόντι καμάρωνε ότι η απουσία πολιτικών από τη νέα κυβέρνηση θα τη βοηθήσει να ριζώσει στην βουλή και στις πολιτικές δυνάμεις.

Στυγνός τεχνοκράτης οικονομολόγος, απόφοιτος του Γέιλ, πρώην Κομισάριος και σύμβουλος της Γκόλντμαν Σακς και της Κόκα Κόλα, ο Μόντι θα εφαρμόσει τα αντιλαϊκά μέτρα που είναι απαραίτητα για το... καλό της ευρωζώνης. Το κατάλληλο άτομο στην κατάλληλη θέση ή αλλιώς τεχνοκράτης σε ρόλο... στρατηγού.

■ Οι κινέζοι φτωχοί αγρότες αντιστέκονται στον αφανισμό τους

Φτωχοί αγρότες από το χωριό Γιλόνγκ στην επαρχία Γκουανγκντόνγκ στη νότια Κίνα, επιτέθηκαν με πέτρες και ξύλα στις εγκαταστάσεις του βιομηχανικού πάρκου της περιοχής και στην συνέχεια στην αστυνομία που επιχείρησε να τους διαλύσει, την Κυριακή 13 Νοεμβρίου.

Αιτία την επίθεσης ήταν η απαλλοτρίωση μέρους της γης τους από το κράτος χωρίς την καταβολή αποζημιώσεων. Η κατασχεμένη γη θα χρησιμοποιούνταν για την εγκατάσταση βιομηχανιών.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο χιλιάδες αγρότες στην γειτονική πόλη Λουφένγκ, συγκρούστηκαν με την αστυνομία και έκαψαν κρατικά κτίρια, αντιδρώντας στην κατάσχεση της γης τους από το κράτος.

Στην Κίνα η αγροτική γη ανήκει επίσημα στις κοινότητες που την διαχειρίζονται. Στην πραγματικότητα όμως η γη ελέγχεται από το κράτος, οδηγώντας συχνά σε συγκρούσεις που αφορούν τη διαχείριση ή τις αποζημιώσεις σε περίπτωση απαλλοτρίωσης.

Σύμφωνα με δήλωση, στο πρακτορείο Reuters, πρώην αρχισυντάκτη στην επίσημη εφημερίδα του «Κ».Κ.Κίνας, 90.000 περιστατικά ταραχών, διαμαρτυριών και διαδηλώσεων έχουν γίνει μεταξύ του 2007 και του 2009 στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τέτοιου είδους γεγονότα.

■ Αίγυπτος

Νεκροί σε συγκρούσεις για εργοστάσιο λιπασμάτων

Δύο διαδηλωτές έπεσαν νεκροί και τουλάχιστον 11 τραυματίστηκαν στις σφοδρές συγκρούσεις που ξέσπασαν όταν η αστυνομία επιχείρησε τα ξημερώματα της περασμένης Κυριακής, 13 Νοεμβρίου, να διαλύσει χιλιάδες διαδηλωτές που είχαν αποκλείσει το διεθνές λιμάνι Νταμιέτα, που βρίσκεται στο σημείο που ο Νείλος συναντά τη Μεσόγειο, και όλους σχεδόν τους δρόμους που οδηγούν στην πόλη.

Την κινητοποίηση αυτή προκάλεσε η οργή των κατοίκων της πόλης και των γύρω χωριών από την απροθυμία της κυβέρνησης να απομακρύνει το αμερικανοκαναδέζικο εργοστάσιο λιπασμάτων ΜΟΡΡΟ από το λιμάνι, παρά τις εισηγήσεις που έχουν υποβληθεί επανειλημμένα, γιατί ρίχνει χημικά απόβλητα στο Νείλο μολύνοντας το νερό, αλλά και γιατί χρησιμοποιεί τεράστιες ποσότητες νερού προκαλώντας μεγάλες ελλείψεις στις γύρω περιοχές.

Όμως ούτε η επιχείρηση της αστυνομίας κατάφερε να διαλύσει τους διαδηλωτές, που συνεχίζουν μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές να κρατούν κλειστούς τους δρόμους και το λιμάνι, στο οποίο μάλιστα παραμένουν εγκλωβισμένοι 1.000

περίπου εργαζόμενοι του εργοστασίου ΜΟΡΡΟ. Ούτε η απόφαση της στρατιωτικής χούντας την ίδια μέρα να ανασταλούν οι εργασίες επέκτασης του εργοστασίου και να συγκροτηθεί επιτροπή «έκτακτης ανάγκης» από το υπουργείο Περιβάλλοντος με ειδικούς επιστήμονες και εκπροσώπους κοινωνικών φορέων που θα εξετάσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις κατάφερε να εκτονώσει την οργή των διαδηλωτών. Γιατί οι κάτοικοι του λιμανιού και των γύρω χωριών έχουν χορτάσει από κυβερνητικές υποσχέ-

σεις και δηλώσεις που δεν υλοποιήθηκαν ποτέ, αφού πρόκειται για παλιά υπόθεση.

Οι συγκρούσεις ανάμεσα στους κατοίκους του κυβερνείου της Νταμιέτα και τις αρχές για τα επιβλαβή για το περιβάλλον εργοστάσια ξεκίνησε το 2008, όταν η αμερικανοκαναδέζικη εταιρεία Agrium άρχισε την κατασκευή ενός εργοστασίου λιπασμάτων κοντά στο λιμάνι, ύστερα από την υπογραφή σχετικής συμφωνίας με την κυβέρνηση το 2006. Παρά τις εισηγήσεις ότι το εργοστάσιο έπρεπε

να κλείσει, όχι μόνο συνέχιζε να λειτουργεί, αλλά αποφασίστηκε η επέκτασή του με την κατασκευή δύο ακόμη εργοστασίων. Γεγονός που προκάλεσε νέο γύρο κινητοποιήσεων των κατοίκων του κυβερνείου της Νταμιέτα, που απαιτούν τα εργοστάσια ΜΟΡΡΟ και δύο ακόμη εργοστάσια άλλων εταιριών που είναι κτισμένα σε κατοικημένες περιοχές να μεταφερθούν σε μια νέα βιομηχανική περιοχή, που βρίσκεται πολύ μακριά από το λιμάνι και από κατοικημένες περιοχές, και να απαγορευτεί η εγκατάσταση εργοστασίων αυτού του είδους στις περιοχές αυτές.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο αγώνας αυτός γίνεται ερήμην των αστικών κομμάτων της περιοχής. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της αιγυπτιακής εφημερίδας Al-Ahram (14/11/11), σε σύσκεψη του μετριοπαθούς ισλαμικού κόμματος Wasat, της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, του νασερικού κόμματος Καράμα και της σοσιαλιστικής Λαϊκής Συμμαχίας, που έγινε στη Νταμιέτα μετά τις συγκρούσεις της 13ης Νοεμβρίου, καταδικάστηκε η δολοφονία από την αστυνομία των δύο διαδηλωτών αλλά και το κλείσιμο των δρόμων και του λιμανιού από τους διαδηλωτές.

Παρατάθηκε η κράτηση του Αλία Αμπντέλ Φατάχ

Παράταση για 15 ακόμη μέρες της κράτησης του γνωστού μπλόγκερ και πολιτικού ακτιβιστή Αλία Αμπντέλ Φατάχ αποφασίστηκε στις 13 Νοεμβρίου η στρατιωτική εισαγγελία. Ο Αμπντέλ Φατάχ συνελήφθη στις 30 Οκτωβρίου μετά την άρνησή του να απαντήσει στις ερωτήσεις του στρατιωτικού εισαγγελέα για τις κατηγορίες που του αποδίδονται για υποκίνηση βίας, καταστροφή στρατιωτικής περιουσίας και βίαιη επίθεση εναντίον στρατιωτών εν υπηρεσία, κατά τη διάρκεια της μεγάλης διαδήλωσης των Κοπτών Χριστιανών στις 9 Οκτωβρίου, που πνίγηκε στο αίμα από το στρατό, με 27 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Η στάση του αυτή του κόσπασε αρχικά την απόφαση 15μερης κράτησής του από τη στρατιωτική εισαγγελία, στη συνέχεια την απόρριψη της προσφυγής για αποφυλάκισή του και τώρα την παράταση της κράτησής του για 15 ακόμη μέρες, εν αναμονή της έρευνας της υπόθεσης, η οποία μπορεί να παραταθεί επ' αόριστο.

Ο Αμπντέλ Φατάχ είχε φυλακιστεί επίσης το 2006 λόγω της πολιτικής δράσης που είχε αναπτύξει εναντίον του καθεστώτος

Μουμπάρακ και είχε αποφυλακιστεί μετά από μεγάλη καμπάνια αλληλεγγύης για την απελευθέρωσή του. Συμμετείχε ενεργά στη λαϊκή εξέγερση που οδήγησε στην ανατροπή του Μουμπάρακ και θεωρείται από τους ανθρώπους-σύμβολα της εξέγερσης αυτής. Απορρίπτει τις δίκες πολιτών από στρατιωτικά δικαστήρια, από τις αίθουσες των οποίων έχουν περάσει 12.000 περίπου πολίτες μετά την πτώση Μουμπάρακ, και συμμετέχει στην καμπάνια για την κατάργησή τους. Καταγγέλλει την ανάθεση από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο σε επιτροπή του στρατού της έρευνας του μακελειού κατά τη διαδήλωση των Κοπτών και την απαγόρευση της έρευνας από οποιοδήποτε άλλο φορέα. Λίγο πριν από τη σύλληψή του είχε δηλώσει στο Reuters: «Διέπραξαν ένα μακελειό, ένα φοβερό έγκλημα και τώρα επιδιώκουν να ενοχοποιήσουν κάποιον άλλο γι' αυτό. Παραποιούν την πραγματικότητα. Αντί να κάνουν μια σωστή έρευνα, στέλνουν ακτιβιστές στα δικαστήρια, που θα πουν την ολοφάνερη αλήθεια και αυτή είναι ότι ο στρατός διέπραξε ένα έγκλημα εν ψυχρώ».

Στο μεταξύ, συνεχίζονται οι κι-

νητοποιήσεις για την απελευθέρωσή του, ενώ η 55χρονη μητέρα του, καθηγήτρια σε πανεπιστήμιο του Καΐρου, έχει ξεκινήσει απεργία πείνας και δηλώνει ότι θα τη συνεχίσει μέχρι την αποφυλάκισή του.

Εκτός από τον Αμπντέλ Φατάχ, έχουν συλληφθεί 29 ακόμη ακτιβιστές, που κατηγορούνται για επιθέσεις εναντίον στρατιωτών, ενώ, σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα Al Ahram, ένας ακόμη γνωστός μπλόγκερ και πολιτικός ακτιβιστής, ο Μπαχά Σάμπερ, κλήθηκε για δεύτερη φορά στις 15 Νοεμβρίου να απαντήσει σε ερωτήσεις του στρατιωτικού εισαγγελέα. Ο Μπαχά Σάμπερ αρνείται να παρουσιαστεί σε στρατιωτικό εισαγγελέα και δήλωσε: «Έχω πει επανειλημμένα ότι είμαι ενάντια στα στρατιωτικά δικαστήρια για πολίτες και αρνούμαι να συμμετέχω σ' αυτά. Είμαι πολίτης. Η σχέση μου με το στρατό τελείωσε όταν ολοκλήρωσα τη στρατιωτική μου θητεία. Αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα, είμαι έτοιμος να παρουσιαστώ σε πολιτικό δικαστήριο, όχι σε στρατιωτικό. Στρατιωτικές δίκες πρέπει να γίνονται μόνο για το στρατιωτικό προσωπικό, όπως για τον ανατραπέντα

πρόεδρο Χόσνι Μουμπάρακ, ο οποίος σημειωτέον δικάζεται από πολιτικό δικαστήριο».

Ο Μπαχά Σάμπερ είχε κληθεί στις 30 Αυγούστου μαζί με τον Αμπντέλ Φατάχ για ανάκριση από τη στρατιωτική εισαγγελία αντιμετωπίζοντας τις ίδιες κατηγορίες. Ο ίδιος δηλώνει ότι δεν γνωρίζει το λόγο για τον οποίο τότε αφέρθηκε ελεύθερος και τώρα καλείται ξανά για ανάκριση. Τόσο η κράτηση του Αμπντέλ Φατάχ και η νέα κλήτευση του Μπαχά Σάμπερ όσο και οι διώξεις εναντίον άλλων ακτιβιστών θεωρούνται ως κλιμάκωση της επιχείρησης δυσφήμισης από τη στρατιωτική χούντα πολιτικών ακτιβιστών που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εξέγερση. Παράλληλα, οι στρατηγί προσηλαθούν να φιλοτεχνήσουν για τον εαυτό τους την εικόνα των «καλύτερων πατριωτών» της χώρας, κατηγορώντας τους αντιπάλους τους ακτιβιστές ότι χρηματοδοτούνται από το εξωτερικό, και να φιμώσουν κάθε κριτική φωνή κάνοντας συστάσεις στις διευθύνσεις των ΜΜΕ να χαμηλώσουν τον τόνο στα σχολία τους για το στρατό ή να αποκλείσουν τις πιο επικριτικές φωνές από τις πολιτικές εκπομπές.

Λάδι στη φωτιά ρίχνουν οι Σιωνιστές

«**Η** πρόσφατη κλιμάκωση και απώλεια ζωών –όπως και η διάρρηξη της καθημερινής ζωής των κατοίκων στα βόρεια– θα δημιουργήσει τελικά την ανάγκη ο στρατός να εξαπολύσει μία μεγάλη επίθεση στη Γάζα». Τα παραπάνω λόγια δεν ανήκουν σε κάποιο «φανατικό εβραίο», αλλά στον αρχηγό του ισραηλινού στρατού, Μπένι Γκαντζ, και τα είπε στην επιτροπή Εξωτερικών και Αμυνας της ισραηλινής βουλής την περασμένη Τρίτη! Ο Γκαντζ έκανε και συστάσεις για την αναγκασιότητα συντόμευσης της επικείμενης επίθεσης, ενώ δεν παρέλειψε να επισημάνει το νέο ανερχόμενο κίνδυνο από τη χερσόνησο του Σινά, η οποία «έχει μετατραπεί σε μια περιοχή στην οποία επιτρέπονται πολλές υποδομές εχθρικής τρομοκρατικής δραστηριότητας –τόσο από τη Γάζα όσο και από την παγκόσμια Τζιχάντ– υποσκάπτοντας την αιγυπτιακή κυριαρχία» (Ynet, 15/11/11).

Για το λόγο αυτό, ο Γκαντζ έχει δώσει οδηγίες σε 30 εργολάβους που εργάζονται στην κατασκευή του τείχους στα ισραηλinoαιγυπτιακά σύνορα να ολοκληρώσουν γρήγορα τις εργασίες τους, μέχρι το τέλος του 2012. Την ίδια στιγμή, κάποιοι άλλοι εργολάβοι κλήθηκαν να δώσουν προσφορές για την κατασκευή 800 νέων κατοικιών σε δύο ισραηλινούς εποικισμούς στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου του υπουργείου Οικοδομών, την περασμένη Τρίτη. Σύμφωνα με τον ισραηλινό αξιωματούχο, η διαδικασία υποβολής των προσφορών θα διαρκέσει ένα με δύο μήνες, άλλους δυο με τρεις μήνες θα διαρκέσει η αξιολόγησή τους και μετά από ένα με ενάμιση χρόνο θα ξεκινήσει η κατασκευή. Φυσικά, οι εποικισμοί δε σταματούν σ' αυτό το νούμερο, αφού στόχος είναι να κατασκευαστούν 2.000 κατοικίες, μεταξύ των οποίων 1.650 στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και οι υπόλοιποι σε δύο

άλλους εποικισμούς.

Σα να μην έφταναν όλ' αυτά, οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις επιθέσεις τους στη Λωρίδα της Γάζας. Από μία επίθεση χτυπήθηκε μάλιστα και ο γάλλος πρόξενος, όταν την Κυριακή το βράδυ έσκασε πύραυλος 200 μέτρα από το σπίτι του, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του ίδιου και της 13χρονης κόρης του και την αποβολή λόγω του σοκ της εγγείου συζύγου του! Κατά την επίθεση εκείνη, σκοτώθηκε ένας παλαιστίνιος αστυνομικός και τραυματίστηκαν άλλοι τέσσερις.

Λίγες μέρες πριν, είχε προηγηθεί μία ακόμα πειρατεία από τους Σιωνιστές στα πλοία Saoirse (ιρλανδικό πλοίο με το όνομα «Ελευθερία») και Tahrir (καναδικό πλοίο με το όνομα «Απελευθέρωση»), που έκαναν το... έγκλημα να επιχειρήσουν να μεταφέρουν ιατρική βοήθεια στη Γάζα με σκοπό το σπάσιμο του αποκλεισμού. Οι Σιωνιστές, αφού μπτούκαραν και κατέλαβαν με τη βία τα πλοία σε διεθνή νε-

ρά, κακομεταχειρίστηκαν τους επιβαίνοντες παίρνοντας με τη βία δακτυλικά αποτυπώματα από τον Έλληνα καπετάνιο Γιώργο Κλώντζα.

Η «μοναδική δημοκρατία» στη Μέση Ανατολή τρίζει τα δόντια της. Δεν μπορεί όμως να σταματήσει την Αντίσταση που απαντά σε κάθε πρόκληση με ρουκέτες. Γι' αυτό και ο Αμπάς έσπευσε να τείνει χείρα φιλίας στη Χαμάς για το τέλος του «εθνικού διχασμού». Δείγμα των καιρών και της αδυναμίας του να πετύχει οποιαδήποτε μορφή συναίνεση από τους Σιωνιστές στην επανέναρξη των «ειρηνευτικών συνομιλιών» που έχουν πεθάνει προ πολλού στην Παλαιστίνη. Τι συναίνεση να πετύχει, όταν οι Σιωνιστές επιβάλλουν οικονομικό εμπόριο ακόμα και στην Παλαιστινιακή Αρχή, παρακρατώντας τα χρήματα που μαζεύουν για λογαριασμό της από φόρους και δασμούς για να την «πρωθήσουν» για την πλήρη ένταξή της στην Ουνέσκο;

Πόσο εύκολη είναι μια επίθεση κατά του Ιράν;

Μπορεί οι Σιωνιστές να προσπαθούν να δημιουργήσουν έδαφος για μια επικείμενη επίθεση κατά του Ιράν, εκμεταλλευόμενοι μάλιστα το τελευταίο έγγραφο της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (IAEA), που ήγειρε σοβαρά ερωτηματικά για το κατά πόσο το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν περιορίζεται σε ειρηνικούς σκοπούς, όμως τα πράγματα δεν είναι και τόσο εύκολα γι' αυτούς. Γιατί μπορεί οι Σιωνιστές να «εξεγείρονται» με περίσσιο θράσος (αφού οι πάντες γνωρίζουν ότι διαθέτουν πυρηνικά όπλα, γιατί αρνούνται αυτό το δικαίωμα στο Ιράν;), όμως οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις είναι διστακτικές στο να συμφωνήσουν σε μια τέτοια επίθεση.

Δεν είναι μόνο η αντίδραση της Ρωσίας και της Κίνας, με την πρώτη να σπεύδει να καταγγείλει την τελευταία έκθεση της IAEA χαρακτηρίζοντάς την σαν «σκοπίμη παρουσίαση γνωστών γεγονότων... με πολιτικοποιημένο χαρακτήρα», αλλά και η διστακτικότητα των ίδιων των Αμερικάνων που διά στόματος του υπουργού Πολέμου διεμήνυσαν ότι θα πρέπει να είναι κανείς προσεκτικός και να λαμβάνει υπόψη του τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης επίθεσης που δεν θα αποτρέψει το Ιράν από αυτά που θέλει να κάνει αλλά «κυρίως θα έχει σοβαρό αντίκτυπο στην περιοχή και θα μπορούσε να έχει σοβαρό αντίκτυπο στις αμερικάνικες δυνάμεις στην περιοχή».

Σύμφωνα με άρθρο της εφημερίδας Ουάσιγκτον Τάιμς της περασμένης Δευτέρας (14/11), με τίτλο «Επίθεση στο Ιράν θέτει σε κίνδυνο τις πετρελαϊκές προμήθειες του Κόλπου», που επικλείεται πρώην σύμβουλο της CIA, το Ιράν διαθέτει αρκετή ισχύ για να κλείσει τα στενά του Ορμούζ από τα οποία διακινείται το 40% του πετρελαίου παγκόσμια, σφραγίζοντας τον Περσικό Κόλπο από μία βδομάδα μέχρι τρεις ή τέσσερις μήνες στη χειρότερη περίπτωση. Η εφημερίδα αναφέρει επίσης ότι οι σύμβουλοι τόσο του Μπους όσο και του Ομπάμα συνέστησαν ιδιαίτερη προσοχή πριν επιλεγεί μια στρατιωτική επίθεση. Μια ενδεχόμενη στρατιωτική επίθεση δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα πετύχει το σκοπό της, αφού, όπως υποστηρίζει και ο CIAτζής που αναφέραμε παραπάνω, το Ιράν δεν έχει συγκεντρώσει τις πυρηνικές του εγκαταστάσεις σε μία ή δύο περιοχές, αλλά τις έχει διάσπαρτες ανά την επικράτεια (η εφημερίδα μιλά για 50 ή περισσότερες εγκαταστάσεις) και η ισραηλινή αεροπορία δεν θα είναι ικανή να τις χτυπήσει όλες.

Το ίδιο διστακτικοί εμφανίστηκαν και οι υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ, που ανέβηκαν για την 1η Δεκέμβρη οποιαδήποτε απόφαση για περαιτέρω κυρώσεις, ενώ διπλωματικές πηγές δήλωσαν στο πρακτορείο Ρόιτερς (14/11/11) ότι εκτός των άλλων υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στο πώς θα εφαρμοστούν αυτές οι κυρώσεις, όταν οι ιρανικές εταιρίες συχνά δημιουργούν θυγατρικές σε άλλες χώρες για να τις αποφυγούν.

Συμπέρασμα; Χρόνια τώρα ακούγονται πολλά σενάρια για επικείμενη επίθεση στο Ιράν. Χωρίς κανείς να μπορεί να αποκλείσει αυτό το ενδεχόμενο, το σίγουρο είναι ότι μια τέτοια επίθεση θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που υποτίθεται ότι θα λύσει, ανοίγοντας τους ασκούς του Αϊόλου στην περιοχή και πυροδοτώντας ανεξέλεγκτες καταστάσεις (τι θα κάνει για παράδειγμα το Ιράκ στο οποίο οι φιλοϊρανικές δυνάμεις διαθέτουν ισχυρά ερείσματα;). Γι' αυτό τόσα χρόνια τώρα παίζουν ποικίλα σενάρια επίθεσης, κανένα όμως δεν κατέστη δυνατό να πραγματοποιηθεί.

ΥΓ1: Όσο για το πόνημα της IAEA, πέρα από τους πέντε τόνους του χαμηλά εμπλουτισμένου ουρανίου, καθώς και τα 73 κιλά εμπλουτισμένου ουρανίου, που επιβεβαίωσε ότι έχουν παραχθεί, τα οποία σύμφωνα με ορισμένους αναλυτές είναι επαρκής ποσότητα για να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή τριών ή τεσσάρων πυρήνων πυρηνικών όπλων, δεν διαθέτει κανένα παραπάνω αξιόλογο στοιχείο που να αποδεικνύει τους ισχυρισμούς ότι το Ιράν έχει προχωρήσει την έρευνα για την κατασκευή ατομικής βόμβας. Εκτός κι αν θεωρήσουμε στοιχείο τα ηλεκτρονικά αρχεία μελετών που λένε ότι βρήκαν, οι οποίες αφορούν στην έρευνα για πυρηνικά όπλα, τα οποία θα μπορούσαν να έχουν κατασκευάσει και διοχετεύσει οι Σιωνιστές που έχουν και την τεχνολογία.

ΥΓ2: Πάντως, οι Σιωνιστές συνεχίζουν να προκαλούν, με τον υπουργό Πολέμου Εχούντ Μπάρρακ να δηλώνει «ικανοποιημένος» από την έκρηξη που σημειώθηκε το περασμένο Σάββατο σε ιρανική βάση, στην οποία σκοτώθηκαν 17 άτομα, μεταξύ των οποίων και ηγετικό στέλεχος των «φρουρών της επανάστασης». Η Τεχεράνη υποστηρίζει ότι η έκρηξη οφειλόταν σε ατύχημα, ενώ ο βρετανικός Γκάρντιαν εμπλέκει τη Μοσάντ...

■ Συρία

Από αδιέξοδο σε αδιέξοδο

Από τη στιγμή που ο Αραβικός Σύνδεσμος ανακοίνωσε το σχέδιο ειρήνευσης μέχρι την περασμένη Τετάρτη το βράδυ που γράφονταν αυτές οι γραμμές, 376 Σύριοι σκοτώθηκαν από τις δυνάμεις ασφαλείας του Ασαντ, μεταξύ των οποίων 26 παιδιά. Αυτό κατήγγειλαν οι Τοπικές Επιτροπές Συντονισμού την περασμένη Τετάρτη από την ιστοσελίδα τους στο διαδίκτυο (<http://www.lcc-syria.org/>).

Όλο αυτό το διάστημα, οι διαδηλώσεις συνεχίζονται σε όλη τη χώρα (σχετικά βίντεο έχουν αναρτηθεί στο διαδίκτυο από πολλές διαδηλώσεις, μεγάλο μέρος των οποίων γίνεται τη νύχτα για να γλιτώσουν από τα ελικόπτερα) και μαίνονται οι συγκρούσεις με τους λιποτάκτες που όλο και αυξάνονται. Σύμφωνα με βίντεο που δημοσίευσε το Αλ Τζαζίρα (13/11/11), οι λιποτάκτες που έχουν περάσει με το μέρος του «Ελεύθερου Συριακού Στρατού», οι οποίοι υπολογίζονται σε 1.000 μέχρι 25.000 (ανάλογα με την πηγή των πληροφοριών), διαθέτουν βαρέα όπλα, εκτοξευτήρες ρουκετών και άλλο εξοπλισμό που μπορεί να στριμώξει το καθεστώς. Σε αντίθεση με άλλες ομάδες της

αντιπολίτευσης, ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός ζητά την επιβολή ζώνης απαγόρευσης πτήσεων στη Συρία, ενώ οι μαχητές του στρατοπεδεύουν στα σύνορα Τουρκίας - Συρίας (στο έδαφος της πρώτης).

Ο Ασαντ, πάντως, εξακολουθεί να γαντζώνεται στην εξουσία, σπρώχνοντας όλο και πιο βαθιά τη χώρα στο βούρκο ενός εμφυλίου. Γιατί εκτός από τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, το καθεστώς οργανώνει και φιλοκυβερνητικές, με τους διαδηλωτές να επιτίθενται σε ξένες πρεσβείες, όπως αυτές που δέχτηκαν την οργή των διαδηλωτών το περασμένο Σάββατο (οι πρεσβείες της Σ. Αραβίας και της Τουρκίας στη

Δαμασκό, καθώς και το γαλλικό προξενείο στη Λατάκια και η διπλωματική της αποστολή στο Αλέπτο). Οι επιθέσεις αυτές έγιναν με αφορμή την απόφαση του Αραβικού Συνδέσμου για την αναστολή της συμμετοχής της Συρίας, που μετέπειτα μετατράπηκε σε τελεσίγραφο τριών ημερών προκειμένου ο Ασαντ να σταματήσει τη βία και να συμφωνήσει στην ειρηνική επίλυση των διαφορών. Προκειμένου να διασκεδάσει τις εντυπώσεις και να δείξει διαλλακτικός, ο Ασαντ αποφάσισε να απελευθερώσει πάνω από 1.000 κρατούμενους από τις φυλακές, μεταξύ των οποίων ο 54χρονος Καμάλ Λαβδανί, ο οποίος απελευθερώ-

θηκε έχοντας εκτίσει ποινή μικρότερη των 15 ετών (είχε φυλακιστεί με την κατηγορία της προσβολής του Ασαντ και της υποκίνησης ξένης επέμβασης στη Συρία). Όμως, ο Ασαντ, παρά το γεγονός ότι δεν πιέζεται από πουθενά στα σοβαρά για να σταματήσει την καταστολή των διαδηλωτών, απομονώνεται όλο και περισσότερο από τους υπόλοιπους άραβες ηγέτες (ακόμη και ο βασιλιάς της Ιορδανίας ζητά την παραίτησή του). Μέχρι στιγμής, ούτε ο Ασαντ μπορεί να νικήσει ούτε η αντιπολίτευση...

ΥΓ: Ξέρετε ποιος έμεινε να σπνίριζε τον Ασαντ; Το «Κ»Κ Συρίας! Σε συνέντευξη του γενικού του γραμματέα ανακάλυψε ότι πίσω από τις διαδηλώσεις που συνεχίζονται επί οχτώ μήνες υπάρχει αμερικάνικος δάκτυλος! Όχι ότι οι Αμερικάνοι και οι Δυτικοί δεν θέλουν να φύγει ο Ασαντ και να έρθει στη θέση του μια μαριονέτα. Γνωρίζουν, όμως, ότι μπορεί να γίνει αυτό που φοβόταν ο πρώην πρωθυπουργός του Ισραήλ, Αριέλ Σαρόν, δηλαδή ένας αιματηρός εμφύλιος και ένα απέραντο χάος, οπότε ο Ασαντ μπορεί να τους είναι χρησιμότερος...

Επίθεση σε όλα τα μέτωπα

Δεν άφησε κανένα περιθώριο παρερμηνείας των προθέσεών του ο πρωθυπουργός της συγκυβέρνησης Λ. Παπαδήμος, με τις δυο ομιλίες του στη Βουλή κατά τη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις. Η αποστολή του είναι να συνεχίσει την ίδια αντιλαϊκή πολιτική και να εξασφαλίσει τους όρους για το βάθεμά της, με την υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης και του νέου Μνημόνιου. Μάλιστα, παρέδωσε και μαθήματα εθελοδοουλίας, καλώντας τον ελληνικό λαό να εκτιμήσει «αυτούς που μας δανείζουν» και να κατανοήσει ότι τα αντιλαϊκά μέτρα που παίρνονται αποτελούν αυτονόητη υποχρέωση προς τους δανειστές.

Εδώ και δυο βδομάδες, η δημοσιότητα ασχολείται μόνο με τις εξελίξεις στο πολιτικό σκηνικό: το δημοψήφισμα, οι Κάννες, η κατάρρευση του Παπανδρέου, η συμφωνία των τριών, η συγκυβέρνηση Παπαδήμου, η ψήφος εμπιστοσύνης. Τα αστικά ΜΜΕ έφτιαξαν μια ψεύτικη εικόνα. Προσπαθούσαν να καλλιεργήσουν στον κόσμο προσδοκίες για μια άλλη πολιτική, η οποία θα οδηγήσει στην επίτευξη των στόχων, την ορθότητα των οποίων ουδείς δικαιούται να αμφισβητήσει. Λες και η ακολουθούμενη πολιτική είναι άσχετη προς τους στόχους, λες και υπάρχει άλλη πολιτική για να επιτευχθούν οι συγκεκριμένοι στόχοι.

Η συγκυβέρνηση Παπαδήμου αποτελεί τη λαμπρότερη απόδειξη για το ότι στόχος είναι η «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού. Στόχος ανομολόγητος, αλλά πραγματικός, που τον βλέπουμε να επιτυγχάνεται κάθε μέρα και περισσότερο. Ακόμη και οι πρώην «αντιμνημονιακοί» συνασπίζονται τώρα για την επίτευξη αυτού του στόχου, που αποτελεί διακαή πόθο της εγχώριας κεφαλαιοκρατίας και των αφεντικών του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου.

Είναι βέβαιο ότι η εκκωφαντική προπαγάνδα των ΜΜΕ, οι ύμνοι και οι αγιογραφίες του Παπαδήμου, σε λίγες μέρες θα έχουν εξατμιστεί (αν δεν έχουν εξατμιστεί ήδη). Οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, η φτωχολογιά βρίσκονται αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα που δεν επιτρέπει αυταπάτες και φρούδες ελπίδες. Το θέμα δεν είναι αυτό, λοιπόν, αλλά το «δέον γενέσθαι». Κι εκεί οι αυταπάτες είναι και πάλι παρούσες, με τον ίδιο τρόπο που ήταν παρούσες και τότε με το «κίνημα των πλατειών». Σπασμωδικές κινήσεις στις γειτονιές, που σπεύδουν να τις καπελώσουν οι επιτήδειοι, δήμαρχοι και διάφορα επιτροπάτα, που προσβλέπουν στην αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας, η οποία θα εξαργυρωθεί στις επόμενες εκλογές.

Οι αντιστάσεις «χάνονται» γιατί λείπει ο συνδετικός ιστός, μια ταξική-επαναστατική τακτική, στηριγμένη σε μια ταξική πολιτική οργάνωση του προλεταριάτου.

■ Οι μάσκες έπεσαν

Αδίκαια πασχίζει ο Σαμαράς να πείσει ότι δεν ασκεί συγκυβέρνηση. Ο ελληνικός λαός έχει βγάλει τα συμπεράσματά του (το πώς δ' αντιδράσει είναι άλλο θέμα, αλλά το παραμύδι δεν το τρώει). Εκτός, όμως, από τις διάφορες παπαριές που λέει, ο Σαμαράς είναι και ψευταράκος. «Δουλειά της νέας μεταβατικής κυβέρνησης» –είπε μιλώντας στην ΚΟ της ΝΔ– είναι αυτά που προσδιορίζει ο "ειδικός σκοπός" τον οποίο ανέλαβε: Ξεμπλοκάρισμα της όλης δόσης, προώθηση της νέας δανειακής σύμβασης και εκλογές σε τρεις μήνες». Τον διαφεύδει το ανακoinωθέν που εκδόθηκε από την προεδρία της Δημοκρατίας, όταν η Αγία Τριάς συμφώνησε στη λύση Παπαδήμου. «Συμφωνήθηκε ότι το έργο της νέας κυβέρνησης είναι η υλοποίηση των αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής της Ευρωζώνης της 26ης Οκτωβρίου 2011 και η εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής που συνδέεται με τις αποφάσεις αυτές», αναφέρεται. Και η εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής του Μνημόνιου και η υπογραφή του νέου, απεχθέστερου Μνημόνιου είναι μέσα στον «ειδικό σκοπό» αυτής της κυβέρνησης. Ο «αντιμνημονιακός» Σαμαράς εξατμίστηκε μέσα σε ελάχιστα εικοσιτετράωρα. Οι μάσκες έπεσαν, όπως θα έλεγε και ο ίδιος.

■ Ποιον κοροϊδεύει;

«Γιατί –επαναλαμβάνω– δεν συμμετέχουμε περισσότερο αναλαμβάνοντας κι άλλα υπουργεία; Γιατί, απλούστατα, αυτό θα σήμαινε συγκυβέρνηση! Κι εμείς δεν θέλουμε συγκυβέρνηση», είπε στην ίδια ομιλία ο Σαμαράς! Μα καλά, σε ηλίθιους νομίζει ότι απευθύνεται. Το ότι δεν έβαλε υπουργούς σε υπουργεία που θα προωθήσουν άμεσα αντιλαϊκά μέτρα, αλλά περιορίστηκε στα Εξωτερικών και Αμυνας, σημαίνει ότι δεν θα φέρει ακέραια την ευθύνη για ό,τι κάνει η κυβέρνηση Παπαδήμου; Νομίζει πως θα μπορέσει να γλιτώσει από τη λαϊκή οργή; Αυτό μπορεί να είναι καλά για τους ξεσκολισμένους της ΚΟ, αλλά στο λαό δεν πιάνουν μπάζα. Την καλύτερη απόδειξη, άλλωστε, αποτελούν τα συνδικαλιστικά στελέχη της ΝΔ, που για να μην αποκοπούν εντελώς από τον κόσμο, βγήκαν στα κεραμίδια και νιαουρίζουν, προσπαθώντας να χυνέψουν το ξαφνικό σοκ (δεν αλλάζεις εύκολα μέσα σε μια μέρα τη γραμμή).

Ας αφήσουμε το γεγονός ότι χτες όλα

τα... συμβολικά στελέχη της ΝΔ σήκωσαν το χεράκι τους και ψήφισαν στο υπουργικό συμβούλιο τον προϋπολογισμό που είχε έτοιμο η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, ενώ μετά από λίγες εβδομάδες θα σηκώσουν το χεράκι τους και θα τον ψηφίσουν στη Βουλή ο Σαμαράς και ολόκληρη η ΚΟ της ΝΔ. Θα τον ψηφίζουν χωρίς τη συγκυβέρνηση Παπαδήμου;

■ Το γαρ πολύ της θλίψεως...

Το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη, γι' αυτό και ο Καστανίδης δήλωσε «ικανοποιημένος και ανακουφισμένος» κατά την παράδοση του υπουργικού θώκου στον διάδοχο του Γιαννίτη! Αισθάνεται και «δικαιωμένος», είπε, γιατί ήταν ο πρώτος που είχε μιλήσει για ανάγκη νομιμοποίησης της πολιτικής του Μνημόνιου μέσω εκλογών. Σε όσους, δε, του απέδωσαν την πατρότητα του δημοψηφίσματος θύμισε ότι είχε προτείνει «να διεξαχθούν και εθνικές εκλογές μαζί με τις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές το 2010». Εντάξει, ρε μεγάλε, αλλά αυτά έγιναν το 2010. Το 2011 ήσουν εκείνος που χτυπιόταν ότι πρέπει οπωσδήποτε να γίνει ένα δημοψήφισμα και αν όχι ο πρώτος, ένας από τους βασικούς, που έπεισαν τον Παπανδρέου ότι το δημοψήφισμα δ' αποτελέσει τη μεγάλη πολιτική πρωτοβουλία, με την οποία όλοι θα φάνε τη σκόνη του. Πώς να σου συγχωρήσει ο Παπανδρέου τη μακακία, που τον οδήγησε στον ακαριαίο πολιτικό θάνατο, και πώς να μην τον πετάξει έξω από τη νέα κυ-

βέρνηση;

Εν αντιθέσει προς τον Καστανίδη, που εμφανίστηκε με πολιτική κατάθλιψη, ο Μπεγλίτης εμφανίστηκε με πολιτική έξαρση. Και τι δεν είπε ο στόμας του. Οτι τα 'βαλε με ολόκληρα κυκλώματα από την εποχή του Τσοχατζόπουλου ακόμη και αυτά τον έφαγαν! Στο ψιλό τον πήραν, βέβαια, οι εφημερίδες, αλλά αυτός επιμένει. Τι άλλο να πει, άλλωστε; Οτι ήταν ένας «κρηπουρός» του Γιωργάκη, που πριν λίγο καιρό εγκατέλειψε τον «κήπο» και γι' αυτό ο αρχηγός του έκοψε το λαρύγγι, όσο ακόμα είχε τη δύναμη να το κάνει;

ΥΓ: Όλους, πάντως, τους ξεπέρασε ο Παπανδρέου, που ανέβη-

■ His masters' voice

Μπορεί να μην έβαλε τον Ράβανο και τον Στουρνάρα στην κυβέρνηση ο Παπαδήμος (τόσοι τραπεζίτες μαζεμένοι θα ήταν πρόκληση) έβαλε όμως τον Γιαννίτη, που κάνει το ίδιο. Εβγαλαν ένα πολιτικό πτώμα από τη φορμολή και το έβαλαν στο υπουργείο Εσωτερικών με στόχο να στραγγαλίσει τα οικονομικά των ΟΤΑ. Μπορεί ο Γιαννίτης να έμεινε στη νεοελληνική πολιτική ιστορία ως ο άνθρωπος που πρώτος προσπά-

■ Αλληλοκαρφώνονται

Η Ντοράκλα λέει δημόσια, ότι ο Παπανδρέου της είπε πως ο Σαμαράς έβαλε βέτο στη συμμετοχή της στην κυβέρνηση. Η ΝΔ το διαφεύδει με διαρροές.

Ο Σαμαράς λέει δημόσια ότι ο Παπανδρέου του είπε πως ο Παπαδήμος έβαζε όρους, πράγμα που διέψευσε ο Παπαδήμος, ενώ ο Παπανδρέου με διαρροές (λέγε με Ελενόπουλο) επιμένει πως ήταν ο Σαμαράς που έβαλε αρχικά βέτο για τον Παπαδήμο, γιατί είναι τραπεζίτης.

Αντε τώρα να βγάλεις άκρη για το ποιος λέει αλήθεια και ποιος λέει ψέματα. Μήπως κρατούσαν πρακτικά των συναντήσεων και των τηλεφωνικών συνομιλιών τους; Οχι πως έχουν όλα αυτά καμιά ιδιαίτερη σημασία, όμως σημασία έχει το γεγονός πως από κανέναν τους δεν φαίνεται να εκφράστηκε αντίρρηση για τη συμμετοχή του ΛΑΟΣ και μάλιστα με τα συγκεκριμένα πρόσωπα, τον Βορίδη και τον Μπουμπούκο, με τα γνωστά βιογραφικά.

Μανιασμένη αναμονή...

θησε να πετύχει τη μεγάλη αντιασφαλιστική ανατροπή, όμως έχει μακρά θητεία ως υπηρέτης πολυτελείας καπιταλιστικών συμφερόντων. Έχει δουλέψει στον ΟΟΣΑ, έχει υπάρξει σύμβουλος της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών. Από εκεί τον πήρε ο Σημίτης και τον έκανε υπουργό. Προτελευταία του δουλειά ήταν μέλος του ΔΣ στο Συγκρότημα Λαμπράκη, απ' όπου παραιτήθηκε το 2009 για ν' αναλάβει πρόεδρος των ελεγχόμενων από την οικογένεια Λάτση «Ελληνικών Πετρελαίων ΑΕ». Κατευθείαν από την προεδρία ενός καπιταλιστικού ομίλου στην κυβέρνηση Παπαδήμου.

■ Ακρώς επαναστατικά

Αγαπημένη των βρετανικών ΜΜΕ φαίνεται πως έχει γίνει η... κομμουνίστρια Λιάνα Κανέλλη. Κάτι η οξφορδιανή προφορά των Αγγλικών, κάτι το θεατράλε ύφος (παραπέμπει, βέβαια, σε ηθοποιό μεσοπολεμικού μπουλουκιού που παίζει τη Γκόλφω, αλλά οι Αγγλοι μάλλον δεν γνωρίζουν αυτή την πλευρά της ελληνικής πολιτιστικής παράδοσης και μπερδεύουν τη Γκόλφω με την Κλυταιμνήστρα), κάτι ο άψογος κοινοβουλευτικός λόγος με όλες τις αστικές συμβάσεις στην πρώτη γραμμή, εξασφάλισε παρέμβαση και στο BBC, μετά το Channel 4. Παραθέτουμε μερικά αποσπάσματα από τον... επαναστατικό λόγο (για άμεση επαφή ανατρέξτε στο http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=cIHlArVWq0):

«Υπάρχει μόνον ένας δρόμος που εγγυάται την εθνική ενότητα. Είναι η έκφραση του ελληνικού λαού και στη δημοκρατία υπάρχει μόνον ένας δρόμος, οι εκλογές. Νομίζω, δε, ότι αν είχαμε μια προσωρινή κυβέρνηση θα ήταν ευκολότερα για όλους και θα μπορούσαμε να έχουμε εκλογές σε λιγότερο από τέσσερις εβδομάδες». Στο ερώτημα αν η απάντηση είναι η αποχώρηση από την ΕΕ, η Κανέλλη προσπαθεί ν' αποφυγή την απάντηση: «Την απάντηση μπορεί να τη δώσει μόνον ο ελληνικός λαός και δεν είμαι τόσο αλαζών ώστε εγώ, ένα άτομο, να εκφράσω τη μελλοντική βούληση του λαού!» Η δημοσιογράφος, όμως, επιμένει και ρωτά τι γνώμη έχει ως βουλευτής, μέσα ή έξω από το ευρώ, οπότε η Κανέλλη αναγκάζεται ν' απαντήσει: «Ως βουλευτής πιστεύω ότι το μέλλον της χώρας μου θα είναι καλύτερο έξω από μια τέτοιου είδους Ευρώπη. Ανήκω στην πλειοψηφία των Ευρωπαίων, αλλά όταν μιλάμε για την Ευρώπη εννοούμε την Ευρώπη των λαών και όχι την Ευρώπη των αγορών». Η δημοσιογράφος, όμως, ρώτησε για το ευρώ και όχι για την Ευρώπη γενικά και αόριστα, γι' αυτό και επανέρχεται ρωτώντας τι πρόκειται να συμβεί αν η Ελλάδα φύγει από το ευρώ. Η Κανέλλη είναι απολαυστική στην απάντησή της: «Πιστεύω ότι οι άνθρωποι σε μερικά χρόνια θα είναι πλουσιότεροι σε σχέση με σήμερα. Θα κάνουν τις συναλλαγές τους και δεν θα φοβούνται μήπως χάσουν τμήματα της χώρας τους»!

Εμείς ξαναρωτάμε, όπως ρωτήσαμε και την προηγούμενη εβδομάδα: αν αυτά τα έλεγε ο Τσίπρας, ο Παπαδημούλης ή κάποιος άλλος του ΣΥΝ, πώς θα τα σχολίαζε ο «Ριζοσπάστης»;

■ Βιοι παράλληλοι

Ποια η διαφορά μεταξύ Παπανδρέου και Μπερλουσκόνι; Ο Γιωργάκης μόνο το κάνει, ενώ ο καβαλιέρε το διακηρύσσει κιόλας ότι δεν έχει σκοπό να φύγει από την ιταλική πολιτική σκηνή. Το διατυμπάνισε: «Σε όποιον γιόρτασε αυτό που χαρακτήρισε εξοδό μου από τη σκηνή, λέω ότι από αύριο θα διπλασιάσω τις προσπάθειές μου για τη μεταρρύθμιση των δημοσιονομικών, της Δικαιοσύνης και των θεσμών στην Ιταλία. Δεν θα αποσυρθώ αν δεν εκσυγχρονιστεί η Ιταλία. Η κάρδοδος μου στην πολιτική άλλαξε την Ιστορία. Αγαπώ την Ιταλία, δεν παραδίνομαι».

Βέβαια, με βάση την πολιτική παράδοση της Ιταλίας, ο Μπερλουσκόνι έχει ελπίδες να ξαναγυρίσει σαν σωτήρας, όπως έγινε και την προηγούμενη φορά, ενώ τον Γιωργάκη τον κόβουμε λιγούλακι χλομό (αν και ποτέ δεν ξέρεις, διότι με τη χοντροπεσιά που διαθέτει ως προσόν όλα μπορεί να τα δούμε). Προς το παρόν, πάντως, έχει κατασκωθεί, συγκαλεί... φράξια υπουργικού συμβουλίου και δηλώνει ότι θα το ξανακάνει και περιμένει ποιος και πότε θα του επιτεθεί, για να καθορίσει την τακτική του. Κακό σπυρί...

■ Έρωτας ατελείωτος

«Κύριε υπουργέ, αγαπητέ Μιχάλη!» Ετσι ξεκίνησε τη δήλωσή του ο Μπουμπούκος, αμέσως μετά την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης. Αφού ευχαρίστησε τον Καρατζαφέρη, «χωρίς τον οποίο δεν θα ήμουν εδώ», τράβηξε στο τέλος κι ένα γλείψιμο στον ίδιο τον Χρυσόχοιδη: «Θέλω να το πω αυτό και να ακουστεί, ότι αισθάνομαι πολύ μεγάλο αίσθημα ασφάλειας κ. Υπουργέ, που είστε εσείς Προϊστάμενος σε αυτό το Υπουργείο»!

✓ Η Λούκα Κατσέλη έχει επιστρέψει στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, μετά την ψήφο εμπιστοσύνης που έδωσε στην κυβέρνηση Παπανδρέου, σε κείνη την κωμική ψηφοφορία που... στήριξε τον Παπανδρέου για να παραιτηθεί. Το σημειώνουμε ενημερωτικά (πολιτικά το είχαμε προδιαγράψει, αλλά συνέβη νωρίτερα απ' όσο περιμέναμε).

Το σίριαλ «Διώξτε τον Γιωργάκη» έχει ήδη αρχίσει να παίζεται, αλλά οι πρωταγωνιστές ακόμα δεν έχουν βγει στη σκηνή. Το ΠΑΣΟΚ θυμίζει σκυλάδικο της παραλιακής, όπου οι φίρμες βγαίνουν στη σκηνή τις πρώτες πρωινές ώρες, όταν οι πελάτες έχουν νταλκαδιαστεί επαρκώς από τα «δεύτερα». Κάποιοι σαν τον Λοβέρδο και Χρυσόχοιδη δηλώνουν δημόσια ότι δεν θέτουν θέμα ηγεσίας, γιατί το κόμμα πρέπει πρώτα να ηρεμήσει, ο Βενιζέλος λέει το ίδιο μέσω διαρροών και το «μαγαζί» το κρατάνε προς το παρόν οι Λιντζέρηδες που βγήκαν πρώτοι στα κεραμίδια. Δεν έχει μιλήσει ακόμα ούτε η Βάσω που ήταν αυτή που με συντονισμένα χτυπήματα αποδόμησε τον Παπανδρέου.

Ο Γιωργάκης, πάντως, εμφανίστηκε στη Βουλή μες στην καλή χαρά. Μιλώντας σε πρώτο ενικό πρόσωπο, διεμήνυσε πως δεν έχει σκοπό –τουλάχιστον αυτή τη στιγμή– να παραιτηθεί. «Γι' αυτές τις αξίες θα συνεχίσω να δουλεύω και εντός και εκτός Ελλάδος», ήταν η τελευταία ατάκα του, αφού προηγουμένως περιέγραψε τον εαυτό του ως έναν πολιτικό ηγέτη συμπαντικών διαστάσεων που όλα τα είδε, όλα τα επεσήμανε, αλλά οι ευρωπαίοι ηγέτες δυστυχώς δεν αντιλήφθηκαν αυτά που τους έλεγε, κινήθηκαν από στενά εθνικιστικά κίνη-

τρα (μέχρι και για ρατσισμό έναντι του ευρωπαϊκού Νότου τους κατηγορήσε) και τώρα βλέπουν τις «αγορές» να επιτίθενται στις ίδιες τους τις χώρες. «Απαλλαγμένος από την αυτοσυγκράτηση –αν θέλετε– που πρέπει να δείχνει, ένας πρωθυπουργός, θα μπορώ εφεξής πιο ελεύθερα να παρεμβαίνω. Να μάχομαι για μια Ευρώπη μακριά από τις εθνικές περιχαρακώσεις που βλέπουμε σήμερα», δήλωσε ο Παπανδρέου.

Οι παπαριές περί «πολέμου» κατά των «ανεξελεγκτων αγορών», των «κερδοσκοπών», των «φοροφυγάδων», της «διαπλοκής», των «κατεστημένων της χώρας», οι συμβουλές προς τον Παπαδήμο «να καθορίσει τους κανόνες μεταξύ πολιτικής και Μέσων Ενημέρωσης» και «να εξυγιάνει τον τομέα των Μέσων Ενημέρωσης που πολλά επιβιώνουν με θαλασσοδάνεια, κρατικές διαφημίσεις τα οποία πετυχαίνουν με εκβιασμό ή υπόγειες διαδρομές» (δηλαδή να κάνει μέσα σε τρεις μήνες αυτά που, προφανώς, δεν έκανε ο Γιωργάκης μέσα σε δυο χρόνια!), σκόρπισαν γενική θυμωδία, αφού ο Γιωργάκης εμφανίστηκε σαν κάποιος που μόλις έφτασε στην Ελλάδα μετά από μακρά απουσία στο εξωτερικό. Η υπεράσπιση του δημοψηφίσματος, όμως, προκάλεσε οργή σε πάρα πολλούς Πασόκους. Και βέβαια, ο

τρόπος που υπερασπίστηκε το δημοψήφισμα ήταν γελοίος και δεν αξίζει να τον σχολιάσουμε. Είναι δυνατόν να λες ότι το δημοψήφισμα ήταν μια σωστή επιλογή, αλλά να μην εξηγήσεις γιατί τελικά δεν το έκανε;

Δεν υπάρχει περίπτωση να μην τεθεί θέμα Παπανδρέου στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα. Ο Μπένι δεν πρόκειται να το ανοίξει, γιατί κάρηκε στο χυλό (το 2007) και έκτοτε φυσάει και το γιαιούρτι. Ασε που έχει κάνει κάποια συμφωνία με τον Παπανδρέου για τη διαδοχή και έχει ανάγκη την παπανδρείκη πτέρυγα, δεδομένου ότι η δική του ομάδα έχει γίνει χίλια κομμάτια (ο υπαρχηγός του το 2007 Λοβέρδος προβάλλει τώρα ως διεκδικητής της αρχηγίας). Από αλλού, μάλλον, θα τεθεί το θέμα (ο Σκανδαλίδης είναι εκείνος που ήδη το έθεσε) και είμαστε περίεργοι να δούμε αν ο Παπανδρέου θα τηρήσει τη συμφωνία με τον Βενιζέλο ή θα την κάνει γυριστή. Μέχρι στιγμής βλέπουμε να ισχύει το δεύτερο.

Και τι σημασία έχουν οι ενδοπασοκικές καντρίλιες για τον ελληνικό λαό; Από άποψη ουσίας καμία. Αν όμως το ΠΑ-

ΣΟΚ παραμείνει ενωμένο, ξεπερνώντας και αυτή την κρίση του (έστω και με ένα εκλογικό ποσοστό που θα θυμίζει... 1974), θα προσπαθήσει να αναβαπτιστεί στα αντιπολιτευτικά νάματα, χρησιμοποιώντας τα γνωστά σοσιαλδημοκρατικά τερτίπια, με στόχο να μεταβληθεί και πάλι σε αξιόπιστη εναλλακτική λύση εξουσίας, εξαπατώντας και εγκλωβίζοντας εργαζόμενους. Κι αυτό έχει μεγάλη σημασία.

ΥΓ: Ο Παπανδρέου δεν δίστασε να προτείνει από το βήμα της Βουλής ακόμα και αλλαγή του εκλογικού νόμου. Ο Σαμαράς αποκάλυψε ότι του πρότεινε να πάνε σε εκλογές με λίστα. Αυτό δείχνει ότι θέλει να ελέγξει το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή ότι δεν σκοπεύει να παραιτηθεί. Αλλωστε, θέλει χρόνο για να σχεδιάσει το μέλλον του και η καλύτερη θέση για να σχεδιάσει είναι η αρχηγία του ΠΑΣΟΚ και όχι ένας διακοσμητικός ρόλος επιτίμου προέδρου. Πέρα από το προσωπικό του μέλλον, όμως, υπάρχει και μια ολόκληρη κλίκα γύρω του, που έχει αιφνιδιαστεί από τις εξελίξεις και που επίσης θέλει χρόνο για να σχεδιάσει το δικό της μέλλον, με ή χωρίς τον Γιωργάκη.

Κήνσορες τα λαμόγια

Ευκαιρία να δει τ' όνομά του στα ΜΜΕ βρήκε ο Καρχιμάκης με την προφυλάκιση του πρώην προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ Δ. Καπράνου, μιας και την περίοδο που λειτουργούσε ως «Κάλλαχαν» του ΠΑΣΟΚ είχε βάλει στο στόχαστρο τον Καπράνο, λόγω της κομματικής του σχέσης με τη ΝΔ. Στην ανακοίνωση που εξέδωσε ο Καρχιμάκης σπάζει το καλό κλίμα με τη ΝΔ και αναφέρει ότι «το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, μέσω των οποίων λεηλατήθηκαν τα χρήματα των Ταμείων, δηλαδή οι κόπτοι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι φέρει τη σφραγίδα της, θλιβερής για τον τόπο, δεξιάς διακυβέρνησης της ΝΔ, του κ. Σαμαρά» και σημειώνει ότι «οι άνθρωποι της φαύλης Δεξιάς, που κατηγορούνται για την λεηλασία των Ταμείων και πέρασαν αυτές τις μέρες την πόρτα της φυλακής, είναι οι ίδιοι που αρθρογραφώντας σε έντυπα και διαδικτυακά μέσα που στηρίζουν τον κ. Σαμαρά, ελεηνολογούσαν τον Γιώργο Παπανδρέου και την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ».

Ο Καπράνος πιάστηκε κυριολεκτικά «με τη γίδα στην πλάτη», αφού σε τραπέζικό του λογαριασμό βρέθηκαν 1,8

εκατ. ευρώ, η διαδρομή των οποίων «πέρασε» από λογαριασμούς εκείνων που έστησαν το δομημένο ομόλογο που σεργιανίστηκε στο ΤΣΠΕΑΘ. Οι δικαιολογίες που επικαλέστηκε είναι πραγματικά γελοίες. Είναι, είτε, λεφτά από δοσοληψίες εκδοτικού τύπου και συμπτωματικά η διαδρομή έχει «επαφές» με λογαριασμούς των εκδοτών του δομημένου. Η προφυλάκιση του ήταν μονόδρομος και είναι πραγματικά... αξιοθαύμαστο το γεγονός ότι πέρασαν τόσα χρόνια από τότε που αποκαλύφτηκε η κομπή να μέχρι να προφυλακιστεί.

Εμείς θυμηθήκαμε και κάτι ακόμη. Θυμηθήκαμε τον Καπράνο, έναν δημοσιογραφίσκο της πλάκας του συγκροτήματος Αλαφούζου, να έρχεται με ύφος χιλίων καρδιναλίων στη δίκη της 17Ν, ως μάρτυρας κατηγορίας, για να φιλοτεχνήσει την αιογραφία του εφοπλιστή και μεγαλοκομπιναδόρου Κ. Περατικού, τον οποίο εκτέλεσε η 17Ν. Θρασύς και προκλητικός, παρουσίαζε τους καπιταλιστές σαν σωτήρες του έθνους και ελεηνολογούσε τη 17Ν. Δεν είχαν αποκαλυφθεί ακόμη οι δικές του πομπές και παρίστανε τον κήνσορα.

Βάλτε τώρα που γυρίζει

Την ώρα που Παπανδρέου και Σαμαράς (με τσόντα τον Καρατζαφέρη) ανακοίνωναν τη συγκυβέρνηση, ένα ακόμη πολιτικό μόρφωμα «ορφανών» του ΠΑΣΟΚ δημιουργούνταν. Βιαστικά-βιαστικά, για να προλάβουν τις εξελίξεις. Μαζεύτηκαν πρώην συνεργάτες του Ανδρέα, του Γιωργάκη, του Τσοχατζόπουλου, άνθρωποι που έχουν περιπλανηθεί από το ΔΗΚΚΙ μέχρι τις παρυφές του ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και κάτι ρετάρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και έφτιαξαν την «Ενωτική Κίνηση». Εξέλεξαν και προσωρινή συντονιστική επιτροπή από τους Κασιμάτη Νίνα, Κοτζιά Νίκο, Κοτσικά Αντώνη, Κουρουμπλή Παναγιώτη, Μαριά Νότη, Μητρόπουλο Αλέξη και Τσουκαλά Δημήτρη. Ρόλο ήθελε και ο αλήστου μνήμης εργατοπατέρας Γιώργος Ραυτόπουλος, αλλά δεν τον έβαλαν στο πάνελ και αποχώρησε δυσαρεστημένος.

«Καλούμε όλους τους δημοκράτες, όλους τους ριζοσπάστες, όλους τους κοινωνικά ευαίσθητους πολίτες,

όλους τους γνήσιους σοσιαλιστές, όλα τα κοινωνικά κινήματα, να συμβάλουν μαζί μας και με άλλες προοδευτικές και ριζοσπαστικές δυνάμεις στην υλοποίηση ενός αντιμνημονιακού μετώπου για τη σωτηρία της Πατρίδας», είναι η κατακλειδα της σύντομης ανακοίνωσης που εξέδωσαν. Η αλήθεια πίσω απ' αυτή την άνευ σημασίας μπουρδολογία είναι άλλη, βέβαια. Βλέπουν κατάρρευση του κυρίαρχου σκηνοθέτη, οσμίζονται πολυκομματική Βουλή με ενίσχυση των «μικρών» και αρχίζουν να ονειρεύονται ξανά ρόλο για τους ίδιους. Οχι, δεν πετάνε στα σύννεφα για να νομίζουν ότι μόνοι τους μπορούν να κάνουν τίποτα. Συνεργασία θ' αναζητήσουν, είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ είτε με τη ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη. Ο καθένας τους μόνος του, όμως, δεν θα είχε καμιά διαπραγματευτική δύναμη, ενώ όλοι μαζί μπορεί να καταφέρουν να κερδίσουν βουλευτικές υποψηφιότητες και πόστα στη μοιρασιά της εξουσίας που θα προκύψει μετά τις εκλογές.

Ανεργία-εφιάλτης

Στο 18,4% το επίσημο (υποεκτιμημένο) ποσοστό της ανεργίας τον Αύγουστο. Το μήνα που παλιά ακόμα και οι μαθητές έκαναν κάποια μεροκάματα χρηματοδοτώντας τις διακοπές τους. Το μήνα που μας είπαν ότι ο ελληνικός τουρισμός πήγε πολύ καλά. Κατά 50% αυξήθηκε το ποσοστό ανεργίας σε σχέση με τον Αύγουστο του 2010. 12,2% ήταν πέρυσι, 18,4% φέτος.

Τι αποδεικνύουν τα νούμερα; Οτι η άνοδος του τουρισμού αφορούσε κυρίως τις μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες και όχι τη γενική τουριστική αγορά που δούλευε με τον εγχώριο τουρισμό και με τον τουρισμό από εργαζόμενα στρώματα της Ευρώπης. Οτι οι καπιταλιστές του τουρισμού εξοντώνουν τους εργαζόμενους. Με λιγότερο προσωπικό βγάζουν περισσότερη δουλειά.

Η κατάσταση είναι εφιαλτική. Δεν χρειαζόμαστε τις επίσημες στατιστικές για να το διαπιστώσουμε. Το βλέπουμε γύρω μας. Οι επίσημες στατιστικές απλά επιβεβαιώνουν μια πραγματικότητα πολύ χειρότερη. Και εκείνοι που εργάζονται υποαπασχολούνται. Ακόμα και από τα ελλιπέστατα στοιχεία του ΣΕΠΕ φαίνεται ότι αυξάνονται με αλματώδεις ρυθμούς η μερική απασχόληση και η εκ περιτροπής εργασία. Στην πραγματικότητα, βασιλεύει η απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών. Παίρνουν τους εργαζόμενους για δουλειά όποτε τους χρειάζονται, όσο τους χρειάζονται, τους βάζουν να δουλεύουν απλήρωτες υπερωρίες, τους πληρώνουν ότι προαιρούνται.

Τι βρήκε να πει γι' αυτόν τον εφιάλτη που τσακίζει τις εργατικές οικογένειες, την ίδια ώρα που τους ζητούν να πληρώσουν απανωτά χαράτσια, ο πρωθυπουργός της συγκυβέρνησης; Μόνο τις παρακάτω ελάχιστες αράδες που του έγραψαν οι συνεργάτες του: «Ειδικότερα, όσον αφορά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας, στις βασικές προτεραιότητες περιλαμβάνονται η ενίσχυση των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων και η στήριξη των οικονομικά ασθενεστερών ομάδων του πληθυσμού. Μέχρι το τέλος του έτους προγραμματίζεται η ενεργοποίηση είκοσι τεσσάρων επιπλέον προγραμμάτων ενίσχυσης της απασχόλησης!»

Η λέξη ανεργία δεν υπάρχει καν. Αντίθετα, υπάρχει η δέσμευση για «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας», δηλαδή για παραπέρα αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων, για κατάργηση ακόμα και της ΕΓΣΣΕ. Όσο για τα «είκοσι τέσσερα επιπλέον προγράμματα ενίσχυσης της απασχόλησης», δεν είναι παρά προγράμματα ενίσχυσης των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Τα αποτελέσματά τους τα δείχνει η εξέλιξη του δείκτη ανεργίας. Απανωτές επιδοτήσεις πήραν οι μεγαλοεξοδόχοι, αλλά η ανεργία αυξήθηκε εκρηκτικά ακόμη και τον Αύγουστο, στο «πικ» του τουρισμού δηλαδή. Οι καπιταλιστές παίρνουν επιχορηγήσεις για να προσλάβουν ανέργους και την ίδια στιγμή απολύουν άλλους εργαζόμενους, γιατί κανένας δεν τους ελέγχει, γιατί κανένας δεν θέλει να τους ελέγξει.

Στους τοκογλύφους η έκτη δόση και όχι για συντάξεις

Από τη στιγμή που ορκίστηκε η συγκυβέρνηση Παπαδήμου άρχισε ο εκβιασμός: «πρέπει να πάρουμε την έκτη δόση, γιατί αλλιώς δεν θα μπορέσουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις», «σκέψεις για αναβολή στην καταβολή του δώρου Χριστουγέννων». Αφού προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν εργαζόμενους και συνταξιούχους, βγήκαν μετά με μεγαλοκαρδία και δήλωσαν ότι δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα. Πρώτα η διοίκηση του ΙΚΑ και μετά ο Βενιζέλος, στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις. Ο γνωστός για το θράσος του διοικητής του ΙΚΑ Ρ. Σπυρόπουλος, μάλιστα, αφού αναφέρθηκε «στα πολυάρθρα δημοσιεύματα και τις πληροφορίες που δημιουργούν κλίμα ανασφάλειας στους συνταξιούχους», διακήρυξε ότι «νιώθει το χρέος να

διαβεβαιώσει ότι η καταβολή των συντάξεων θα πραγματοποιηθεί κανονικά!». Λες και δεν ήταν η γενική γραμματέας του υπουργείου Εργασίας Αθηνά Δρέττα που δήλωνε ότι θα υπάρξει πρόβλημα με την καταβολή των συντάξεων.

Ας το πούμε, λοιπόν, για μια ακόμη φορά. Η έκτη δόση (όπως και οι προηγούμενες) δεν θα πάει στην πληρωμή μισθών και συντάξεων, αλλά στην πληρωμή των τοκογλύφων. Είναι οι μόνοι για τους οποίους δεν εκφράζεται ποτέ αμφιβολία ότι μπορεί και να μη πληρωθούν, ενώ αντίθετα εργαζόμενοι και συνταξιούχοι βρίσκονται μονίμως υπό απειλή.

Εχουμε γράψει και άλλη φορά, ότι τα 110 δισ. ευρώ της πρώτης δανειακής σύμβασης που δίνονται με τις γνωστές δόσεις, αντιστοι-

χούν ακριβώς στα δάνεια που λήγουν την περίοδο 2010-13. Όπως είναι γνωστό, με τη συμφωνία της 26ης Οκτώβρη το υπόλοιπο αυτής της δανειακής σύμβασης θα ενσωματωθεί στη νέα δανειακή σύμβαση, η οποία θα είναι 130 δισ. ευρώ για την περίοδο 2012-14, που αντιστοιχούν ακριβώς στο ύψος των κρατικών δανείων που λήγουν την ίδια περίοδο.

Το ελληνικό κράτος παίρνει καινούργια δάνεια ίσα-ίσα για να αποπληρώσει τα παλιά και οι κυβερνητικοί αλήτες έχουν το θράσος να λένε ότι παίρνουν δάνεια για να πληρώσουν μισθούς, συντάξεις, επιχορηγήσεις και λειτουργικές δαπάνες. Για παράδειγμα, το 2011 λήγουν συνολικά δάνεια ύψους 9,3 δισ. ευρώ, ενώ 16,2 δισ. είναι ο βραχυπρόθεσμος δανεισμός, που ανακυκλώνεται συ-

νώς με εκδόσεις τριμήνων και εξαμήνων εντόκων γραμματίων του δημοσίου (στοιχεία υπουργείου Οικονομικών, Ιούνης 2011). Αναλυτικά στοιχεία ανά μήνα δεν υπάρχουν, γι' αυτό μας πει η κυβέρνηση ποιο είναι το ύψος των ομολόγων που λήγουν μέσα στο Δεκέμβριο; Μήπως είναι περίπου όσο και η έκτη δόση και γι' αυτό είχε όλη την άνεση η τρόικα να τρενάρι την καταβολή της δόσης επί τούς μήνες; Θυμηθείτε την κυβερνητική προπαγάνδα. Πρώτα είπε πως λεφτά υπάρχουν μόνο μέχρι τα μέσα Οκτώβρη. Μετά το πήγε στα μέσα Νοέμβρη και τώρα το 'χει πάει στα μέσα Δεκεμβρη. Τότε λήγει, φαίνεται, κάποιο μεγάλο ομόλογο, οπότε είναι βέβαιο ότι η τρόικα θα εκταμιεύσει την έκτη δόση, για να πληρωθούν οι τοκογλύφοι, ξένοι και ντόπιοι.

ΑΕΠ: Η κατρακύλα συνεχίζεται

Το 7% άγγιξε η «ύφεση» της ελληνικής οικονομίας το εννιάμηνο του 2011. Σύμφωνα με τα «μη εποχικά διορθωμένα» στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ (που σημαίνει ότι δεν δίνουν την ακριβή εικόνα, η οποία τελικά θα είναι χειρότερη), το πρώτο τρίμηνο το ΑΕΠ σημείωσε μείωση 8,3%, το δεύτερο τρίμηνο μείωση 7,4% και το τρίτο τρίμηνο μείωση 5,2%. Ο μέσος όρος εννιάμηνου διαμορφώνεται στο -7%, πολύ πάνω από το -5,5% που είναι ο αναθεωρημένος στόχος που τέθηκε μετά το Μεσοπρόθεσμο (η αρχική «εκτίμηση» ήταν -3%).

Για να πιαστεί ο στόχος του -5,5% θα πρέπει το τελευταίο τρίμηνο του χρόνου να κλείσει με -1,1%. Στόχος ανέφικτος, αν σκεφτούμε ότι το τρίτο τρίμη-

νο του χρόνου είναι πάντοτε το καλύτερο (λόγω του καλοκαιρινού τουρισμού), ενώ το τέταρτο τρίμηνο ειδικά φέτος είναι το πιο «κολασμένο». Σ' αυτό το τρίμηνο ο κόσμος πρέπει να πληρώνει χαράτσια. Πού λεφτά για κατανάλωση, ώστε να κινηθεί κάπως η αγορά και κατά συνέπεια η παραγωγή; Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, το 2011 θα κλείσει με πτώση του ΑΕΠ πάνω από 6% (γεγονός που θα μεγαλώσει τη «μαύρη τρύπα» στα έσοδα και θα απαιτήσει νέα αντιλαϊκά μέτρα στις αρχές του 2012).

Και βέβαια, η μείωση του 2011 θα δημιουργήσει την ανάλογη ροπή και στο 2012. Η «πρόβλεψη» που θα γίνει στο σχέδιο προϋπολογισμού δεν έχει καμιά

σημασία. Αν σκεφτούμε ότι φέτος ξεκινήσαμε με «πρόβλεψη» τρόικας-κυβέρνησης -3% και ήδη βαδίζουμε για περισσότερο από -6%, μπορούμε να καταλάβουμε πόση αξία θα έχει οποιαδήποτε πρόβλεψη για το 2012. Ο ελληνικός καπιταλισμός κινείται από την εσωτερική κατανάλωση. Όσο η εσωτερική κατανάλωση πέφτει, επειδή το κράτος βάζει απανωτά χαράτσια στους εργαζόμενους για να αποπληρώσει τους τοκογλύφους, θα πέφτει και το ΑΕΠ. Είναι ένας φαύλος κύκλος από τον οποίο δεν υπάρχει έξοδος στο ορατό μέλλον. Φυσικά, ο ρυθμός μείωσης θα μειώνεται χρόνο με το χρόνο, επειδή δε θα μπορεί να πέσει άλλο, ανάκαμψη πραγματική όμως δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Αστικός ρεφορμισμός σοσιαλδημοκρατικού τύπου

Δεν έχουμε κρίση του καπιταλισμού, αλλά «κρίση η οποία δοκιμάζει την νεοφιλελεύθερη αρχιτεκτονική της παγκόσμιας οικονομίας». Μπροστά σ' αυτή την κρίση «οι ευρωπαϊκές ηγεσίες, στέκονται αμήχανες και πανικόβλητες», ενώ θα έπρεπε «να βάλουν φρένο στην απληστία των αγορών και του κεφαλαίου». Ενώ, όμως οι «αγορές» επιτίθενται, «η απάντηση των αμήχανων ηγεσιών είναι να κάνουν ότι δεν βλέπουν το πρόβλημα».

«Η Ευρώπη είναι σήμερα μια βάρκα που μπάζει νερά. Κάποιοι έχουν πάρει τους κουβάδες και αδειάζουν. Κάποιοι άλλοι προσπαθούν να ανοίξουν περισσότερο την τρύπα, γιατί έχουν στοιχηματίσει ότι η βάρκα θα βουλιάξει. Και ο καπετάνιος, αντί να επέμβει για να κλείσει την τρύπα, μαστιγώνει αυτούς που αδειάζουν τα νερά, για να υπερβούν τον εαυτό τους. Αυτή ακριβώς είναι σήμερα η κατάσταση».

Τι είναι η κυβέρνηση Παπαδήμου;

Είναι η κυβέρνηση του κόμματος του Μνημονίου! «Το κόμμα του Μνημονίου συγκροτείται σήμερα από συγκεκριμένες πολιτικές ομάδες των δύο παραδοσιακών κομμάτων εξουσίας (σ.σ. όχι συλλογικά από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, δηλαδή), από τους τυχοδιώκτες του ΛΑΟΣ, αλλά επίσης από τράπεζες, από μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, κανάλια, μεγαλοκαταθέτες της Ελβετίας και εκλεκτούς διαμορφωτές σκέψης».

Υπάρχει διεξόδος; Και βέβαια υπάρχει. «Η χειραφέτηση των κοινωνιών από το κεφάλαιο και τον καταναγκασμό του κέρδους είναι σήμερα αίτημα τόσο εθνικό όσο και πανευρωπαϊκό».

Ο αγώνας για μια άλλη Ευρώπη είναι κοινή υπόθεση των Ελλήνων, των Ιταλών, των Πορτογάλων, των Γερμανών, όλων των ευρωπαϊκών εργαζομένων». Μη φανταστείτε, όμως, κοινωνικές επαναστάσεις, ανατροπή του καπιταλισμού, απαλλοτρίωση των κα-

πιταλιστών και άλλες τέτοιες βαρβαρότητες. «Η νεοφιλελεύθερη Ευρώπη κλυδωνίζεται».

Το μέλλον είναι η δημοκρατική και κοινωνική Ευρώπη, μια Ευρώπη υποταγμένη στη θέληση των λαών και όχι του κεφαλαίου. Ο αγώνας μας είναι αγώνας για την υπεράσπιση της Δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης (...). Η κρίση χρέους πρέπει να αντιμετωπιστεί τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο με ουσιαστικούς φραγμούς στην απληστία των αγορών. Το άμεσο αίτημα γύρω από το οποίο συσπειρώνονται οι κοινωνικές δυνάμεις είναι να μπει φραγμός στην ασυδοσία των αγορών, να υπάρχει αποτελεσματική ευρωπαϊκή παρέμβαση για το χρέος, να φορολογηθεί ο πλούτος και να μπουν οι τράπεζες υπό δημόσιο κοινωνικό έλεγχο (...) Από εκεί και πέρα, πρέπει να ανοίξουν οι εναλλακτικοί δρόμοι για την έξοδο από την κρίση. Με ένα εναλλακτικό

μοντέλο ανάπτυξης που θα αντιστοιχεί στις κοινωνικές ανάγκες και όχι στην ακόρεστη διάθεση των αγορών για κέρδη. Ενα πρότυπο ανάπτυξης που θα βασίζεται στην σταθερή και μόνιμη δουλειά (σ.σ. μίσθωση εργασίας από το κεφάλαιο, έτσι;), την διεύρυνση των κοινωνικών αγαθών, την στήριξη των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων και την προστασία του περιβάλλοντος».

Και η κατακλειδα: «Μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση, το χρέος της Αριστεράς είναι να βρεθεί στην πρώτη γραμμή ενός γιγάντιου κοινωνικού κινήματος που θα κάνει επιτελους τον νεοφιλελευθερισμό παρελθόν» (το νεοφιλελευθερισμό, όχι τον καπιταλισμό).

Επί δεκαετίες η σοσιαλδημοκρατία αδειάζει τα μυαλά των εργαζόμενων με τέτοια κηρύγματα, αποτελώντας μια αξιόπιστη λύση για το αστικό σύστημα εξουσίας. Τώρα που η σοσιαλδημοκρατία διαχειρίζεται το σύστημα

με τις πιο συντηρητικές μεθόδους, έρχεται η καθεστωτική αριστερά του Τσίπρα και των άλλων, να σερβίρει ξαναζεσταμένη αυτή την ξινισμένη σούπα. Ε, όχι να μας πουλήσουν και τον κατιμά για μπον φιλέ.

ΥΓ1: Τα εντός εισαγωγικών αποσπάσματα είναι από την ομιλία του Τσίπρα στην Καισαριανή, σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ με θέμα «Η πρόταση της Αριστεράς σε Ελλάδα και Ευρώπη» (Τετάρτη, 16.11.2011).

ΥΓ2: Μιλώντας την περασμένη Τετάρτη στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου, ο Τσίπρας το πήγε ακόμη παραπέρα: «Δεν τα λέμε πλέον μόνον εμείς. Διάβαζα τη συνέντευξη του νομπελίστα κ. Κρούγκμαν στη γερμανική Handesblat προχτές, ο οποίος έλεγε, ή θα αλλάξει αυτή η νεοφιλελεύθερη δογματική επιμονή που απαγορεύει στην ΕΚΤ να τυπώσει χρήμα και να δανείσει χαμηλότοκα τα κράτη που έχουν ανάγκη ή θα διαλυθεί η Ευρωζώνη!»

Ο υπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ) Γ. Παπακωνσταντίνου διάλεξε την 9η Νοέμβρη του 2011, μέρα που η προσοχή του κόσμου ήταν στραμμένη στα τσαλιμάκια του Γ. Παπανδρέου για το σχηματισμό κυβέρνησης, προκειμένου να προσφέρει σε αγγλικών συμφερόντων εταιρία ως δώρο το δάσος του Εξάρχου Φθιώτιδας, προκειμένου να το τιμμεντοποιήσει. Το δάσος του Εξάρχου δεν είναι το μοναδικό δώρο που πρόσφερε ο Γ. Παπακωνσταντίνου. Για μερικά από τα υπόλοιπα θα μιλήσουμε σε διπλανές στήλες.

Η συγκεκριμένη εταιρία είναι η «ΛΟΚΡΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ», η οποία πασχίζει από το 2005 να εμφανίσει ένα δάσος 12,5 χιλιάδων στρεμμάτων στο Δημοτικό Διαμέρισμα Εξάρχου του Δήμου Αταλάντης ως **γεωργική έκταση** ιδιοκτησίας της.

Μέχρι τις 9 Νοέμβρη του 2011, που συζητήθηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο για την έκδοση οικοδομικών αδειών και εισήχθησαν ένα σωρό υπουργικές τροπολογίες, οι προσπάθειες της εταιρίας και των συνεργατών της να πετύχουν αυτούς τους δύο στόχους, που εάν επιτευχθούν θα στραγγίσουν, εκτός των άλλων, την περιοχή και θα προκαλέσουν μεγάλη οικολογική καταστροφή, δεν ευδοκούνταν. **Το ανάλωμα που πλασάρει η εταιρία είναι η δημιουργία μερικών εκατοντάδων θέσεων εργασίας**, που θα τις χρυσοπληρώσουμε μέσω της δωρεάν επιδότησης που θα δοθεί από τον κρατικό κορβανά.

Κατά τη διάρκεια της διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας από τη ΝΔ, η εταιρία είχε την αμέριστη βοήθεια των αρμόδιων υπουργών. Σκοπός της, όπως προαναφέραμε, ήταν να αποχαρκτηρισθεί η έκταση από δάσος που είναι και να παρουσιαστεί σαν ιδιόκτητη. Οι προσπάθειες απέτυχαν γιατί προσέκρουσαν στη

■ Στον Εξάρχο Φθιώτιδας

Στα σκαριά νέο Βατοπέδι

σθεναρή στάση που κράτησαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες τόσο σε τοπικό όσο και σε κεντρικό επίπεδο και στη δημοσιότητα που δόθηκε. Απέτυχαν, επίσης, γιατί τα χαρτιά που παρουσίασαν ήταν και είναι πέτρινα.

Από το Γενάρη του 2010 κατέφυγαν στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους προκειμένου να τους βγάλει μια καθ' υπαγόρευση γνωμοδότηση που θα γινόταν αποδεκτή από τον υπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Κλιματικής Αλλαγής. Κι αυτή όμως η προσπάθεια δεν ευδοκώθηκε. Μέχρι τη στιγμή που γράφεται αυτό το σχόλιο δεν γνωρίζουμε για ποιους λόγους δεν μπόρεσε ούτε το ΝΣΚ να βγάλει θετική γνωμοδότηση για την εταιρία «ΛΟΚΡΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ».

Τους τελευταίους μήνες είχαν μπει στο παιχνίδι υψηλόβαθμοι υπηρεσιακοί παράγοντες και Ειδικοί Γραμματείς και Σύμβουλοι, προκειμένου να βοηθήσουν την εταιρία να πετύχει τους δύο πολυπόθητους στόχους, που θα την ανοίξουν το δρόμο για να ξεπατώσει και να στραγγίσει την περιοχή. Εγιναν απανωτές συσκέψεις από τους παράγοντες αυτούς, αλλά και πάλι δεν μπόρεσαν να βοηθήσουν την εταιρία. Γνωρίζουμε ποιοι ήταν αυτοί οι υπηρεσιακοί παράγοντες και εάν χρειαστεί θα δημοσιοποιήσουμε τα ονόματά τους.

Ο Ειδικός Γραμματέας του ΥΠΕΚΑ μπορεί μεν να μην πέτυχε ολοκληρωτικό τον αποχαρκτηρισμό του δάσους του ΕΞΑΡΧΟΥ και την ολοκληρωτική τιμμεντοποίησή του, πέτυχε όμως τη δυνατότητα μερικής

τιμμεντοποίησής του, μέσω μιας τροπολογίας (στη σύνταξη της οποίας βοήθησε καταλυτικά), την οποία εισήγαγε ο Γ. Παπακωνσταντίνου στο νομοσχέδιο για την έκδοση των οικοδομικών αδειών ως τροπολογία βουλευτική.

Πριν αναφερθούμε στο περιεχόμενο της τροπολογίας αυτής, που φτιάχνει στα σκαριά ένα νέο Βατοπέδι στον Εξάρχο, να πούμε δυο λόγια για το πώς μεθοδεύθηκε η εισαγωγή των δεκάδων τροπολογιών. Όλες οι τροπολογίες είχαν συζητηθεί **ως υπουργικές** στην αρμόδια επιτροπή της βουλής, στο πλαίσιο της συζήτησης του νομοσχεδίου για την έκδοση οικοδομικών αδειών, όμως δεν κατατέθηκαν τελικά ως υπουργικές, αλλά ως βουλευτικές, υπογεγραμμένες από βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Είναι η πρώτη φορά στα βουλευτικά χρονικά που έγιναν δεκτές τόσες πολλές βουλευτικές τροπολογίες από υπουργούς του ΠΑΣΟΚ. Η διαδικασία που μεθοδεύτηκε θυμίζει τον Χ. Πάχτα, τον πρώην υφυπουργό Οικονομικών που συνέδεσε τ' όνομά του με το σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς. Ο κύριος αυτός είχε βάλει 11 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να υπογράψουν τη γνωστή τροπολογία και στη συνέχεια την έκανε δεκτή.

Αυτή η στάση ήταν τόσο προκλητική για τα χρονικά του αστικού κοινοβουλίου, που εξόργισε ακόμη και τον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κ. Καρτάλη, έναν άνθρωπο που έχει συνδέσει τ' όνομά του με την Αγγελολοπούλινα και τους Ολυμπιακούς Αγώνες και με τον Κ. Σημίτη και το Χρηματιστήριο. Ο Κ. Καρτάλης εξετέλισε τον Γ. Παπακωνσταντίνου για

τη στάση του να εμφανίσει ως βουλευτικές τροπολογίες που είχαν ήδη συζητηθεί. Από την άλλη, βέβαια, **και ο Κ. Καρτάλης αποδέχτηκε το περιεχόμενο όλων αυτών των τροπολογιών και τις ψήφισε όλες!**

Με την παρ. 3 του άρθρου 51 του νόμου 998/1979 επιτρεπόταν τουριστικά έργα «χαμηλής έντασης και έκτασης» σε συγκεκριμένα δάση και σε ποσοστό μέχρι 10% της έκτασής τους. Επειδή, όμως, ήταν περιορισμένα τα δάση στα οποία μπορούσαν να γίνουν έργα τουριστικής «ανάπτυξης», έπρεπε να γίνει πρώτα πράξη χαρακτηρισμού. Ερχονται όμως τώρα ο Ειδικός Γραμματέας του ΥΠΕΚΑ και ο υπουργός και φτιάχνουν τη φωτογραφική τροπολογία, με την οποία δίνουν τη δυνατότητα στην εταιρία «ΛΟΚΡΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ» να οικοδομήσει 2.500 στρέμματα δάσους (το 20% των 12,5 χιλιάδων στρεμμάτων της συνολικής έκτασης του δάσους). Ιδού η τροπολογία:

«Εάν το δάσος ή η δασική έκταση πρόκειται να εξυπηρετήσει συγχρόνως με τους σκοπούς της παραγράφου 1 (σ.σ. δηλαδή τουριστικά έργα) και αθλητικές χρήσεις (σ.σ. όπως για παράδειγμα τα γήπεδα γκολφ), το επιτρεπόμενο συνολικό ποσοστό προς δημιουργία των αθλητικών και τουριστικών εγκαταστάσεων δεν μπορεί να υπερβεί το είκοσι τοις εκατό (20%) του δάσους ή της δασικής έκτασης, υπό την προϋπόθεση ότι: α) η συνολική δόμηση δεν υπερβαίνει την προβλεπόμενη στο προηγούμενο εδάφιο, β) τα ανωτέρω δάση και δασικές εκτάσεις καλύπτονται από βλάστηση αειφύλλων

ή φυλλοβόλων πλατυφύλλων σε ποσοστό τουλάχιστον 80% και γ) η συνολική προς αξιοποίηση έκταση είναι μεγαλύτερη των 3000 στρεμμάτων».

Τα χαρακτηριστικά των εδαφίων β και γ (είναι εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 51), που προστέθηκαν με τη τροπολογία αυτή, περιγράφουν «φωτογραφικά» το δάσος του ΕΞΑΡΧΟΥ. Εάν αυτή η τροπολογία εφαρμοστεί, θα υπάρξει συνέχεια για το δάσος των 12.500 στρεμμάτων, γιατί τα έργα που θέλει να φτιάξει η εν λόγω εταιρία δεν μπορούν να γίνουν όλα στα 2.500 στρέμματα που της παραχωρούνται σε πρώτη φάση. Τώρα που μπήκε το νερό στ' αυλάκι, είμαστε σίγουροι ότι σε επόμενη φάση η όποια κυβέρνηση θα ολοκληρώσει την καταστροφή του συγκεκριμένου δάσους.

Μπορεί σ' αυτή τη φάση η τροπολογία να είναι φωτογραφική, εκτιμούμε όμως ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα είτε θα επιλεγεί η αφαίρεση των εδαφίων β και γ της παρ. 3 του άρθρου 51, είτε κάποια άλλη φόρμουλα, προκειμένου να «αξιοποιηθούν» τουριστικά όλα τα δάση, τόσο τα δημόσια όσο και τα ιδιωτικά. Για να συμβεί αυτό στα ιδιωτικά δάση (σημειώνουμε ότι ιδιωτικά δάση δεν υπήρχαν μετά τη δημιουργία του ελληνικού κράτους το 1828, αλλά είναι προϊόν μεταγενέστερων κυβερνητικών αποφάσεων), θα αξιοποιηθεί και η γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του ΝΣΚ, που έκανε δεκτή η Τίνα Μπιρμπίλη μια βδομάδα πριν την απομάκρυνσή της από την κυβέρνηση Παπανδρέου. Σύμφωνα μ' αυτή τη γνωμοδότηση μπορούν να χτιστούν ξενοδοχεία και στα ιδιωτικά δάση.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι **δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ολοκληρωθεί το δεύτερο Βατοπέδι στον Εξάρχο** του Δήμου Αταλάντης.

Γεράσιμος Λιόντος

Νέα χαριστική ρύθμιση για τους εισφοροκλέπτες

Ούτε δεκαπέντε μήνες δεν πέρασαν από τότε που ο Α. Λοβέρδος, με την ιδιότητα του υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και με τη γνωστή φωσκολική πρόξα (κάτι ανάμεσα σε Νίκο Κούρκο και Νίκο Ξανθόπουλο) καλούσε τους εργοδότες να προσχωρήσουν στη ρύθμιση του ΙΚΑ για τις μη αποδοθείσες ασφαλιστικές εισφορές, που θα είναι η τελευταία. Προς το παρόν δεν προχωρούμε σε μέτρα, έλεγε ο Λοβέρδος, από τον Οκτώβρη του 2010, όμως, που λήγει η προθεσμία προσχώρησης στη ρύθμιση, θ' αρχίσουμε την αναγκαστική είσπραξη, ακόμη και μέσω πλειστηριασμών.

Τα ίδια επανέλαβε πολλάκις την ίδια περίοδο και έκτοτε ο διοικητής του ΙΚΑ Ρ. Σπυροπούλος, παλιός εργατοπατέρας και με μεγάλη προϋπηρεσία στα πασοκικά μαγειρεία (γι' αυτό και επιπλέει με όλες τις καταστάσεις). Φυσικά, αναγκαστική είσπραξη των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών από τους εργοδότες δεν έγινε. Ούτε επιχειρήσεις ή άλλα περιουσιακά στοιχεία βγήκαν σε πλειστηριασμό. Το χαίδεμα συνεχίστηκε και με το νόμο 4019/2011 (ψηφίστηκε το Σεπτέμβρη) θεσπίστηκε μια ακόμη προκλητική ρύθμιση για τους εισφοροκλέπτες. Η λήψη ανα-

γκαστικών και λοιπών μέτρων είσπραξης αναστέλλεται μέχρι τις 31/12/2012 για όσους εργοδότες είτε δεν έχουν υπαχθεί στην προηγούμενη ρύθμιση είτε έχασαν το δικαίωμα συνέχισης αντίστοιχων προηγούμενων ρυθμίσεων (πρόκειται γι' αυτούς που μπαίνουν σε μια ρύθμιση, παίρνουν ασφαλιστική ενημερότητα για να εισπράξουν ορειλές από το δημόσιο και μετά σταματούν να πληρώνουν τις δόσεις).

Η αναστολή γίνεται εφόσον υπαχθούν σε νέο προσωρινό διακανονισμό, που προβλέπει κεφαλαιοποίηση των καθυστερούμενων εισφορών και καταβολή ενός μέρους των κεφαλαιοποιημένων εισφορών.

Τη δικαιολογία την ξέρουμε: οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν δυσκολίες λόγω της κρίσης. Και οι εργάτες αντιμετωπίζουν δυσκολίες, αλλά τους τσακίζουν με συνεχή μέτρα. Γιατί πρέπει να χαϊδεύουν συνεχώς τους καπιταλιστές, μικρούς και μεγάλους, την ώρα που πετσοκόβουν τις συντάξεις και φωνάζουν υποκριτικά, όπως κάνει ο Κουτρομάνης, ότι μειώνονται τα έσοδα του ΙΚΑ; Γιατί μπροστά στις κάμερες παριστάνουν τους «Κάλλοι της εισφοροκλοπής» και μετά φτιάχνουν νέες προκλητικές χαριστικές ρυθμίσεις;

Και άλλη μια ευνοϊκή ρύθμιση σε εταιρία συμφερόντων Μπόμπολα

Στο Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς (ΕΠΥΚΣ) και συγκεκριμένα στα βραχώδη υψώματα με την ονομασία Μαύρα Βουνά (βρίσκονται στην περιοχή του Αράξου) λειτουργούσαν τα λατομεία των εταιριών Lafarge (γαλλικών συμφερόντων), Λατομική ΑΕ και Ελληνικά Λατομεία ΑΕ, που είναι συμφερόντων του ομίλου Μπόμπολα. Οι εταιρίες αυτές προκαλούσαν και προκαλούν μεγάλη περιβαλλοντική ζημιά στο Εθνικό Πάρκο και έχουν προκαλέσει μεγάλη δυσαρέσκεια και αγανάκτηση στο λαό της περιοχής. Από το 2005 άρχισαν να πέφτουν οι πρώτες προσφυγές στο ΣτΕ με αίτημα να κλείσουν τα λατομεία. Μετά απ' αυτές τις αποφάσεις, ο πρώην υπουργός Περιβάλλοντος Γ. Σουφλιάς αναγκάστηκε να εκδώσει το 2009 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ), με την οποία έμπαινε ρήτρα ότι στις 31/12/2010 τα λατομεία θα κλείσουν οριστικά.

Ακόμη και το ΔΣ του Φορέα Διαχείρισης του ΕΠΥΚΣ, που είναι όργανο διορισμένο από τον εκάστοτε υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέρ-

γιας και Κλιματικής Αλλαγής επέμενε με συνεχείς ανακοινώσεις του στο κλείσιμο των λατομείων. Μετά δε τη μεγάλη πυρκαγιά στα Μαύρα Χώματα επέμενε ακόμη περισσότερο στο κλείσιμό τους. Οι κυβερνήσεις, όμως, του Γ. Παπανδρέου και οι υπουργοί ΠΕΚΑ κωφεύουν στις εκκλήσεις του ΔΣ του Φορέα Διαχείρισης και αρνούνται να κλείσουν τα λατομεία συμφερόντων Μπόμπολα και του γαλλικού κεφαλαίου. Αρνούνταν ακόμη να εφαρμόσουν την ΚΥΑ που είχε εκδοθεί επί υπουργίας Σουφλιάς.

Θυμίζουμε ότι από τις πρώτες ημέρες που η Μπιρμπίλη είχε αναλάβει τη διαχείριση του ΥΠΕΚΑ έχασε εκφράσει την άποψη ότι μετά από ένα διάστημα ο Σουφλιάς θα φαντάζει σαν αγγελούδι συγκρινόμενος με τη Μπιρμπίλη και την κυβερνητική πολιτική ΠΑΣΟΚ για τα δάση και το περιβάλλον. Χωρίς ίχνος υπεράσπισης της δασοκτόνας πολιτικής του Γ. Σουφλιάς, η εκτίμησή μας αυτή δικαιώθηκε.

Σα να μην έφταναν όλα αυτά, έρχεται η κυβέρνηση του Γ. Παπαν-

δρέου και εισάγει ως τροπολογία στο νόμο για την έκδοση των οικοδομικών αδειών το άρθρο 53, με το οποίο παρατείνει τη λειτουργία των λατομείων στα Μαύρα Χώματα μέχρι τις 31/12/2014! Τέσσερα χρόνια μετά τη χρονολογία «οριστικού κλεισίματος» του Σουφλιά! Υπάρχει κανείς που αμφιβάλει, ότι όταν φτάσει εκείνη τη μέρα θα δοθεί και νέα παράταση στη λειτουργία των λατομείων, εάν στο μεταξύ δε συμβούν κοσμογονικές κοινωνικές ανατροπές;

Ιδού το προκλητικό-ντροπιαστικό άρθρο: «Οι εκμεταλλευτές των λατομείων αδρανών υλικών που δραστηριοποιούνται εντός των ορίων του "Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς", οφείλουν (...) με την προϋπόθεση ότι εξακολουθούν να έχουν δικαιώματα ιδιοκτησίας ή μίσθωσης, μέχρι 31/12/2014».

ΥΓ: Μιλώντας στη Βουλή ο εκπεσών Παπανδρέου υποστήριξε περίπου ότι τον «έφεραν» οι μεγαλοεκδότες. Η ρύθμιση αυτή επιβεβαιώνει... του λόγου το αληθές.

■ Σχολεία υπό κατάρρευση

Τα παιδιά πεινασμένα κι αδύναμα, ο δάσκαλος φοβισμένος, φτωχός, τα σχολεία παγωμένα, χωρίς τα στοιχειώδη. Εικόνες απ' το παρελθόν; Όχι, εικόνες σημερινές, εικόνες που τείνουν να γενικευτούν. Ο στραγγαλισμός των δαπανών για το δημόσιο σχολείο απειράγιστος, οι εργαζόμενοι γονείς σε απελπισία.

Μειωμένες κατά 50% σε σχέση με το 2010 οι δαπάνες για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων δε μπορούν να διασφαλίσουν ούτε τη στοιχειώδη λειτουργία τους. Πετρέλαιο δεν υπάρχει, κι αν υπάρχει η θέρμανση είναι με το σταγονόμετρο, το φυσικό αέριο κόβεται σε περίπτωση που οι λογαριασμοί δεν έχουν εξοφληθεί. Οι Καλλικρατικοί Δήμοι υστερούν στην οργάνωση των υπηρεσιών τους κι έτσι ακόμη κι αυτές οι κουτσουρεμένες επιχορηγήσεις αδυνατούν να φθάσουν σε πολλά σχολεία.

Τα βιβλία θα είναι το δώρο για τα Χριστούγεννα. Οι φανφάρες του υπουργείου Παιδείας ότι με τις αρχές του Νοέμβρη η κατάσταση με την εκτύπωση και αποστολή των σχολικών βιβλίων θα έχει εξομαλυνθεί έγιναν σκόνη. Τώρα οι αισιόδοξες προβλέψεις είναι για το Φλεβάρη του 2012 και αυτό εάν δε δημιουργηθούν προβλήματα με τους τίτλους που δεν θα έχουν προλάβει να εκτυπωθούν, αφού ο Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων βάζει λουκέτο στις 31 του Δεκέμβρη του 2011.

Μέσα σ' ένα χρόνο 1933 σχολικές μονάδες συγχωνεύθηκαν με αποτέλεσμα να κλείσουν 1056 σχολεία. Τα τμήματα των μαθητών στα μεγάλα αστικά κέντρα είναι πολυπληθή. Στην Αττική, που κατοικεί ο μισός πληθυσμός της χώρας, ένας στους τέσσερις μαθητές Λυκείου φοιτά σε τάξη με πάνω από 26 παιδιά. Οι καταγγελίες για λιποθυμίες παιδιών στα σχολεία, επειδή αντιμετωπίζουν προβλήματα σιτίας πληθαίνουν.

Οι εκπαιδευτικοί αναμένουν το νέο πετσόκομμα των μισθών τους με το νέο φτωχολόγιο. Πάνω απ' τα κεφάλια τους κρέμεται η σπάθα της αξιολόγησης, της απόλυτης σύνδεσης του βαθμού με το μισθό τους, με μοχλό την επιστροφή του επιθεωρητισμού. Οι διευθυντές-γενικοί δερβέναγες προορίζονται για μάντζερς, το δημόσιο σχολείο είναι τέτοιο μόνο κατ' επιφάνεια. 3 μήνες είναι απλήρωτοι οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί. Με τι κουράγιο να διδάξουν, όταν δεν μπορούν καν να επιβιώσουν; Και είμαστε μόνο στην αρχή. Η συνέχεια έπεται ακόμα πιο δραματική.

■ Τρομοκρατικές διώξεις

Το «νέο σχολείο» πάει πακέτο με την ένταση του αυταρχισμού και με την εμπέδωση της υποταγής και της πειθαρχίας από τους εκπαιδευτικούς. Σ' αυτή τη στρατηγική εντάσσεται και η δίωξη του εκπαιδευτικού Κώστα Τουλγαριδίου, που στο παρελθόν υπήρξε μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο των Παραρτήσεων-Κινήσεων Συστηρώσεων, ενώ σήμερα είναι μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εκπαιδευτικών «Κώστας Σωτηρίου».

Ο Τουλγαριδής κλήθηκε σε απολογία με τις κατηγορίες της «αναξιοπρεπούς διαγωγής υπαλλήλου εντός υπηρεσίας, άσκησης αδικαιολόγητης κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής, απειθείας». Πρόκειται για μια καραμπινάτη ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και του αγώνα για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, αφού ο συγκεκριμένος εκπαιδευτικός διέπραξε το «έγκλημα» να διαμαρτυρηθεί στο διευθυντή του σχολείου του για την αυθαίρετη μετακίνηση συναδέλφου του με προφορική εντολή (τελευταία, εφαρμόζεται πολύ συχνά αυτή η μέθοδος από τις προϊσταμένες αρχές, ώστε χωρίς να αφήνει ίχνη, να καλύπτονται τα κενά σε εκπαιδευτικούς και να βγαίνει μελι-γάλα η διοίκηση και το υπουργείο Παιδείας). Έτσι ανέσυραν τις φασιστικές διατάξεις του εκσυγχρονισμένου εμφυλιοπολεμικού Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα για να σύρουν τον Κώστα Τουλγαριδίδη σε απολογία και παράλληλα να στείλουν ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλους εκπαιδευτικούς αντιστέκονται.

Ο Τουλγαριδής έχοντας την έμπρακτη συμπαράσταση των συναδέλφων του από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Πόρτο Ράφτη, δεκάδων εκπαιδευτικών των σχολείων της περιοχής, των Διδακταλικών Συλλόγων πολλών περιοχών της Αττικής, των γονέων, κ.λπ., δήλωσε ότι δεν θεωρεί ότι είναι σε θέση απολογούμενος και δεν αποδέχτηκε τις κατασκευασμένες κατηγορίες που του αποδίδονται με βάση την αναφορά που έκανε ο «πρόθυμος» να υπηρετήσει τα συμφέροντα του συστήματος και της διοίκησης διευθυντής.

Συνεχίζει να προκαλεί

Η Διαμαντοπούλου στέλνει εκ νέου τρομοκρατικό μήνυμα στα Πανεπιστήμια, ξεθαρρεμένη από την προσέλευση στο υπουργείο Παιδείας του Αρβανιτόπουλου της ΝΔ, ως αναπληρωτού υπουργού Παιδείας. «Ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο. Στο Υπουργείο Παιδείας θα ελεγα ότι έχει τον τίτλο: "ο νόμος για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση εφαρμόζεται απαρέγκλιτα" με στόχο να έχουμε αποτελέσματα μέσα στη χρονιά», δηλώνει με περισσό θράσος.

Συμπεριφέρεται σα να μην έχει εναντίον της σχεδόν το σύνολο των πρυτάνεων, που αρνούνται να υπογράψουν τις διαπιστωτικές πράξεις για τη συγκρότηση των εφορευτικών επιτροπών, οι οποίες θα οργανώσουν τις διαδικασίες για την εκλογή των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων διοίκησης και την πανεπιστημιακή κοινότητα, σαν να μη γνωρίζει για την προσφυγή των πρυτανικών αρχών στο ΣΤΕ, με σκοπό το μπλοκάρισμα του νόμου-πλαίσιο (ήδη έχει προσφύγει το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης).

Το θράσος αυτό το αντλεί από την υποχώρηση σ' αυτή τη φάση του φοιτητικού κινήματος, από την ελπίδα ότι οι πανεπιστημιακές διοικήσεις δεν θα αντέξουν στην πίεση που τους ασκεί ως το τέλος και

από την πεποίθηση ότι τώρα θα έχει την άμεση στήριξη της ΝΔ, η οποία τοποθέτησε αναπληρωτή υπουργό στο υπουργείο Παιδείας. Τα δυο αστικά κόμματα εξουσίας ψήφισαν από κοινού με τα δυο χέρια το νέο νόμο-έκτρωμα για τα Πανεπιστήμια, δίνοντας απτό δείγμα συναίνεσης και σύμπλευσης στην επίθεση ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Η Διαμαντοπούλου φρόντισε να μας το υπενθυμίσει: «Ο χώρος της Παιδείας ήταν αυτός στον οποίο δοκιμάστηκε και πέτυχε η συναίνεση. Ο κύριος Αρβανιτόπουλος είναι από τους βασικούς συντελεστές της. Δουλέψαμε επί μήνες θετικά και με σημαντικά αποτελέσματα για τον ελληνικό λαό και το εθνικό συμφέρον».

Για να ακολουθήσει στη συνέχεια ο έτερος Κατταδόκης, Αρβανιτόπουλος, επαναλαμβάνοντας σαν ηχώ: «Ο χώρος της Παιδείας είναι κατ' εξοχήν ο χώρος της εθνικής συνεννόησης. Και όπως είπε η Υπουργός – την ευχαριστώ για τα καλά της λόγια – ο τομέας Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας συμμετείχε στη διαμόρφωση του νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση, ο οποίος ψηφίστηκε από ευρύτατη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και, ήδη, εφαρμόζεται. Σε αυτό το πνεύμα με την Υπουργό και

την Υφυπουργό θα προχωρήσουμε ούτως ώστε τα ζητήματα της Παιδείας να τύχουν μιας ευρύτερης εθνικής συνεννόησης».

Εκτός από την προσπάθεια ενταφιασμού του δημόσιου Πανεπιστημίου, στο αμέσως επόμενο διάστημα θα έχουμε και την ανακοίνωση του νέου τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Να είμαστε σίγουροι ότι θα πρόκειται για σφοδρότατο χτύπημα στην τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, ειδικά με τα μνημονιακά δεδομένα του στραγγαλισμού οιωνοδύποτε κοινωνικών δαπανών (μια από αυτές είναι η δαπάνη για την Παιδεία), του ευτελισμού της εργασίας, των εργασιακών σχέσεων και των ατέλειωτων στρατών των ανέργων. Η υφυπουργός Παιδείας Χριστοφιλοπούλου μας προείδεσε για την επίθεση που επίκειται ενάντια στον ανθό της νεολαίας, με τη συναίνεση και πάλι σύσσωμου του αστισμού, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Οι αλλαγές που έχουν ξεκινήσει στα σχολεία – θυμίζω ότι στηρίζονται στα ομόφωνα πορίσματα της Επιτροπής Μπαμπινιώτη και είναι προϊόν συναίνεσης – μπορούν τώρα να συνεχιστούν και να ολοκληρωθούν και προσβλέπω σε συνεργασία με τον

Αναπληρωτή Υπουργό, ιδιαίτερα δε εκεί που "παντρεύεται" η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση με τα σχολεία, δηλαδή στο σύστημα πρόσβασης, να έχουμε συναίνεση».

Ορίζοντας τους στόχους της επόμενης ημέρας για το υπουργείο Παιδείας, η Διαμαντοπούλου, κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων της συγκυβέρνησης, δήλωσε χαρακτηριστικά: «Στο Υπουργείο Παιδείας έχουμε μπροστά μας τέσσερα μεγάλα ζητήματα: Την αναδιάρθρωση της Περιφερειακής εκπαίδευσης – πώς δομούνται με ένα νέο σχήμα Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση – το Νέο Λύκειο και το Τεχνολογικό Λύκειο, τις εισαγωγικές εξετάσεις και το νόμο για την Έρευνα». Κοντολογίς, μαζί με το νέο εξεταστικό, προετοιμάζουν τη συνέχιση της φάμπρικας των λουκέτων στα σχολεία (συγχωνεύσεις-καταργήσεις), το «νέο Λύκειο» της πρώιμης απόλυτης εξειδίκευσης και του αυταρχισμού, του υποταγμένου στο άγος των εισαγωγικών εξετάσεων για το Πανεπιστήμιο και το Τεχνολογικό Λύκειο της εξαπάτησης της νεολαίας των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, καθώς και την παράδοση της έρευνας (στο βαθμό που αυτή γίνεται) στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Γιούλα Γκεσούλη

Να τον χαίρονται

Βοριδής «μιλάει» με τη ΝΔ και ο Καρατζαφέρης κατήγγειλε παρασκηνίο με στόχο να του διαλύσουν το κόμμα. Το θέμα είναι όλοι οι άλλοι και ειδικά οι Πασόκοι που το παίζουν και αντιφασίστες. Κι αυτοί, όμως, από την εποχή του Μνημόνιου ήδη, αποδέχτηκαν τη στήριξη του ΛΑΟΣ και θεωρούν τον Βοριδίδη σαν ένα ανερχόμενο αστέρι της αστικής πολιτικής. Τον «παίζουν» και τα συγκροτήματα των ΜΜΕ, καθότι γόνος μεγαλοαστικής οικογένειας, οπότε θεωρούν ότι ξεπλύθηκε, με τον ίδιο τρόπο που ξεπλένεται το μαύρο χρήμα.

Ο Βοριδής, φυσικά, δεν άλλαξε. Μπορεί οι Πρετεντεράκηδες να του παραχωρούν βήμα για να λεί με περισπούδαστο ύφος τις μεγαλύτερες παπάρες, μπορεί να θεί να κάνει καριέρα στη βιτρίνα της αστικής πολιτικής και όχι στα σκοτάδια με τα τσεκούρια και τα ρόπαλα, όμως παραμένει πάντοτε ο ίδιος. Γι' αυτό και δεν δίστασε να μιλήσει με προκλητικό ακροδεξιό αντικομμουνισμό από το βήμα της Βουλής, με την ιδιότητα του υπουργού της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Θαυμάστε τον: «Υπάρχει ο κόσμος της Αρι-

στεράς. Είναι κόσμος ανελευθερίας. Είναι κόσμος που υπερασπίζεται ολοκληρωτικά καθεστώτα». Να τον χαίρονται, λοιπόν, τον υπουργό τους.

Εμείς δεν πρόκειται να πέσουμε στην παγίδα της «στοχοποίησης» του Βοριδίου και του Μπουμπούκου, λες και αυτοί αποτελούν το όνειδος της συγκυβέρνησης. Σημειώνουμε απλά το γεγονός, ότι σοσιαλδημοκράτες, συντηρητικοί και ακροδεξιοί-φασίστες συνεργάζονται σε μια κυβέρνηση δικτατολογική, σε μια κυβέρνηση που έχει ως καθήκον της να αλυσοδέσει τον ελληνικό λαό για δεκαετίες στο ζυγό του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου.

Έχει αποδειχτεί και άλλη φορά ιστορικά ότι σε περιόδους κρίσης το αστικό στρατόπεδο συνενώνεται. Το ίδιο είχε κάνει και την περίοδο 1944-49. Αν τότε είχε ν' αντιμετωπίσει έναν επαναστατημένο λαό κι ένα επαναστατικό κομμουνιστικό κόμμα, σήμερα έχει να διαχειριστεί μια κρίση χωρίς να διακινδυνεύσει έναν αυθόρμητο ξεσηκωμό του λαού.

Απεγνωσμένη άμυνα Σαμαρά

Στην προσπάθειά τους να απεικονίσουν (λέμε τώρα) ότι δεν συγκυβερνούν με βάση την πολιτική του Μνημόνιου, τα στελέχη της ΝΔ έχουν μπλεχτεί τόσο πολύ που ξεχνούν τι λένε κάθε φορά. Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος Μ. Κεφαλογιάννης, για παράδειγμα, άλλα ελεγε στο μέσον της ομιλίας του στη Βουλή (στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της συγκυβέρνησης Παπαδήμου) και άλλα στο τέλος.

Στην αρχή, ο Κεφαλογιάννης μπερδεύει σκόπιμα το Μνημόνιο με τους εκτελεστικούς νόμους. Παρέδωσε, μάλιστα, και μαθήματα, με το δικό του απαράμιλλο τρόπο: «Δεν είναι σωστό -νομίζω ότι είναι λάθος- αυτό που είπε ο κ. Τσίπρας. Άλλο είναι η δανειακή σύμβαση και άλλο είναι οι εκτελεστικοί νόμοι, το Μνημόνιο. Η δανειακή σύμβαση, κύριοι συναδέλφω, είναι σαν να θέλουμε να πάμε να πάρουμε ένα δάνειο. Συμφωνούμε με τη γυναίκα μας, με την οικογένειά μας και πάμε στην τράπεζα. Συμφωνούμε και εμείς, συμφωνεί και η τράπεζα. Το τι όρους θα υπογράφουμε, είναι οι εκτελεστικοί νόμοι, είναι το Μνημόνιο II το οποίο θα έρθει. Εκεί θα πρέπει να προσέξουμε. Εκεί! Ως οικογένεια πρέπει να προσέξουμε να μην υπογράφουμε όρους για να βγάλουμε τη μητέρα μας ή τον πατέρα μας ή την οικογένειά μας έξω που έχουν οίκηση και επικαρπία και να τους βάλουμε να υπογράψουν και αυτοί βεβαίως».

Κλείνοντας την ομιλία του τα είπε διαφορετικά: «Εμείς ζητάμε να γίνουν εκλογές, διότι έτσι θα εκκαθαριστεί το θέμα στον ελληνικό λαό και

έτσι με φρέσκια λαϊκή εντολή η νέα Κυβέρνηση θα μπορέσει να διαπραγματευθεί τους εκτελεστικούς νόμους που θα ακολουθήσουν το Μνημόνιο».

Την πρώτη φορά είπε ότι η συγκυβέρνηση Παπαδήμου θα υπογράψει μόνο τη δανειακή σύμβαση και όχι το Μνημόνιο, το οποίο το ταύτισε με τους εκτελεστικούς νόμους και τη δεύτερη φορά είπε πως η συγκυβέρνηση Παπαδήμου θα υπογράψει και το Μνημόνιο, όμως τους εκτελεστικούς νόμους θα τους διαπραγματευθεί η κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές.

Το Μνημόνιο είναι ένα πλαίσιο, το οποίο αναπτύσσεται σε μια μακρά χρονική περίοδο. Αυτό το πλαίσιο υλοποιείται με εφαρμοστικούς νόμους, οι οποίοι καθορίζονται από τις επιθεωρήσεις που κάνει η τρόικα. Αυτό γίνεται μέχρι τώρα, αυτό θα γίνει και με το νέο Μνημόνιο. Θα συμφωνηθεί ένα πλαίσιο, το οποίο θα πάει πακέτο με τη δανειακή σύμβαση (θυμίζουμε ότι η πρώτη δανειακή σύμβαση ουδέποτε κυρώθηκε από τη Βουλή, όμως το Μνημόνιο έγινε αυτούσιο νόμος του κράτους, με ένα νομοσχέδιο που είχε ένα μόνο άρθρο). Μετά, η τρόικα θα καθορίζει τις νομοθετικές παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν. Μάλιστα, με τη συνεχή πλέον παρουσία της τρόικας –και όχι ανά τρίμηνο, όπως μέχρι τώρα– αυτή θα ασκεί στην ουσία καθήκοντα κυβέρνησης, υπαγορεύοντας όλα τα μέτρα πολιτικής (νομοθετικά και άλλα) που θα κρίνει απαραίτητα για την υλοποίηση του Μνημόνιου.

Τι θα διαπραγματευθεί,

λοιπόν, η επόμενη κυβέρνηση; Όταν υπάρχει ένα δεσμευτικό πλαίσιο και η απειλή της μη καταβολής των δόσεων, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο διαπραγματεύσεως. Ο Κεφαλογιάννης είπε μια παπάρα, ελπίζοντας ότι μπορεί να εξαπατήσει κάποιους οπαδούς της ΝΔ. Τους έκλεισε το μάτι, ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου θα υπογράψει τη δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο και θα έρθει μετά η κυβέρνηση Σαμαρά να διαπραγματευθεί τους όρους εφαρμογής του Μνημόνιου, προωθώντας ένα άλλο «μίγμα πολιτικής», όπως αρέσκειται να λέει ο αρχηγός του.

Το στίγμα αυτής της «διαπραγματεύσεως» το έχει δώσει ο ίδιος ο Σαμαράς, μιλώντας στη Βουλή την Πέμπτη 3 Νοεμβρίου, όταν ακόμα δεν είχε ξεκαθαρίσει το τοπίο της συγκυβέρνησης. Είπε χαρακτηριστικά: «Είπα ότι θα δεχθώ αυτά που έχουν ήδη ανακοινωθεί στις 27 Οκτωβρίου. Το κούρεμα κατά 50% στα ιδιωτικά ομόλογα του ελληνικού κράτους και με επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Δηλαδή τα συμπεράσματα της Απόφασης της 27ης Οκτωβρίου. Που χθες η κα. Μέρκελ και ο κ. Σαρκοζί και η κα Λαγκάρντ είπαν πως είναι προϋπόθεση για την 6η δόση. Δέχομαι ακόμα πλήρως τη δέσμευση της Ελλάδας στην εκπλήρωση των στόχων δημοσιονομικής προσαρμογής. Όπως τα δεχόμουν πάντοτε. Αλλά όχι όσα μέτρα έχουν ήδη αποτύχει. Αυτά ασφαλώνω και θα προσπαθήσω να τα αλλάξω. Δεν θα τα αλλάξω μονομερώς! Αλλά από τη στιγμή που δεν δουλεύουν ασφαλώς και δικαιούμαι να προ-

σπαθήσω να τα αλλάξω».

Τι θ' αλλάξει; Τίποτα απολύτως. Με τη δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο που θα τη συνοδεύει όλα θα είναι προκαθορισμένα. Με βάση αυτόν τον προκαθορισμό, τις επιμέρους αποφάσεις πολιτικής θα τις υπαγορεύει η τρόικα, ενώ ο Σαμαράς δεσμεύεται από τώρα ότι δεν θα προχωρήσει σε καμιά μονομερή ενέργεια. Θα τους πείσω ότι το μίγμα είναι λάθος, έχει πει σε άλλες ευκαιρίες. Και γιατί δεν τους έπεισε μέχρι τώρα, αφού σε κάθε επίσκεψή της η τρόικα πήγαινε και στη Ρηγίλλης;

Το σίγουρο είναι ότι ο Σαμαράς αλλιώς τα σχεδίαζε και αλλιώς του ήρθαν. Σχεδίαζε να μείνει στην αντιπολιτευτική ρητορική, μέχρις ότου ο Παπανδρέου υπογράψει και τη νέα δανειακή σύμβαση και το νέο Μνημόνιο. Στη συνέχεια, κερδίζοντας τις εκλογές από ένα ερειπωμένο ΠΑΣΟΚ, θα έκανε μερικές θεατρικές κινήσεις δήθεν επαναδιαπραγματεύσεως με την τρόικα και στο τέλος θα σήκωνε τα χέρια ψηλά, δηλώνοντας ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα, γιατί το ΠΑΣΟΚ «έδεσε» τη χώρα. Τώρα, εξαναγκάστηκε να μπει και ο ίδιος στο κόμμα του στη συμμαχία εκείνων που θα υπογράψουν το νέο αλυσόδεμα κι αυτό έγινε τόσο ξαφνικά που δεν πρόλαβε να προετοιμάσει ούτε το κόμμα ούτε τους οπαδούς (κυρίως αυτούς). Γι' αυτό προσπαθεί απεγνωσμένα να διαμορφώσει μια καινούργια τακτική, η οποία τον βγαίνει μεν σε επίπεδο κοινοβουλευτικής ομάδας (εκεί πάντοτε τα πράγματα είναι εύκολα), δεν του βγαίνει όμως σε επίπεδο κοινωνίας.

■ Απορία ψάλλου βήξ

Απαντώντας στην ομιλία της Παπαρήγα, στη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης Παπαδήμου, ο Απ. Κακλαμάνης προσπάθησε να αποσείσει την κατηγορία για συνεργασία με την ακροδεξιά, λέγοντας: «Κόπτεστε, γιατί ο Γ. Καρατζαφέρης στηρίζει μια κυβέρνηση όπως η σημερινή για να σωθεί η χώρα. Στο στίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Το 1989 κάνατε κυβέρνηση μαζί με τη ΝΔ για να διαλύσετε το ΠΑΣΟΚ και να στείλετε στον Κορυδαλλό τον Ανδρέα Παπανδρέου και τότε ο Γ. Καρατζαφέρης ήταν στέλεχος της ΝΔ».

Κανένας από τον Περισσό δεν σηκώθηκε να του απαντήσει. Φέρθηκαν σαν ένοχοι. Του απάντησαν με σχόλιο του «Ριζοσπάστη» την επόμενη μέρα, που έλεγε: «Είναι εξόφθαλμη η προσπάθεια του Κακλαμάνη, με γελοίους, ανόμιους παραλληλισμούς και με τις γνωστές ΠΑΣΟΚιές για το '89, να κατευνάσει τη λαϊκή βάση του ΠΑΣΟΚ, η οποία βράζει για τη συγκυβέρνηση με τον αρχηγό ενός κόμματος που υμνεί το δικτάτορα Μεταξά. Σε κάθε περίπτωση, το ΠΑΣΟΚ είναι αυτό που έσπρωχνε και σπρώχνει τον Καρατζαφέρη, επειδή του κάνει τη βρώμικη δουλειά. Η συνεργασία τους, άλλωστε, ήταν και εκλογική στις προηγούμενες τοπικές εκλογές. Είναι φανερό ότι, εκτός από την πρεμούρα τους να σώσουν το κεφάλαιο, ο αντικομμουνισμός είναι ένας ακόμα τρόπος στον οποίο συναντούνται ΠΑΣΟΚ και Λ.Ο.Σ., Κακλαμάνηδες και Καρατζαφέρηδες».

Ο Κακλαμάνης βρίσκει και κάνει σπέκουλα. Διότι ο Καρατζαφέρης και άλλοι του ΛΑΟΣ, γκεσέμια της ακροδεξιάς, βρίσκονταν στη μητσοτακική ΝΔ του 1989. Πέρα από τη σπέκουλα του Κακλαμάνη, όμως, εμείς στεκόμαστε στους «ανόμιους παραλληλισμούς». Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι διαφορετικές οι σημερινές συνθήκες με αυτές του 1989. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, όμως, έχουμε το σχηματισμό μιας αντιδραστικής αστικής κυβέρνησης. Για να ακριβολογούμε, το 1989 ο Περισσός συμμετέσχε σε δυο αντιδραστικές αστικές κυβερνήσεις (Τζαννετάκη και Ζολώτα) και δεν θα είχε πρόβλημα να συμμετάσχει και σε τρίτη, αν ο Μητσοτάκης δεν κέρδιζε οριακή αυτοδυναμία το 1990, «αγοράζοντας» τον περιβόητο Κατοίκη από την αλήστου μνήμης ΔΗΑΝΑ του Κ. Στεφανόπουλου. Μας λένε, λοιπόν, κάνοντας λόγο για «ανόμιους παραλληλισμούς», ότι καλώς συγκυβέρνησαν με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ το 1989. Να το πουν, όμως, ευθέως και όχι περιφραστικά.

■ Από κωλοτούμπα σε κωλοτούμπα

Σε πελάγη ευτυχίας πλέει ο Καρατζαφέρης. Δεν είναι και λίγο να βάζεις τέσσερα μέλη σε μια συμμαχική κυβέρνηση, εκεί που σε είχαν για τελειωμένο, μετά την υπογραφή του Μνημόνιου. Συμμετέχοντας στη συγκυβέρνηση εγγράφει μια υποθήκη και για μελλοντικές ανάλογες λύσεις. Γι' αυτό και, κατά το συνήθειό του, δεν έχει πρόβλημα να κάνει όσες κωλοτούμπες χρειάζονται.

Βγήκε, λοιπόν, στην εκπομπή του Παπαχελά για να πάρει πίσω όσα έχει πει για όσους συμμετέχουν στις διάφορες «λέσχες». Ως γνήσιος... Καρατζαφέρης παρουσίασε ως μέγα προσόν το ότι ο Παπαδήμος είναι μέλος της περιβόητης «Τριμερούς» (Trilateral Commission). Είπε χαρακτηριστικά: «Μου το είπαν χτες, με πήρε πάλι ένας δημοσιογράφος και μου λέει για τριμερείς ιστορίες ξέρω εγώ, τα διάφορα τέτοια... Και είπα, απήντησα, μπράβο, αν είναι έτσι. Τότε είναι σίγουρο ότι όλοι αυτοί που ελέγχουν την κατάσταση δεν θα αφήσουν έναν δικό τους να χαθεί. Αυτό πιστεύω. Αν είναι έτσι, ακόμα καλύτερα!» Στη συνέχεια, ανέλαβαν μαζί με τον Παπαχελά (ο οποίος καμαρώνει για τη συμμετοχή του στη λέσχη «Μπίλντεμπεργκ») να φιλοτεχνήσουν μια υπέροχη εικόνα αυτών των... ευαγών ιδρυμάτων του χρηματιστικού κεφάλαιου. Και ο κωλοτούμπας άρχισε το γλεψίμο: «Μα είναι επιχείρημα θετικό, δεν είναι αρνητικό κ. Παπαχελά. Δηλαδή, εσείς που πήγατε εκεί πέρα είδατε πέντε πράγματα, δεν με ενδιαφέρει το τι είπατε... γίνατε προδότης, πάψατε να είστε πατριώτης, πάψατε να ενδιαφέρεστε; Εγώ βλέπω τη δουλειά που κάνετε εδώ μέσα από το κανάλι και από την εφημερίδα, εξόχως πατριωτική, για να βρεθεί καλύτερη λύση».

Στο τέλος, έκανε και την αυτοκριτική του γιατί όταν ήταν... νεαρότερος είχε παρασυρθεί κι αυτός από τις θεωρίες γι' αυτές τις «λέσχες». Όπως είπε, «προϊόντος του χρόνου τα πράγματα κάθονται και βλέπεις ότι ίσως είναι λίγο διαφορετικά. Εχω περάσει και εγώ κάποια από αυτά τα σχολεία, δεν σημαίνει ότι αυτομάτως καθίσταμαι πράκτορας, η εύκολη λέξη!» Πόσο νεαρότερος ήταν ο Καρατζαφέρης στις 29 του περασμένου Αυγούστου, όταν από το βήμα της Βουλής κατήγγειλε την «Τριμερή»; «Η οικονομία του κόσμου είναι τρεις άνθρωποι, τους οποίους θα βρείτε πίσω από εκείνο το χωνευτήρι των αποφάσεων, την περίφημη τριμερή, την προστάτιδα της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ, Ρότσιλντ, Μόργκαν και Ροκφέλερ. Παραδίδουμε, δηλαδή, σήμερα το ελληνικό τραπεζικό σύστημα στις διαθέσεις της τριμερούς, με ό,τι σημαίνει αυτό», έλεγε σχολιάζοντας την απόφαση για συγχώνευση Alphabank-Eurobank. 'Η δεν ήξερε ότι ο Παπαδήμος είναι μέλος της «Τριμερούς» ή ακολουθούσε τη γνωστή τυχοδιωκτική τακτική του (το λέω σήμερα για να κάνω εντύπωση κι αύριο το παίρνω πίσω).

Αυτός είναι ο ένας από τους τρεις πυλώνες της συγκυβέρνησης Παπαδήμου.

Ξεπέρασαν κάθε όριο

«Αξιότιμε κ. Πρωθυπουργέ, Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ) σας εύχεται από καρδιάς καλή επιτυχία στο δύσκολο και ιδιαίτερα επίπονο έργο που αναλάβετε να φέρετε εις πέρας, στην ομολογουμένως πιο κρίσιμη περίοδο της πατρίδας μας στη νεότερη ιστορία της».

Αυτοί δεν είναι εκπρόσωποι των αναπήρων, είναι φερέφωνα του κεφαλαίου. Ξεπέρασαν ακόμα και τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, που δεν τόλμησαν να στείλουν τέτοια επιστολή στον Παπαδήμο.

Τζάμπα μάγκας

Εληξε τελικά το σίριαλ «υπόγραψε – δεν υπογράφη». Το ανακοίνωσε ο Γιούνκερ, ο οποίος –σε αντίθεση με τον Ρεν και τον εκπρόσωπό του Αλταφάζ– δεν πήρε μέρος στις προκλήσεις. Ίσως επειδή ο Γιούνκερ είναι πολιτικός (πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου) και όχι ένας τεχνοκράτης που καβάλησε το καλάμι. Προφανώς παρενέβη και ο Παπαδήμος και τους είπε να το κόψουν, γιατί δεν κάνει καλό στην ίδια την Ευρωζώνη να εμφανίζονται κάποιοι υπάλληλοι και να μιλούν με τόσο απαξιωτικό τρόπο για το πολιτικό προσωπικό μιας χώρας-μέλους.

Ετσι, ο Σαμαράς έγινε τζάμπα μάγκας. Είτε γιατί είχε ενημέρωση από στελέχη της ευρωπαϊκής δεξιάς είτε γιατί είχε τη διορατικότητα να εκτιμήσει ότι δεν θα του ζητούσαν με ιταμό τρόπο να βάλει και υπογραφή σ' ένα χαρτί μαζί με τον Παπανδρέου, αλλά θα αρκούσαν στην πολιτική δέσμευση που αναλαμβάνει, βρήκε ένα θέμα

για να αποπροσανατολίσει από την ουσία της πολιτικής που ακολουθεί και να εμφανιστεί σαν ντούρος πατριώτης που δεν υπογράφει εθνικά ταπεινωτικές δηλώσεις.

Βέβαια, πριν πει το «δεν υπογράφη», ο Σαμαράς είχε φροντίσει να διατυμπανίσει σε όλους τους τόνους ότι θα σεβαστεί κάθε συμφωνία που θα έχουν υπογράψει οι προηγούμενες κυβερνήσεις (Παπανδρέου και Παπαδήμου). Κι αυτό έπρεπε να είναι αρκετό, όπως και η υπογραφή Παπαδήμου στην οποία συμφωνία, μιας και αυτός είναι ο πρωθυπουργός και εκφράζει όλα τα κόμματα που συμμετέχουν στην κυβέρνησή του (και πάνω απ' όλα εκφράζει το ελληνικό κράτος).

Αναρωτιέται κανείς μήπως ο Ρεν και η παρέα του δούλευαν για λογαριασμό του Σαμαρά, κάνοντάς τον τζάμπα μάγκας. Αυτοί, όμως, δεν είχαν κατά νου τον Σαμαρά, αλλά τον ελληνικό λαό. Αυτόν ήθελαν να εκβιάσουν.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Τι να γράψει κανείς στις ημέρες του «Αδώνιδος» και του Πλεύρη; Τι λόγια να βρει, από πού ν' αρχίσει και μέχρι πού να φτάσει;

Όπως λέει μια παλαιά και γνωστή παροιμία, «απ' τη ζωή ως τον θάνατο είν' ένα μονοπάτι κι απ' τον Γιorgakis στον Λουκά δυο δάχτυλα και κάτι»... Habemus τσάρο λοιπόν, μετά από άλλη μια μακρά διαδικασία διεθνούς γελοιοποίησης (συνηθισμένα τα βουνά από τα χιόνια) της μπανανίας που ιδρύθηκε, έζησε και πεθαίνει δα-ναιομανής και ένεκεν δανείων. Κάτι που δυστυχώς αποδεικνύεται ιστορικά ανεπαρκές για να απαντή-

ΝΙΚΟΣ ΠΛΙΟΥΡΗΣ

σει στα ανεγκέφαλα παράπονα κάποιων υπερελλήνων και κάποιων προλετάρων που πιάνονται στο δόκανο αυτής της παραπλανητικής φιλολο-γίας περί «ανάδελφου έθνους» (από πού να αρχίσει και τι να πρωτοπι-σει κανείς...), ώστε να φράξουν του-λάχιστον το στόμα τους. Τη στιγμή μάλιστα που είναι εκείνοι που στη-ρίζουν πολυποικίλα τέτοιες διαδικα-σίες και την εν συνόλω γελοιοότητα μιας άξιας της μοίρας της χώρας σαλτιμπάγκων. Βέβαια, εδώ μπλέκουμε τα προβλήματα της άρ-χουσας τάξης με τα δικά μας, αλλά πόσοι είναι πια σε θέση να πά-νε με το στόρι και να ξεχωρίσουν από την ήρα;

Αηγway, που θα έλεγε και ο... έλληνας πρώην πρωθυπουργός. Το ζήτημα είναι ότι από τον παπα-Αντρέα φτάσαμε στον παπα-Λή-μο, παρ' ότι το ψηφοδοτικό ποίμνιο... άλλα φρόνησε δια της προ-διετίας ετυμηγορίας του. Όμως οόόόοχι, δεν έχουμε καμία συ-νταγματική εκτροπή (και όχι μόνον εδώ βέβαια...), όλα καλά και παστρικά, αγγελικά κλασμένα... Άλλωστε λίγοι φαίνεται να ενο-χλούνται -πέρα από ανέξοδες μαλακίες τύπου ημερολογίου που αναρτώνται στο διαδίκτυο- καθώς προέχει το γλείψιμο της καρ-μέλας της «εθνικής σωτηρίας» (τουτέστιν «χρεστήκαμε και για τους αλλοεθνείς» που κατοικούν εδώ και πληρώνουν αυτό το υπό κα-τεδάφισι παρακμιακό και θνησιγενές μπουρντέλλο, για το οποίο πάντα φταίνε οι άλλοι και κυρίως κουτόφραγκοι και παντοειδείς «ξένοι»). Habemus τσάρο! Αντε και σε καλά μεριά...

«Δύναμη του φασισμού και αδυναμία της εργατικής τάξης είναι το ίδιο πράγμα. Αυτός είναι ο απολογισμός που θα κάνει η Γερ-μανίδα κομμουνίστρια Clara Zetkin μετά τη νίκη του ιταλικού φα-σισμού και που θα είναι προφητικός γι' αυτό που θα συμβεί στη Γερμανία δέκα χρόνια αργότερα: "Προτού ο φασισμός κερδίσει στρατιωτικά, νίκησε πρώτα ιδεολογικά και πολιτικά την εργατική τάξη"» (Andre Glucksmann).

Και για να μην ξεχνιόμαστε: Στις 21 Νοέμβρη του 1958, γερ-μανικός οίκος αναλαμβάνει την εκπόνηση μελετών διαφόρων έρ-γων για την οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας...

Πλούσια η ρατσιστική δράση των ημερών στην επανάληψή τους μέσα στα χρόνια, θα μας κάνει να πιστέψουμε ότι κάτι «πιάνει» με-ρικούς ένστολους και μη, στα μέσα του Νοέμβρη! Στις 21 Νοέμ-βρη του 2006, ένας μετανάστης από το Μαγκρέμπ βρίσκεται νε-κρός μετά από κράτηση στο αστυνομικό τμήμα Ομόνοιας. Στις 22 Νοέμβρη του 1996, σε επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ. έξω από τη Λιβα-δειά για τον εντοπισμό φυγόδικο για φόνο, ο 32χρονος αστυ-φύλακας Δημήτρης Τρίμης πυροβόλησε σχεδόν εξ επαφής και σκό-τωσε τον 45χρονο Τσιγγάνο Αναστάσιο Μουράτη μπροστά στα μάτια ενός από τα τρία παιδιά του! Αν και του αποδόθηκε η κα-τηγορία της «ανθρωποκτονίας από πρόθεση», αφέθηκε ελεύθε-ρος... Την ίδια μέρα του 2001 στην πλατεία Αμερικής, ο αστυ-φύλακας Γιάννης Ριζόπουλος πυροβόλησε στο κεφάλι τον 20χρο-νο Αλβανό Gentjan Celniku μέσα σε καφετέρια, όταν απειλσε με μαχαίρι τον ίδιο και άλλους τέσσερις συναδέλφους του που είχαν ήδη προτεταμένα τα όπλα. Ο 30χρονος αστυφύλακας της Ομά-δας Πρόληψης Καταστολής Εγκληματικότητας κατηγορήθηκε για «ανθρωποκτονία από πρόθεση με ενδεχόμενο δόλο», αλλά αγνοούμε (αν και φανταζόμαστε) τη συνέχεια... Στα παραπάνω προστίθεται και η δράση έλληνα κουμποροφόρου, που στις 23 Νοέμβρη του 2000 εκτέλεσε εν ψυχρώ δυο νεαρούς Αλβανούς (τον 22χρονο Τσαβαχίρ Κατσάνι και τον 15χρονο ομοεθνή του, Ριόν) στο χωριό Γαλάτιστα της Χαλκιδικής.

Μπορεί μερικοί να διασκεδάζαν με μια προφητεία της στήλης (προ-φυτεύτηκε πριν από κά'να δίμηνο), αλλά όντως τα βιβλία στα σχολεία φέτος θα τα διανείμει ο άγιος Βασίλης, η τσάντα του Τσά-ντα Κλάους...

Μετά το παλιό ερώτημα «ποιος πάσαρε τον Πάσσαρη», το ερώ-τημα των ημερών είναι αν τελειώνουν τα ψωμιά του Ψωμιάδη. Και δεν μιλάμε για τον τελειωμένο Ζορό, αλλά για τον άνθρωπο με το πούρο (κατά το «άνθρωπο με το γαρίφαλο»). Βρε πού φτάσαμε! Να αντιστρέφεται το ρεύμα και να ζητάει πολιτικό άσυλο στα Σκό-πια. Μη χοιρότερα...

Κοκκινোসκουφίτσα

5η συνεδρίαση

Δευτέρα, 14.11.2011

Θα κάνετε δίκη με μάρτυρες ή δίκη με αποδεικτικό στοιχείο το σενάριο της Αντι-τρομοκρατικής; Αυτό είναι επί της ουσίας το ερώτημα με το οποίο βρίσκεται αντι-μέτωπο το τρομοδικείο του Κορυδαλλού, πριν αρχίσει η ακροαματική διαδικασία με την εξέταση των μαρτύρων του κατηγο-ρητήριου. Νομικά, το ερώτημα αυτό πή-ρε τη μορφή της έγερσης αντιρρήσεων από τη μεριά της υπεράσπισης για την εξέταση ως μάρτυρα του Κωνσταντίνου Παπαθανασίου, αξιωματικού της Ασφά-λειας, τμηματάρχης του Α' Τμήματος Εσω-τερικής Ασφάλειας της Διεύθυνσης Αντι-μετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας, όπως είναι το τυπικό υπηρεσιακό όνομα της κακόφημης Αντιτρομοκρατικής.

Θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε όσο πιο απλά γίνεται την ουσία του ζητήμα-τος που τέθηκε, προκειμένου να το αντι-ληφθούν και όσοι δεν είναι εξοικειωμένοι με τα νομικά θέματα.

Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας -όχι μό-νο ο ισχύων, αλλά και αυτός που ίσχυε πριν από το 1950- απαγορεύει να εξετά-ζονται ως μάρτυρες όσοι έχουν εκτελέ-σει ανακριτικές και προανακριτικές πρά-ξεις για την κρινόμενη υπόθεση. Αυτή εί-ναι μια στοιχειώδης προστασία των δι-καιωμάτων του κατηγορούμενου, γιατί οι συγκεκριμένοι άνθρωποι έχουν γνώση της υπόθεσης και έχουν διαμορφώσει, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, το πλαίσιο μέσα στο οποίο η υπόθεση έφτασε στο δικαστήριο για να κριθεί. Επομένως, θεωρείται εκ προ-οιμίου ότι δεν είναι αποκατάλλητοι μάρ-τυρες, αλλά έχουν άποψη για την υπό-θεση και για τους κατηγορούμενους (αδιά-φορο αν είναι υπέρ ή κατά). Πέρα από τη διαμορφωμένη άποψη που έχουν, πολλές φορές έχουν και προσωπικό συμφέρον από την έκβαση της υπόθεσης σύμφω-να με το πλάνο που οι ίδιοι, ως ανακρι-κοί ή προανακριτικοί υπάλληλοι, έχουν δια-μορφώσει. Ένας αστυνομικός, για παρά-δειγμα, δεν θέλει μια υπόθεση που ο ίδιος «έστησε» να αποδειχτεί φιάσκο και γι' αυτό ως μάρτυρας θα ενεργήσει με προκα-τάληψη υπέρ της υπόθεσης όπως ο ίδιος την «έστησε». Ως ελάχιστη εγγύηση, λοι-πόν, το άρθρο 211 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας απαγορεύει να καταθέτουν ως μάρτυρες σε μια δίκη όσοι άσκησαν ανα-κριτικά ή προανακριτικά καθήκοντα. Υπάρ-χει, μάλιστα, νομολογία που απαγορεύει ακόμη και σε γραμματείς προανακριτικών πράξεων να καταθέσουν ως μάρτυρες, πόσο μάλλον σε ανθρώπους που είχαν την ευθύνη για το «στήσιμο» μιας υπόθεσης, όπως ο εν λόγω ασφαλής.

Ας δούμε, λοιπόν, τι ισχύει για τον συ-γκεκριμένο αξιωματικό, όπως περιγρά-φηκε με άπειρες λεπτομέρειες από τους συνηγούς υπεράσπισης.

Η Μ. Δαλιάνη παρουσίασε το νομικό πλαίσιο στο οποίο εδράζονται οι αντι-ρήσεις της υπεράσπισης. Το 211 του ΚΠΔ απαγορεύει να καταθέσουν ως μάρτυρες όσοι έχουν ασκήσει ανακριτικά καθήκοντα, επειδή εγείρονται υπόνοιες προκατάλη-ψης ή και υπεράσπισης υπηρεσιακών συμ-φερόντων, το δε άρθρο 33 του ΚΠΔ ορίζει ποιοι είναι οι ασκήσαντες ανακριτικά κα-θήκοντα, ορίζοντας σαφώς ότι ανακρι-τική πράξη είναι και κάθε ενέργεια που έγι-νε στα πλαίσια της προανάκρισης. Γνώση της δικογραφίας έχει μόνο ο προανακρι-

νων, ενώ ξένοι προς την προανάκριση δεν δικαιούνται να λαμβάνουν γνώση (επομέ-νως, η γνώση του Παπαθανασάκη είναι γνώση του προανακρινόντος). Η προα-νάκριση για τη συγκεκριμένη υπόθεση ξε-κίνησε από το Τμήμα Δίωξης Εγκλημάτων κατά Ζωής της ΓΑΔΑ, μετά το θάνατο του Λάμπρου Φούντα, ενώ την επόμενη κιό-λας μέρα την ανέλαβε το Α' Τμήμα Εσω-τερικής Τρομοκρατικής της ΔΑΕΕΒ, τμημα-τάρχης του οποίου είναι ο Παπαθανασά-κης. Αυτό φαίνεται καθαρά από τις σφρα-γίδες που υπάρχουν στα έγγραφα. Ο Πα-παθανασάκης συνέλεξε όλο το υλικό, αυ-τός έδωσε εντολή στη Διεύθυνση Εγκλη-ματολογικών Ερευνών (εργαστήρια της Ασφάλειας) να συγκεντρώσει και να ερευ-νήσει διάφορα πειστήρια, αυτός ζήτησε την άρση του απορρήτου κάποιων τηλε-φωνικών γραμμών, αυτός ενημέρωσε την ανακριτρία, αυτός υπογράφηκε το σύνολο των καταλόγων με την αξιολόγηση των ευ-ρημάτων όταν η δικογραφία διαβιβάστη-κε στον εισαγγελέα. Ο ίδιος έδωσε προα-νακριτική κατάθεση, στην οποία δεν εισέ-φερε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, προ-χώρησε όμως σε αξιολόγηση όλου του υλι-κού. Κατάθεση έδωσε και στον ειδικό εφέ-τη ανακριτή, όπου μάλιστα ζήτησε να κά-νει και χρήση σχετικού σημειώματος, μη τυχόν και ξεχάσει κάτι! Εμφανίζεται να έχει τόσο λεπτομερή γνώση, γιατί είναι ο ίδιος ο προανακρινών, ως τμηματάρχης της υπηρεσίας που έκανε την προανάκριση. Για τούτο, έχει υπηρεσιακό συμφέρον να ισχυριστεί ότι η εκδοχή του είναι και η σω-στή. Είναι χαρακτηριστικό πως είναι ο μο-ναδικός από το σύνολο των μαρτύρων του κατηγορητήριου που αναφέρεται σε κά-ποιους κατηγορούμενους, όπως π.χ. ο Σταθόπουλος. Γι' αυτό και πρέπει να εξαι-ρευθεί.

Η Αννη Παπαρρούσου, που πήρε τη σκυτάλη, διάβασε την κατάθεση του Πα-παθανασάκη, στην οποία περιλαμβάνε-ται ένας τεράστιος κατάλογος προανα-κριτικών πράξεων στις οποίες έλαβε μέ-ρος: Ζήτησε την άρση του απορρήτου κά-ποιων τηλεφωνικών συνδέσεων, έφτιαξε τον πίνακα των στοιχείων, έφτιαξε τον πί-νακα των εγγράφων της δικογραφίας, έφτιαξε τον πίνακα των πειστηρίων, το έγγραφο της ΔΑΕΕΒ προς τον ειδικό εφέ-τη ανακριτή κ.λπ. κ.λπ. Ολόκληρη σχεδόν η δικογραφία είναι φτιαγμένη απ' αυτόν. Άσκησε προανακριτικά και ανακριτικά κα-θήκοντα. Παρέθεσε διάφορα περιστατι-κά, όχι από δική του άμεση γνώση, ερμη-νεύοντάς τα. Είναι αυτός που νοηματο-δοτεί εξ ολοκλήρου αυτή την υπόθεση. Για τον Νικητόπουλο αυτή η νοηματοδότηση είναι καθοριστική. Αυτός αξιολόγησε δύο συναντήσεις, που θα μπορούσε να κάνει ο καθένας, και τον βάφτισε μέλος της ορ-γάνωσης. Εστειλε στον ανακριτή έτοιμα συμπεράσματα υπό μορφή έκθεσης.

Οι «αντιτρομοκρατικές» νομοθεσίες έχουν άμεση σχέση με το υπό συζήτηση θέμα, τόνισε η Δ. Βαγιανού. Ως αποτέλε-σμα αυτών των νομοθεσιών προστέθηκε στον ΚΠΔ το άρθρο 253Α, που προβλέπει ανακριτικές πράξεις για υποθέσεις «τρο-μοκρατίας». Αυτές τις ανακριτικές πράξεις έκανε ο Παπαθανασάκης ως αρμόδιος τμη-ματάρχης. Πρωταγωνίστησε ως ανακρι-τικό όργανο στις ανακριτικές διαδικασίες με πολιτικό περιεχόμενο. Είχε διευθυντικό έργο, ήταν ο διευθυντής της ορχήστρας. Είναι ανεπίτρεπτο να καταθέσει, γιατί συ-νειδητά ή ασυνείδητα θα προσπαθήσει να δικαιώσει αυτό που έκανε.

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

Ο Π. Ρουμελιώτης επανήλθε συνοπτι-κά στα νομικά ζητήματα και περιέγραψε τις πράξεις του Παπαθανασάκη, που εί-ναι αυτές που ο ΚΠΔ ορίζει ως ανακρι-κές πράξεις. Σύμφωνα με τη νομολογία, τόνισε ο συνήγορος, ανακριτικός υπάλλη-λος είναι ακόμα και εκείνος που πραγμα-τοποιεί μια σύλληψη ή ο β' ανακριτικός υπάλληλος, που απλώς παρίσταται και υπογράφει, χωρίς να κάνει τίποτα, πόσο μάλλον αυτός που συντονίζει. Η ratio (σ.σ. αιτιολογική βάση) του νόμου λέει ότι ο συ-γκεκριμένος υπάλληλος είναι ευεπίφορος σε κάθε είδους πιέσεις και δεν θα είναι αντι-κειμενικός. Ο Παπαθανασάκης δεν ανα-φέρει απλώς γεγονότα, αλλά κάνει συ-νειρμούς που οδηγούν σε καταδίκη συ-γκεκριμένους κατηγορούμενους. Για πα-ράδειγμα, ποινικοποιεί μια συνάντηση. Από την έκβαση αυτής της υπόθεσης προ-σδοκά καλύτερη επαγγελματική εξέλιξη, χω-ρίς να ξεχνάμε ότι σ' αυτές τις υποθέσεις υπάρχουν τεράστια ηθικά και επαγγε-λματικά οφέλη, υπάρχουν επικηρύξεις, άρα και οικονομικά οφέλη. Αν καταθέσει ο Πα-παθανασάκης, τότε θα υπάρξει απόκλι-ση από τις αρχές της «δικαίας δίκης», όπως ορίζεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ.

Ο Χ. Λαδής σημείωσε πως όλα τα προ-δικαστικά αιτήματα που τέθηκαν απορ-ρίφθηκαν από το δικαστήριο. Σε κάποια απ' αυτά υπήρχε μια νομολογίακή βάση, όπως π.χ. στην ένσταση για το πολιτικό αδίκημα, ενώ εν προκειμένω αυτό δεν ισχύ-ει. Η απαγόρευση του άρθρου 211 του ΚΠΔ είναι θεμελιώδης δικονομική απαγό-ρευση, η οποία ισχύει διαχρονικά. Βάσει αυτού αποκλείεται από μάρτυρας ακόμα και ο γραμματέας της ανάκρισης κι αυτό γίνεται ως απάντηση στην εγγενή δια-μαρτυρία κάθε κατηγορούμενου για υπαρ-ξη προκατάληψης σε βάρος του. Εν προ-κειμένω, ανάγεται σε μάρτυρα ο βασικός των προκατειλημμένων. Ανάγεται σε μάρ-τυρα, γιατί ο ίδιος δεν έχει υπάρξει μάρ-τυρας σε τίποτα και απλώς φτιάχνει ένα μίγμα, μετατρέποντας σε κατάθεση ό,τι έχει συλλεγεί, προκειμένου να δημιουρ-γήσει μια συγκεκριμένη εικόνα σε βάρος συγκεκριμένων κατηγορούμενων. Τι θα πούμε στους κατηγορούμενους που υπο-στηρίζουν ότι έχουν απέναντί τους ολό-κληρο το μηχανισμό; Γιατί δεν έφεραν ως μάρτυρες 4-5 αστυνομικούς, αν υπήρξαν, που να έχουν να καταθέσουν ό,τι διαπί-στωσαν από πρώτο χέρι; Γιατί φέρνουν το δεύτερο χέρι και όχι αυτούς που υπο-τίθεται ότι τα ανέφεραν στον Παπαθα-νασάκη; Αν απορρίψετε αυτό το αυτο-νόητο αίτημα, κατέληξε ο συνήγορος, θα είναι σαν να ελπίζετε ότι κάποια στιγμή θα καταργηθεί αυτή η δικονομική διάτα-ξη. Στο μεταξύ, θα έχει επέλθει τεράστιο πλήγμα στην αίσθηση δικαίου που έχει κά-θε πολίτης.

Λακωνικός ο Κ. Νταϊλιάνας, συμφώνη-σε με τους προλαλήσαντες συναδέλφους του και σημείωσε ότι από το περιεχόμενο των δύο καταθέσεων του Παπαθανασά-κη προκύπτει ότι δεν καταθέτει τίποτα ως ίδια γνώση, αλλά ό,τι έμαθε από την υπη-ρειασία του ως ανακριτικός υπάλληλος.

Από τα παραπάνω, νομίζουμε πως έγι-νε σαφές περί τίνος πρόκειται. Σημειώ-νουμε ότι πρόκειται για μια στροφή στην τακτική της Αντιτρομοκρατικής. Στις δίκες 17Ν και ΕΛΑ δεν εμφανίστηκε ρουθούνη «αντιτρομοκρατικάρου» για να καταθέ-σει. Εμφανίστηκαν μόνο δύο αξιωματικοί στη δεύτερη δίκη του ΕΛΑ, για ν' «αδειά-σουν» τον ψευδομάρτυρα που κατέθετε

Προϋπολογισμός-κωλόχαρτο

Ένα κωλόχαρτο είναι ο κρατικός προϋπολογισμός του 2012, που χτες αναμενόταν να εγκρίνει το υπουργικό συμβούλιο και σε λίγες μέρες θα κληθεί να ψηφίσει χειροκροτώντας η τεράστια κοινοβουλευτική πλειοψηφία των 255 της συγκυβέρνησης. Μπορούμε να το πούμε χωρίς να έχουμε διαβάσει ούτε μια αράδα του. Οχι μόνο έχοντας κατά νου το προσχέδιο, όχι επειδή ξέρουμε πως κάθε προϋπολογισμός είναι ένα κωλόχαρτο, που το αλλάζουν

δυο και τρεις φορές το χρόνο, αλλά και για έναν πρόσθετο λόγο.

Όπως ανακοίνωσε στη Βουλή ο Βενιζέλος (έμμεση αναφορά έκανε και ο Παπαδήμος), στον κρατικό προϋπολογισμό του 2012 θα προβλεφθεί μείωση της επιβάρυνσης από τόκους κατά 4-5 δισ. ευρώ. Από που θα προκύψει αυτή; Από το νέο PSI λέει ο Βενιζέλος. Δηλαδή, από μια διαδικασία που βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα. Κανένας δεν γνωρίζει αν θα

υπάρξει συμφωνία για «κούρεμα» και ανταλλαγή ομολόγων, πόσοι κάτοχοι ομολόγων θα μπουν σ' αυτή τη συμφωνία και ποιο θα είναι το ακριβές περιεχόμενο της. Τα κυβερνητικά κόμματα, όμως, «καίγονται» να εμφανίσουν πρωτογενή πλεονάσματα, έστω κι αν αυτά είναι μουσαντένια.

Θυμίζουμε ότι, μολοντί ο Βενιζέλος μιλάει από το καλοκαίρι για πρωτογενές πλεόνασμα το 2012, στο προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού φαι-

νόταν ότι και το 2012 θα υπάρχει έλλειμμα ύψους 1,14 δισ. ευρώ. Για να αποφύγει αυτή την αλήθεια ο Βενιζέλος έκανε ένα σάλτο προς το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης και μιλούσε για θετικό «πρωτογενές αποτέλεσμα γενικής κυβέρνησης». Αυτό, όμως, ήταν ένα παιχνίδι με τις λέξεις που δεν είχε καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Τώρα, αφαιρώντας 4-5 δισ. από τόκους, θα μπορέσουν να εμφανίσουν ένα ψεύτικο πρωτογενές πλεόνασμα 2-3 δισ. ευρώ και ν' αρχίσουν το παραμύθιασμα του ελληνικού λαού. Στη συνέχεια, έχουν όλη την άνεση να αλλάξουν τον προϋπολογισμό, προκειμένου να προωθήσουν νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Πρέπει να σημειωθεί πως η αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους ενδεχομένως θα γίνει μέχρι το πρώτο δίμηνο της νέας χρονιάς και μπορεί τελικά να οδηγήσει σε κάπιοα μείωση των τόκων που πρέπει να πληρωθούν μέσα στο 2012. Αυτό, όμως, δεν θα σημαίνει μείωση του χρέους, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση. Θα σημαίνει αναδιάρθρωση σε τρόπο ώστε να μπορεί να εξασφαλιστεί η αποπληρωμή του. Θα απλώσουν το χρέος σε μεγαλύτερη χρονική περίοδο (γι' αυτό θα κάνουν ανταλλαγή ομολόγων) και θ' αλλάξουν τους όρους των δανείων, ώστε αυτά να διέπονται από το βρετανικό ή άλλο αποικιοκρατικό Δίκαιο και με εγγύηση κρατική περιουσία, ώστε καμιά μελλοντική αστική κυβέρνηση να μη μπορεί να προχωρήσει σε μονομερή διαγραφή χρεών. Το βάρος θα είναι και πάλι τεράστιο για τον ελληνικό λαό, αφού για περισσότερα χρόνια θα πρέπει να πληρώνει τους διεθνείς και ντόπιους τοκογλύφους. Αλλωστε, μια απλή αριθμητική δείχνει πως ενώ ανακινούν «κούρεμα» ύψους 100 δισ. ευρώ, ταυτόχρονα θα πάρουν νέα δάνεια ύψους 130 δισ. ευρώ, που θα πάνε όλα στις τσέπες των τοκογλύφων.

Εμπόριο ελπίδων

Ζεις στην Ελλάδα της κρίσης; Έχεις υπερβολικό άγχος, συμπτώματα κατάθλιψης; Παθαίνεις κρίσεις πανικού; Υπάρχει λύση! Μπορείς να παρακολουθήσεις ένα από τα δεκάδες σεμινάρια αυτογνωσίας ή βιωματικά σεμινάρια ή ομάδες διαχείρισης της καταθλιπτικής συμπτωματολογίας, ή ένα σωρό άλλα παρόμοια «επιστημονικά» (επιστημονικοφανή στην πραγματικότητα) σεμινάρια και με λίγες ώρες παρακολούθησης θα λύσεις τα προβλήματά σου...

Ειδικά τα δυο τελευταία χρόνια, έχει γεμίσει ο τόπος από τέτοια σεμινάρια από ψυχολόγους ή κοινωνικούς λειτουργούς, που επειδή δεν έχουν δουλειά προσπαθούν με αυτόν τον τρόπο να μαζέψουν πελατεία. Είναι αλήθεια ότι όλες αυτές οι προστάθειες έρχονται να καλύψουν πραγματικές ανάγκες. Οι άνθρωποι σήμερα, εξαιτίας των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών, βιώνουν πολύ έντονο άγχος επιβίωσης, εμφανίζουν πιο συχνά σε μεγάλο ή μικρό βαθμό συμπτώματα κατάθλιψης, παθαίνουν πιο συχνά κρίσεις πανικού. Ετσι, διάφοροι ψυχολόγοι βρίσκουν πρόσφορο έδαφος για τέτοιου είδους δραστηριότητες. Ας δούμε λοιπόν τι προσβέβουν.

Οι περισσότεροι επιστήμονες που ασχολούνται με αυτά ανήκουν στους υποστηρικτές των διάφορων θεωριών προσωπικότητας, όπως η ψυχανάλυση, ο συμπεριφορισμός κ.ά. Στο κέντρο αυτών των θεωριών βρίσκεται το κάθε άτομο ως ξεχωριστή περίπτωση, χωρίς όμως να λαμβάνονται υπόψη οι εξωτερικές συνθήκες που συνετέλεσαν στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Ετσι, μοιραία φτάνουμε στο σημείο όπου για να λύσουμε τα προβλήματα του κάθε ανθρώπου ασχολούμαστε με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, θεωρώντας τα ως κύρια αίτια για τη δημιουργία των διάφορων προβλημάτων και εστιάζοντας στη βελτίωσή τους προκειμένου να λυθούν τα προβλήματα.

Όμως, ψάχνοντας για λύσεις ατομικές στον καθένα ξεχωριστά σε τέτοια ζητήματα είναι σαν να στρουθοκαμηλίζεις. Χώνεις το κεφάλι σου στο χώμα και μαθαίνεις να διαχειρίζεσαι το άγχος σου, αλλά την πηγή που το προκαλεί δεν την πολεμάς. Είναι σαν να ξέρεις πως έχεις καρκίνο, να πηγαίνεις στο γιατρό και αυτός αντί να σου συστήσει θεραπεία, σου δίνει χάπια για να μην πονάς. Οι ψυχολόγοι, βέβαια, δε φιλοδοξούν να κάνουν πολιτική προπαγάνδα, τουλάχιστον όμως οφείλουν να είναι ειλικρινείς απέναντι στους πελάτες τους. Οφείλουν να τονίζουν συνεχώς ότι προβλήματα όπως κατάθλιψη, άγχος, πανικός κ.ά. οφείλονται στις συνθήκες ζωής μας, και μόνο αν αλλάξουμε αυτές τις συνθήκες θα έχουμε εξαλείψει τους παράγοντες που τα δημιουργούν. Αλλιώς, αποπροσανατολίζουν και κοροϊδεύουν ανθρώπους που πραγματικά έχουν φτάσει σε οριακό σημείο και μπορεί να πιστεύουν ότι μεγάλο μέρος της προσωπικής τους αποτυχίας οφείλεται στη δική τους ανικανότητα και όχι στον παραλογισμό του σημερινού συστήματος, που σου θέτει ένα πρότυπο για να θεωρείσαι επιτυχημένος και ταυτόχρονα σου βάζει όλα τα εμπόδια για να μην τα καταφέρεις. Πόσο μάλλον σήμερα που δεν έχουμε να κάνουμε με την προσωπική επιτυχία ή αποτυχία του καθένα, αλλά με την επιβίωσή του.

Αποτέλεσμα, λοιπόν, όλων αυτών των διαδικασιών είναι να στρέφονται οι άνθρωποι προς λάθος κατεύθυνση. Αντί να προσπαθήσουν να ανατρέψουν τον καπιταλισμό που γεννά τα ψυχολογικά τους προβλήματα, κοιτούν να τα διαχειριστούν, ώστε να μην τους καθιστούν δυσλειτουργικούς. Το να προσπαθεί κανείς να ξεπεράσει τα όποια ψυχολογικά του προβλήματα είναι αναγκαίο, αρκεί αυτό να μην του δημιουργεί αυταπάτες για την προέλευσή τους και την οριστική απαλλαγή απ' αυτά. Χώρια που τέτοιου είδους σεμινάρια ούτε καν αυτήν την πρόσκαιρη ανακούφιση δεν προσφέρουν...

Ελένη Π.

Η ζωή μας κύκλους κάνει

Η ζωή μας κύκλους κάνει ή αλλιώς η Ιστορία επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα. Τη δεκαετία του '70 οι Ιταλοί ρεβιζιονιστές συνασπίστηκαν με Χριστιανοδημοκράτες και Σοσιαδημοκράτες ενάντια στον εργατικό και νεολαϊστικό ριζοσπαστισμό που είχε φτάσει μέχρι και τις ένοπλες ενέργειες από πολλές οργανώσεις. Σήμερα, ξανασώνουν το πολιτικό σύστημα της Ιταλίας, σε συνσπινισμό με τον Μπερλουσκόνι.

Ένα πρώην ηγετικό στέλεχος του Ιταλικού ρεβιζιονιστικού κόμματος, ο πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας Τζόρτζιο Ναπολιτάνο, έκανε τα μαγειρέματα και η συνέχεια εκείνου του κόμματος, το σημερινό «Δημοκρατικό Κόμμα», παρέα με τον «Λαό της Ελευθερίας» του Μπερλουσκόνι στηρίζουν την κυβέρνηση του τραπεζίτη Μάριο Μόντι, ο οποίος ανέλαβε το καθήκον να εξαπολύσει μια σφοδρή επίθεση ενάντια στο Ιταλικό προλεταριάτο, για να «εξευμενίσει τις αγορές».

Έχουν να μας πουν τίποτα ο Τσίπρας και τ' άλλα παιδιά του ΣΥΡΙΖΑ;

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- Τοκογλυφία του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου
- «Κινεζοποίηση» του προλεταριάτου

Ταξική πολιτική οργάνωση

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδήλωση - Συζήτηση
Παρασκευή, 25 Νοέμβρη, 7,30μμ
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

ΚΟΝΤΡΑ

Διακοπή στις βιντεοπροβολές - πολιτική συζήτηση με καλλιτεχνική αφορμή, για μια πολιτική συζήτηση χωρίς καλλιτεχνική αφορμή, αλλά με αφορμή τη ζέουσα οικονομική, κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα.

Θα είναι χωρίς αμφιβολία μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση, στην οποία θα έχουμε την ευκαιρία όχι μόνο, ούτε κυρίως, ν' απαντήσουμε σε ερωτήσεις, αλλά ν' ανταλλάξουμε απόψεις για το «τι να κάνουμε;» της εποχής μας.

ότι «αναγνώρισε» τον Γ. Σερίφη σε ενέργεια του ΕΛΑ στον Περισσό. Θέλησαν να τον «αδειάσουν», γιατί το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής είχε τοποθετήσει τον Γ. Σερίφη στη 17Ν και όχι στον ΕΛΑ και ο ψευδομάρτυρας τους χάλαγε το σενάριο. Όταν ρωτήθηκαν στη δίκη γενικά για την υπόθεση, αρνήθηκαν ν' απαντήσουν, επικαλούμενοι τη συγκεκριμένη δικονομική απαγόρευση (είχαν ασκήσει προανακριτικά καθήκοντα)! Την ίδια απάντηση έδιναν δικαστές και εισαγγελείς στους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής και στις δυο αυτές δίκες, οι οποίοι ζητούσαν να κληθούν αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής για να καταθέσουν: δεν μπορούμε να τους καλέσουμε, γιατί έχουν ασκήσει προανακριτικά καθήκοντα και το απαγορεύει το άρθρο 211 του ΚΠΔ. Υψωσαν ένα προστατευτικό τείχος γύρω από τους ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής, γιατί θεωρούσαν ότι μπορούν να διεκπεραιώσουν αυτές τις δίκες με

άλλες «αποδείξεις» (στη 17Ν με τις «ομολογίες» και τους συνεργαζόμενους, στον ΕΛΑ με τα «αρχεία Στάζι» και τρεις πολίτες ψευδομάρτυρες).

Στην τωρινή δίκη του ΕΑ δεν είχαν άλλο τρόπο για να «δέσουν» ορισμένους από τους κατηγορούμενους πέρα από το «υλικό» της Αντιτρομοκρατικής. Γι' αυτό και ανέθεσαν στον αρμόδιο τμηματάρχη τους να φτιάξει το σενάριο και να το παρουσιάσει. Θεωρούν ότι αυτός μπορεί να τα βγάλει πέρα στο δικαστήριο, εν αντιθέσει με εκείνους που έκαναν τις παρακολουθήσεις. Αυτή είναι η ουσία. Θέλουν να κάνουν δίκη με βασικό μάρτυρα τον σεναριογράφο της Αντιτρομοκρατικής, κουρελιάζοντας μια από τις θεμελιώδεις διατάξεις του ισχύοντος δικονομικού συστήματος και εγκαινιάζοντας μια νέα περίοδο, κατά την οποία θα φέρνουν έναν ασφαλίτη της Αντιτρομοκρατικής σαν αυθεντία και το σενάριο που αυτός θα παρουσιάζει θα θε-

ωρείται σαν αδιάφευστο αποδεικτικό μέσο.

Μετά τις αγορεύσεις των συνηγόρων, το δικαστήριο διέκοψε για την επόμενη Δευτέρα, προκειμένου να αγορεύσει ο απών λόγω ασθένειας Σ. Φυτράκης. Αίτημα διακοπής είχαν υποβάλει από την έναρξη της διαδικασίας οι υπόλοιποι συνηγόροι.

ΥΓ: Αυτοί που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στον ΕΑ από την έναρξη της δίκης έχουν ζητήσει να έρθουν ως μάρτυρες διάφοροι μεγαλόσημοι (τέως υπουργοί, διοικητές της ΚΥΠ, υψηλόβαθμοι της Αντιτρομοκρατικής), που έχουν υποστηρίξει ότι ουδέποτε διέκοψαν την παρακολούθηση του Ν. Μαζιώτη από τότε που βγήκε από τη φυλακή. Δεν έχετε στοιχεία για τις ενέργειες της οργάνωσης, γιατί η οργάνωση δεν άφησε στοιχεία, έπαι. Ακριβώς αυτή την έλλειψη στοιχείων καλείται προφανώς να καλύψει το τμηματάρχη-σεναριογράφος της Αντιτρομοκρατικής.

Με τον Μπουμπούκο υφυπουργό Ναυτιλίας θα πηγαίνουμε στα νησιά με σχεδία ή κολυμπώντας...

Ησθήλη σήμερα θ' ασχοληθεί με τη Δ' Εθνική, η οποία, εξαιτίας της παρουσίας του Ηρακλή, έχει αποκτήσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Σε πλήρη εξέλιξη είναι η κόντρα των οπαδών του Ηρακλή με τον πρόεδρο της ΕΠΟ Σοφοκλή Πιλάβιο. Η ομάδα της Θεσσαλονίκης πλήρως το μεγαλύτερο τμήμα στην επιχείρηση «κάθαρσης» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και σε συνδυασμό με τα λάθη και τις παραλείψεις αυτών που είχαν αναλάβει διοικητικά τις τύχες της κατέληξε στη Δ' Εθνική. Την περασμένη Κυριακή, ο αγώνας ανάμεσα στον Ηρακλή και Εθνικό Νέου Αγιονερίου διακόπηκε στο 7ο λεπτό, γιατί ο διαιτητής της αναμέτρησης ζήτησε να κατέβει από την εξέδρα ένα πανό εναντίον της οικογένειας του Πιλάβιου. Οι οπαδοί του Ηρακλή δεν κατέβασαν το πανό και μερικοί μπήκαν στο γήπεδο για να διαμαρτυρηθούν και να ριξουν μερικές «πιλές» στο διαιτητικό τρίο. Τα επεισόδια γενικεύτηκαν με την είσοδο εντός του αγωνιστικού χώρου του Καυταντζόγλειου των διμοιριών των ΜΑΤ και οι μάχες ανάμεσα στους μπάτσους και μερικές δεκάδες οπαδών του Ηρακλή συνεχίστηκαν για περισσότερη από μια ώρα.

Για όσους γνωρίζουν τα δράματα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο η παρουσία του Ηρακλή στη Δ' Εθνική θα έχει σαν αποτέλεσμα σχεδόν σε κάθε αγωνιστική να έχουμε μικρά ή μεγάλα επεισόδια, αφού είναι σίγουρο ότι οι οπαδοί του θα κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να ανεβεί αμέσως κατηγορία. Οσον αφορά το επίμαχο πανό, το οποίο αφορούσε την υγεία των παιδιών του Πιλάβιου (τα οποία δεν έχουν καμία ευθύνη για τις επιλογές και τις δραστηριότητες του πατέρα τους), δεν θα έπρεπε να έχει αναρτηθεί. Ομως, αν προσπαθήσουμε να κάνουμε ηθικολογική ανάλυση για να κατακρίνουμε και να ριξουμε στην πυρά τους οπαδούς του Ηρακλή, το μόνο που θα καταφέρουμε είναι ν' αποδείξουμε ότι είμαστε υποκριτές. Έχουμε γράψει αρκετές φορές, και παλιότερα και στο πρόσφατο παρελθόν, ότι οι εξέδρες των γηπέδων έχουν τους δικούς τους νόμους και τα δικά τους ήθη και έθιμα και

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε σχολιασμό που ν' ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αυτό πρέπει να το παίρνουμε υπόψη μας. Διαφορετικά και τηρουμένων των αναλογιών, θα είναι σαν να προσπαθούμε να «αναλύσουμε» τα ήθη και τα έθιμα των μουσουλμάνων με τις αρχές του ευαγγελίου.

Το κομβικό σημείο που δεν πρέπει να ξεχνάμε, όταν σχολιάζουμε περιστατικά όπως αυτά του Καυταντζόγλειου, είναι ότι για τους οργανωμένους οπαδούς η ομάδα είναι πριν και πάνω απ' όλα και για το μεγαλείο της μπορούν να δικαιολογηθούν «εγκλήματά» μεγαλύτερα και από αυτά που έκαναν οι σταυροφόροι στην προσπάθειά τους να «απελευθερώσουν» τους Αγίους Τόπους από τους μουσουλμάνους. Η ομάδα είναι η ζωή τους και όποιος τολμήσει να της κάνει κακό κινδυνεύει και αυτός και η οικογένειά του με τη μέγιστη δυνατή τιμωρία. Οπως εσύ, κύριε Πιλάβιε, έκανες κακό στην «οικογένειά» μας, το ίδιο κακό και μεγαλύτερο να βρει τη δική σου οικογένεια. Αυτό είναι, κατά την γνώμη της στήλης, το «μήνυμα» που ήθελαν να στείλουν, προφανώς με πολύ σκληρό τρόπο, οι οπαδοί του Ηρακλή.

Όσο για τον δημοσιογραφικό εσμό, που έσπευσε από την πρώτη στιγμή να σταθεί στο πλευρό του Πιλάβιου και να ζητήσει την παραδειγματική τιμωρία των οπαδών, θα του θυμίσουμε ότι αυτούς τους οπαδούς αποθέωνε πριν μερικές μέρες, όταν σήκωναν πανό εναντίον του Γιωργάκη, της κυβέρνησης και του πολιτικού κατεστημένου. Και μην προσπαθήσουν κάποιοι να μας πουν ότι οι οπαδοί του Ηρακλή ξεπέρασαν τα όρια, γιατί θα τους θυμίσουμε, τα στιχάκια και τα συνθήματα των οπαδών της ΑΕΚ για την οικογένεια του Αλεξανδρή και του Μπάγιεβιτς, των οπαδών του Παναθηναϊκού (αλλά και των άλλων ομάδων) για τους νεκρούς της Θύρας 7, των ερυθρόλευκων οπαδών για τους νεκρούς βάζελους, των ΠΑΟΚτζήδων εναντίον των Αρειανών και το αντίστροφο.

Θα το επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά. Όσο οι νεολαίοι από την εργατική τάξη, σαν αντίδραση στη μιζέρια και

τη βαρβαρότητα της καθημερινότητας, ξοδεύουν την ενεργητικότητά τους και το θυμό τους στις εξέδρες των γηπέδων για το μεγαλείο της ομάδας και τα επιχειρηματικά συμφέροντα των καπιταλιστών που επενδύουν ή λυμαίνονται το χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού, εξαιτίας της ελλειψης μιας πολιτικής συλλογικότητας της τάξης τους, που θα τους επέτρεπε να αγωνιστούν για μια διαφορετική κοινωνία, τέτοιου είδους ενέργειες και συμπεριφορές θ' αποτελούν συνήθη φαινόμενα. Αν πραγματικά θέλουμε να βοηθήσουμε, με τις όποιες δυνάμεις διαθέτουμε, όσοι βρισκόμαστε εκτός των τειχών, θα πρέπει να «αναλύουμε» τα γεγονότα και τις ενέργειες των οργανωμένων οπαδών με κοινωνιολογικά και όχι ηθικολογικά «εργαλεία».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Οπως είχαμε υποσχεθεί στο προηγούμενο φύλλο, θα σας δώσουμε πρόβλεψη για το ντέρμπι Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός. Ο περιορισμένος χώρος που διαθέτουμε δεν προσφέρεται για ανάλυση και θα αρκεστούμε σε μια φράση που θα μπορούσε ν' αποτελεί τον τίτλο της στήλης, αν δεν είχε προηγηθεί η υπουργοποίηση του Αδωνι Γεωργιάδη. Η φράση αυτή αποτυπώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την πρόβλεψη της στήλης: «το χρώμα βάφτηκε κόκκινο και το ντέρμπι πράσινο».

ΥΓ2: Την τιμητική του έχει σήμερα στη στήλη ο πρόεδρος της ΕΠΟ Σοφοκλής Πιλάβιος. Εκτός από κεντρικό πρόσωπο στην υπόθεση του Ηρακλή, μας αναγκάζει να τον σχολιάσουμε εξαιτίας των όσων, σύμφωνα με το ρεπορτάζ, κατέθεσε στη Δικαιοσύνη για την υπόθεση των στημένων αγώνων. Ο Πιλάβιος φέρεται να δήλωσε ότι δεν γνωρίζει για παράνομες ενέργειες του Μάκη Ψωμιάδη σχετικά με το στήσιμο αγώνων και το στοίχημα, ότι η ελληνική διαιτησία είναι καθαρή στους αγώνες που ερευνώνται ως στημένοι, αφού σχεδόν σε όλους τους αγώνες που η ΟΥΕΦΑ έχει εντοπίσει ως υπόπτους για στήσιμο οι διαιτητές έχουν βαθμολογηθεί με άριστα, και ότι δεν ένιωσαν ότι δεχόταν πιέσεις από

τους παράγοντες για ευνοϊκές διαιτησίες (φανερή η προσπάθειά του να υποβαθμίσει τους διαλόγους στα ηχογραφημένα στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας), αφού την αρμοδιότητα για τις αλλαγές των διαιτητών την είχε ο Τεροβίτσας και όχι αυτός. Δεν νομίζω ότι χρειαζόμαστε περισσότερα για να καταλάβουμε τους λόγους που έχουν οδηγήσει την υπόθεση της «κάθαρσης» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου στις ελληνικές καλές. Όταν ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας επί της ουσίας δηλώνει ότι δεν είδε, δεν άκουσε, δεν αντιλήφθηκε τίποτα μεμπτό και παράνομο, το επόμενο βήμα είναι να αποφυλακιστούν οι Μπέος, Τσακογιάννης, οι οποίοι κατηγορούνται για τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης με σκοπό το στήσιμο ποδοσφαιρικών αγώνων. Επίσης, νομίζω ότι άπαντες οι έγκριτοι αθλητικογράφοι θα πρέπει να ζητήσουν ένα μεγάλο συγγνώμη από τον δικαστικό που διαπόμπεψε πριν μερικές βδομάδες, εξαιτίας της απόφασής του να αφεθεί ελεύθερος ο Μάκης Ψωμιάδης με περιοριστικούς όρους και χρηματική εγγύηση. Με τέτοια στοιχεία, όπως αυτά που αναφέρονται στην κατάθεση του Πιλάβιου, θα έπρεπε να τον έχει κηρύξει αθώο, για να μπορεί ο άνθρωπος να πίνει τον καφέ του στην πλατεία Κολωνακίου και στα in κοσμικά στέκια και όχι σε παρακμιακές καφετέριες στη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

ΥΓ3: Όσο περνούν οι μέρες και δεν εμφανίζεται ο πρίγκιπας, πολλαπλασιάζονται τα ερωτηματικά αν πραγματικά υπάρχει ως επενδυτής, γιατί σαν φυσικό πρόσωπο έχει αποδειχτεί η ύπαρξή του. Ανεξάρτητα από την ύπαρξη του πρίγκιπα, είναι σίγουρο ότι υπάρχει ο Βλάσης Τσάκας, ο οποίος μάλιστα θα παρακολούθησει το ντέρμπι από σουίτα στο Καραϊσκάκη και αν ο διαιτητής δεν σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και της αποστολής του, δεν θα διστάσει να πάρει την ομάδα και να φύγει από το γήπεδο. Γήγαντα Βλάση, keep walking...

■ ΡΟΛΑΝΤ ΕΜΕΡΙΧ

Ανώνυμος

Ηταινία πραγματεύεται την ταυτότητα των έργων του Σέξπιρ. Πολλοί επιστήμονες μέχρι σήμερα έχουν αμφισβητήσει την πατρότητα των έργων που του έχουν αποδοθεί, στηριγμένοι σε στοιχεία όπως το γεγονός ότι κατά πολλούς βιογράφους του δεν ήξερε να γράφει για πολλά χρόνια, το γεγονός ότι στην λεπτομερέστατη διαθήκη του δεν άφησε ούτε ένα χειρόγραφο του ή ένα γράμμα σχετικό με τα έργα του. Ακόμα, πολλοί συγγραφείς στην εποχή του συνεργάζονταν για τη συγγραφή των έργων τους, οπότε θεωρείται συνηθισμένη ενέργεια για την εποχή. Επιπλέον, είναι τόσα πολλά τα έργα που του αποδίδονται που κάποιοι δεν πιστεύουν ότι τέτοια έργα θα μπορούσαν να είχαν γραφτεί στα συγκεκριμένα χρονικά πλαίσια. Ο Φρόντ, μάλιστα, υποστήριζε ότι ο Σέξπιρ από το Στάνφορντ δεν μπορεί να είναι ο άνθρωπος που έγραψε αυτά τα έργα.

Ο σκηνοθέτης υποστηρίζει μία εκδοχή, σύμφωνα με την οποία ο πραγματικός συγγραφέας των έργων αυτών ήταν ο Εδουάρδος Ντε Βερ, 17ος Κόμης της Οξφόρδης, του οποίου η θέση δεν επέτρεπε την ενασχόληση με την ποίηση και το θέατρο. Είναι αλήθεια πως μέχρι εκείνη την εποχή, το θέατρο θεωρούνταν λαϊκή, κατώτερη και αμαρτωλή ενασχόληση. Μετά την εποχή της βασίλισσας Ελισάβετ άρχισαν τα πράγματα κάπως να διαφοροποιούνται, γιατί η ίδια αγαπούσε πολύ το θέατρο και στήριζε και τον Σέξπιρ. Ετσι, ο κόμης, προκειμένου να δει τα έργα του να παίζονται, τα έδινε σε έναν άλλον συγγραφέα που τελικά τα έδινε στον Σέξπιρ. Πολλοί αναλυτές, μάλιστα, τονίζουν ότι τα εν λόγω έργα έχουν πολλά κοινά σημεία με τη ζωή του κόμη, γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι τα έργα ήταν δικά του.

Ο Εμεριχ, σε συνέντευξή του, δήλωσε ότι προσπάθησε να μείνει όσο πιο κοντά γίνεται στα ιστορικά γεγονότα, αν και στην ταινία είναι αναπόφευκτο να υπάρχουν και ιστορικές ανακρίβειες. Η δράση εκτυλίσσεται μέσα σε ένα έντονο κλίμα, γεμάτο ίντριγκες και ραδιουργίες, γύρω από το παλάτι και τη βασίλισσα Ελισάβετ. Στο προσκήνιο έρωτες και κρυμμένα μυστικά, πολιτικά συμφέροντα που τελικά θα κληθεί και το θέατρο να τα υπηρετήσει.

■ ΤΟΜ ΤΙΚΒΕΡ

Τρίο

ΟΣιμόν και η Χάνα, ζευγάρι για είκοσι χρόνια, γνωρίζουν ο καθένας ξεχωριστά τον Ανταμ, με τον οποίον αποκτούν και σεξουαλικές σχέσεις. Όταν το ανακαλύπτουν, αντιδρούν. Ομως, μετά από λίγο συνειδητοποιούν ότι θέλουν να είναι τρίο.

Κεντρικές φράσεις στην ταινία είναι «πρέπει να αφήσεις πίσω σου τις ντετερμινιστικές σου ιδέες για τη βιολογία» και «λέμε ότι είναι βιολογικός διαχωρισμός, (ο διαχωρισμός ανά-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εξαγριωμένοι

Μη σκύβεις το κεφάλι, εξέγερση και πάλη

Λ.Α.Ο.Σ-ΠΑΣΟΚ στην εξουσία

Να πάρω το ντουφέκι μου (όχι το ψηφοδέλτιο...)

Διώξανε το ούφο και φέρανε το (παπαδ)εμο

♦ Βάλε το ξυπνητήρι γυναίκα/ για να ξυπνήσουμε αύριο ακριβώς/ την ώρα που πρέπει/ για τον καθημερινό μας μίνι φρόνο/ της ψυχής./ Και το βράδυ/ όταν πλαταγίζει το μαβί φως γυναίκα/ ως ευτυχήσουμε/ σκεφτόμενοι τι θα αγοράσουμε/ με το αντίτιμο/ της καθημερινής δολοφονίας της ψυχής./ Βάλε το ξυπνητήρι γυναίκα να ξυπνήσουμε αύριο ακριβώς/ την ώρα που πρέπει/ για την καθημερινή μίνι κηδεία/ της ανθρώπινης αξιοπρέπειας/ και το μεσημέρι/ σαν σηκώνεται η ομίχλη πάνω/ στο κοινωνικό παχί του εργάτη/ έλα να χαρούμε για το παιδί με δόσεις/ που μας δώσανε από το παιδοφοβείο/ βάλε το ξυπνητήρι γυναίκα/ για να ξυπνήσουμε αύριο ακριβώς/ στην πρεπούμνη ώρα/ για το εθνικό βουτυροεισόδημα/ για τη διατήρηση της ελευθερίας/ του ιδρώτα μας / και βάλε/ το ξυπνητήρι δυνατά/ πολύ δυνατά. (Πέτερ Παούλ Τσαλ, «Ωρολογιακή βόμβα»)

♦ «Οι εκλογές είχαν ορισθεί. Για να μπει στο συνδυασμό ο Μπελογιάννης αντέδρασε ο Μιχάλης Κύρκος. Μαζί του είχε και τον Γρηγοριάδη και τον Χατζημητέη. Ο Μπάρμπας έφαγε τα σίδερα για να μπει η υποψηφιότητα του Μπελογιάννη, μια και είχε αναλάβει αυτός τον εκλογικό αγώνα, έχοντας στο πόδι του το

φιλο του το Μπασιάκο κι ένα διαλεχτό επιτελείο από δικούς μας. Ο Κύρκος και η παρέα του αντιδράσανε και προκειμένου να γίνει διάσπαση του Δημοκρατικού Μετώπου που γι' αυτό είχαμε ρίξει όλο το βάρος μας, τελικά ο Μπάρμπας υποχώρησε». (Κούλη Ζαμπαθά, «Νίκος Μπελογιάννης-Νίκος Πλουμπιδής», στο βιβλίο «Η υπόθεση Νίκου Πλουμπιδή, Ιστορία-Αρχεία-Καταθέσεις» των Ντούνιας Α. Κουσιδου και Σταύρου Γ. Σταυρόπουλου.

♦ «Στην αυτοβιογραφία του ο Ιβενς περιγράφει διεξοδικά τις βασικές του εντυπώσεις και εμπειρίες απ' τα πα-

ραγωγία μιας νικηφόρας τάξης, που 'χει πάρει τις τύχες της στα ίσια της τα χέρια και με αναπτυσσόμενη πολιτική συνείδηση έχει ξεκινήσει την αναμόρφωση της χώρας». (Κλάους Κράιμιαερ, «Γιόρις Ιβενς, ένας κινηματογραφιστής στα μέτωπα της παγκόσμιας επανάστασης», ελληνική έκδοση 1978).

♦ «Καθώς ετοιμάζεις το πρωινό σου, να σκέφτεσαι τους άλλους/ μην ξεχνάς να ταΐζεις τα περιστέρια/ όταν πολέμους ξεκινάς, να σκέφτεσαι τους άλλους/ μην ξεχνάς όσους λαχταρούν την ειρήνη/ όταν πληρώνεις το νερό να σκέφτεσαι τους άλλους/ εκείνους που μόνο τα σύννεφα έχουν να τους θηλάσουν/ όταν γυρνάς στο σπιτικό σου, να σκέφτεσαι τους άλλους/ μην ξεχνάς όσους ζουν σε αντίσκηνα/ όταν τ' αστέρια μετράς, να σκέφτεσαι τους άλλους/ εκείνους που δεν έχουνε που να πλαγιάσουν, όταν ελεύθερα μιλάς να σκέφτεσαι τους άλλους/ εκείνους που δεν τους αφήνουν να μιλήσουν/ και καθώς σκέφτεσαι εκείνους, τους άλλους/ στον εαυτό σου γύρισε και πες/ Αχ και να ήμουν ένα κερι στο σκοτάδι». (Μαχμούτ Νταρούις, «Να σκέφτεσαι τους άλλους»).

♦ Γρυσπολάκης. He had it coming.

Βασίλης

μεσα σε αρσενικά και θηλυκά) αλλά ίσως είναι απλά κάτι συμβολικό». Τίθεται, λοιπόν, το ζήτημα της σχέσης του βιολογικού φύλου με το κοινωνικό φύλο και τη σεξουαλικότητα, και ένα σωρό παρόμοιες έννοιες, οι οποίες τα τελευταία χρόνια απασχολούν ολόενα και περισσότερο.

Ο σκηνοθέτης υποστηρίζει ότι υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην ηδονή και την αναπαραγωγή και ότι μάλιστα οτιδήποτε προκαλεί ηδονή δεν είναι ανάγκη να σχετίζεται με την ανα-

παγωγία που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν ο πιο σημαντικός λόγος για τις σεξουαλικές σχέσεις. Μέσα απ' αυτό το πρίσμα (σεξ=αναπαραγωγή) δημιουργήθηκαν τα πρότυπα συμπεριφοράς (αρσενικά-θηλυκά), τα οποία εγκλωβίζουν τους ανθρώπους και ως προς το κομμάτι της ηδονής. Αυτές οι απόψεις είναι επηρεασμένες από τη μεταδομιστική φεμινιστική θεωρία, στην οποία κυρίαρχο μοτίβο είναι ότι το φύλο είναι προϊόν κοινωνικού καθορισμού και διαμορφώνεται μέσα από παραστασιακές επιτελέσεις. Οι φορείς αυτών των θεωριών υποστηρίζουν στρεβλά ότι προέρχονται από τη μαρξιστική θεωρία (εννοώντας φυσικά εκείνον τον «μαρξισμό», με τον οποίο ο Μαρξ εγγράφως είχε ζητήσει να μην τον ταυτίζουν). Σύμφωνα μ' αυτή τη θεωρία, δεν μιλάμε πια για αστική και εργατική τάξη και για επιβολή της αστικής τάξης στην εργατική, αλλά για ετεροφυλοφιλική κανονικότητα, με την ετεροφυλοφιλία να επιβάλλεται σε οποιαδήποτε άλλη μορφή άντλησης ικανοποίησης.

Υπενθυμίζουμε ότι τον Τίκβερ τον έχουμε γνωρίσει από ταινίες όπως «Τρέξε Λόλα, τρέξε» και «Το άρωμα: Η ιστορία ενός δολοφόνου».

Ελένη Π.

♦ Μπροστά στο οικονομικό και πολιτικό κραχ – να δημιουργήσουμε τους όρους – Για την επαναστατική οργάνωση της τάξης μας – εκεί που αναπτύσσεται καθημερινά η κοινωνική και ταξική πάλη – Σε ρήξη με τους μηχανισμούς διαμεσολάβησης, τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, τους κομματικούς χειραγωγούς – Διαδήλωση 17 Νοέμβρη, 14:00, Πλ. Κλαυθμώνος – Αναρχικοί-Αντιεξουσιαστές (αφίσα)

Κάθε κάλεσμα για επαναστατική οργάνωση σε ταξική βάση είναι αναμφίβολα θετικό. Ιδιαίτερα όταν προέρχεται από τον συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Πέρα από το καταρχήν θετικό, όμως, ανοίγουν τεράστια ζητήματα για συζήτηση και πολεμική. Ποια επαναστατική οργάνωση; Με τι μορφή; Επαναστατική οργάνωση γενικά της τάξης ή πολιτική (δηλαδή κομματική, για να μην παίζουμε με τις λέξεις οργάνωση της τάξης; Ποια η σχέση ανάμεσα στην οργανωμένη πρωτοπορία και την τάξη, ανάμεσα στο συνειδητό ή το αυθόρμητο; Σ' αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα, που δεν είναι η πρώτη φορά που τίθενται στην Ιστορία, το αναρχικό ρεύμα έχει δώσει λάθος απαντήσεις. Η συναγωνιστική δράση στους ταξικούς αγώνες όχι μόνο δεν πρέπει να παραμερίσει την αναγκαία ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση, αλλά αντίθετα πρέπει να την εμπεριέχει ως μόνιμο συνοδευτικό της στοιχείο.

♦ Δεν ξεχνάμε – Δεν συγχωρούμε – Δεκέμβρης 1944: Η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου αιματοκύλησε τη διαδήλωση του ΕΑΜ στην πλατεία Συντάγματος. Την ίδια κιόλας ημέρα, μέλη του ΕΑΜ και του ΚΚΕ πήραν τα όπλα για να υπερασπιστούν την Αθήνα από την κυβέρνηση των δουλολογών και τους Άγγλους προστάτες της – 20 Οκτώβρη 2011: 67 χρόνια μετά τα δεκεμβριανά και μία μέρα μετά τη μεγαλύτερη απεργιακή διαδήλωση της μεταπολιτευτικής, μέλη του ΠΑΜΕ παίρνουν τα όπλα τους (παλούκια) αυτή τη φορά όχι απέναντι στην κυβέρνηση, την τρόικα και τα αφεντικά, αλλά απέναντι στους υπόλοιπους διαδηλωτές, υπερασπιζόμενα τη βουλή. Η προδοτική για την εργατική τάξη συμφωνία της ηγεσίας του ΚΚΕ με την κυβέρνηση του ντόπιου και πολυεθνικού κεφαλαίου και την αστυνομία πυροδοτεί συγκρούσεις μεταξύ της περιφρούρησης του ΠΑΜΕ και των υπόλοιπων απεργών. Η αδυναμία των κρανοφόρων του ΚΚΕ να απωθήσουν τους απεργούς μπροστά από τη βουλή, φέρνει την επέμβαση των ΜΑΤ. Ο,τι δεν καταφέρνουν τα όπλα του ΚΚΕ, το καταφέρνουν οι μπάτσοι και ο χημικός πόλεμος που εξαπολύουν, προκαλώντας το θάνατο του 53χρονου Δημήτρη Κοτζαρίδη, απεργού οικοδόμου και μέλους του ΠΑΜΕ. Η ηγεσία του ΚΚΕ, πιστή στη διαρκή μεταπολιτευτική συνεργασία της με το αστικό κράτος, δέχτηκε τα συγχαρητήρια μιας πλειάδας καθαρισμάτων (πολιτικών και δημοσιογράφων) επειδή προστάτευσε τη βουλή. Ως αποκορύφωμα στο ρόλο αυτό στέκεται το κουκούλωμα της δολοφονίας του συνδικαλιστή, που ερμηνεύτηκε με γραφικές θεωρίες περί προβοκατόρων και λοιπών δυνάμεων του σκότους – Όλοι στους δρόμους – Την αταξική κοινωνία δε θα τη φέρει το Κόμμα αλλά το προλεταριάτο – Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Ανω - Κάτω Πατησίων (αφίσα)

Σε αντίθεση με την σπεκουλαδορική, αναθεωρητική, πολιτικάντικη, αντικομμουνιστική αφίσα που η στήλη σχολίασε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, αυτή εδώ η αφίσα στέκεται έντιμα απέναντι στην Ιστορία και διαχωρίζει με σαφήνεια δυο περιόδους, μια επαναστατική και μια αντεπανάστατική. Μπορεί να υπάρχουν πολλά και σημαντικά για να διαφωτιστούμε, όμως το κύριο σ' αυτή την αφίσα είναι αυτό: η έντιμη στάση απέναντι στην Ιστορία.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 - Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Επρεπε να βγει ο βρετανικός Guardian με δημοσίευσμά του για να φύγει η τσίμπλα από το μάτι πολλών. Σε άρθρο της στις 16 Νοέμβρη, δηλαδή τη μέρα που ο περιβόητος Τσαρλς Νταλάρα συναντιόταν στην Αθήνα διαδοχικά με τους Βενιζέλο και Παπαδήμο, η βρετανική εφημερίδα αποκάλυπτε ότι το περιβόητο PSI+ δεν είναι παρά ένα κόλπο γκρόσο των τραπεζιτών και των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων της Ευ-

νών που στρέφεται στην πληρωμή των τόκων επί των ομολόγων θα μείνει κατά βάση ίδιο». Για να γίνει αντιληπτό το ακριβές περιεχόμενο της συμφωνίας που προωθεί το IIF, η βρετανική εφημερίδα παραθέτει ένα γλαφυρό παράδειγμα: «Είναι σα να τροποποιείς το στεγαστικό σου δάνειο αρχικής αξίας 200.000 βρετανικών λιρών με 5% επιτόκιο σε ένα νέο αξίας 100.000 λιρών με επιτόκιο 10%. Χρωστάς λιγότερα αλλά

Και βέβαια, οι τραπεζίτες του IIF επαναλαμβάνουν, διά στόματος Νταλάρα, τα νέα ομολόγια που θα πάρουν να διέπονται από το βρετανικό αποικιοκρατικό Δίκαιο και όχι από το ελληνικό. Ζητούν, δηλαδή, ν' αποκτήσουν τις ίδιες νομικές διασφαλίσεις που ήδη έχουν το ΔΝΤ και τα κράτη της Ευρωζώνης με τη δανειακή σύμβαση του Μάη του 2010 (αυτή που συνοδεύεται από το Μνημόνιο). Ετσι, το σύνολο του ελληνικού κρατι-

ρες τιμές στη δευτερογενή αγορά.

Την Πέμπτη ο Νταλάρα, ο Ακερμαν και άλλα στελέχη του IIF θα συναντιόταν στη Φρανκφούρτη με στελέχη της ΕΚΤ και της τρώικας, προκειμένου να διαπραγματευθούν παραπέρα τα σχέδιά τους. Δεν ξέρουμε αν θα συμμετείχε και εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Η τρώικα θα πάρει τις αποφάσεις.

«Κούρεμα» μόνο των εργατικών δικαιωμάτων

ρωζώνης, με στόχο όχι την ελάφρυνση του ελληνικού κρατικού χρέους, αλλά τη βιωσιμότητά του μέσα στο χρόνο. Το IIF, το πανίσχυρο διεθνές συνδικάτο των τραπεζών, δέχτηκε το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων κατά 50%, εξασφαλίζοντας ισχυρά ανταλλάγματα που κατοχυρώνουν πλήρως τα συμφέροντα των τραπεζών.

«Εγινε αντιληπτό», γράφει ο Guardian «πως σε αντάλλαγμα θ' απαιτηθεί το μελλοντικό επιτόκιο στα νέα ομολόγια να είναι γύρω στο 8% ετησίως. Αυτό σημαίνει ότι οι ομολογιούχοι θα λάβουν τον ίδιο τόκο που παίρνουν και σήμερα. Με άλλα λόγια, το κόστος που καταβάλλει η ελληνική κυβέρνηση για να εξυπηρετήσει το τεράστιο χρέος της μπορεί να μην μειωθεί σημαντικά, ακόμη και καθόλου. Ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ θα μειωθεί και όταν έρθει η λήξη των ομολόγων θα υπάρχει λιγότερο χρέος να αποπληρωθεί, αλλά το μερίδιο των κυβερνητικών δαπα-

το μηνιαίο ποσό που φεύγει από τον μισθό σου για να εξυπηρετήσει το δάνειο μένει το ίδιο, έτσι άμεσα δεν έχει βελτιωθεί η θέση σου».

Λίγες ώρες αργότερα, το δημοσίευμα του Guardian επιβεβαιώθηκε πλήρως από διαρροές του Βενιζέλου. Οντως, ο Νταλάρα ζητά επιτόκιο 8% για τα νέα, «κουρεμένα» κατά 50% ομολόγια και επιπλέον μπόνους, ανάλογα με την αύξηση του ελληνικού ΑΕΠ. Γιατί αυτή η απαίτηση; Γιατί οι τράπεζες αυξάνουν το αναπροεξοφλητικό τους επιτόκιο (είναι το επιτόκιο με το οποίο υπολογίζουν τις «ζημιές» από το «κούρεμα») σε 12%, έναντι 9% που είχαν δεχτεί με τη συμφωνία της 21ης Ιούλη. Ετσι, αυξάνουν τεχνητά τη «ζημιά», γι' αυτό και ζητούν ψηλότερο επιτόκιο για τα νέα ομολόγια που θα πάρουν σε αντικατάσταση των παλιών (και αφού προεπισπράξουν ένα μέρος σε μετρητά - ύψους 30 δισ. ευρώ, σύμφωνα με την απόφαση της 26ης Οκτώβρη).

κού χρέους θα διέπεται από ένα αποικιοκρατικό Δίκαιο που θα διασφαλίζει τους δανειστές, κράτη και ιδιώτες, με εγγύηση το σύνολο των κρατικών περιουσιακών στοιχείων.

Το PSI+, αν τελικά εφαρμοστεί, πράγμα εξαιρετικά αμφίβολο αυτή τη στιγμή, θα είναι μια συμφωνία εξασφαλισίας των τραπεζιτών. Θα είναι μια τεχνική αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, το οποίο θα απλωθεί σε μεγαλύτερο χρόνο, εξέλιξη που εξυπηρετεί τις τράπεζες, διότι θα εξασφαλίσουν την αποπληρωμή των δανείων (που τα έχουν έτσι κι αλλιώς πληρωθεί). Υπάρχουν τράπεζες που έχουν αγοράσει ελληνικά ομολόγια σε τιμές ακόμη και στο 30% της ονομαστικής τους αξίας. Αυτά τα ομολόγια που οι ίδιες οι «αγορές» θεωρούν σκουπίδια, θα τα ανταλλάξουν με άλλα, ψηλότερης αξιολόγησης, με εμπράγματα εγγυήσεις και ψηλότερα επιτόκια. Ετσι, θα μπορούσαν να τα πουλήσουν σε ψηλότε-

Ομως, το ίδιο το PSI+ είναι στον αέρα, γιατί η κρίση έχει επεκταθεί σε όλη την Ευρωζώνη και τα προβλήματα είναι υπαρξιακού χαρακτήρα πλέον. Επίθεση δέχτηκε ακόμη και το κρατικό χρέος της Αυστρίας, στενού συμμάχου της Γερμανίας. Ολα τα σχέδια αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, λοιπόν, βρίσκονται σήμερα υπό την αίρεση των γενικότερων προβλημάτων της Ευρωζώνης. Το ευρωπαϊκό ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο δεν είναι έτοιμο ν' αντιμετωπίσει την απειλή κατάρρευσης μιας μεγάλης οικονομίας, όπως π.χ. η Ιταλία. Γι' αυτό υπάλληλοι σαν τον Μπαρόζο μιλούν για ανάγκη έκδοσης ευρωμόλογου, πρόταση που ακόμη δεν θέλει ν' ακούσει η Γερμανία.

Μ' αυτή τη ρευστότητα, λοιπόν, το μόνο βέβαιο είναι το νέο δάνειο των 130 δισ. ευρώ προς την Ελλάδα, ισόποσο με το σύνολο των ομολόγων που λήγουν την περίοδο 2012-14. Είναι αυτό που κρύβουν από τον ελληνικό λαό.

Ποιος κυβερνά; Το κεφάλαιο

Να τα πάλι τα σενάρια συνωμοσίας. Η Goldman Sachs, η Trilateral Commission, ο Παπαδήμος, ο Μόντι, ο Ντράγκι και πάει λέγοντας. Μέχρι και η «σοβαρή» Le Monde αφιέρωσε χώρο σ' αυτά τα σενάρια (βλέπετε, πρέπει και ο ανταποκριτής της στη Βρετανία Marc Roche να προμοτάρει το νέο του βιβλίο). Δυστυχώς, ο Καρατζαφέρης, μάστορας του είδους εν Ελλάδι, αναγκάστηκε να αποκηρύξει το νεανικό του αμάρτημα, ενώπιον του Παπαχελά, αντεπιστέλλοντος μέλους της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Αφησε, όμως, πολλούς άλλους ν' ανακατεύουν το υλικό και να φτιάχνουν σενάρια. Από τον Καμμένο μέχρι τον Καζάκν.

Εχουμε γράψει και άλλες φορές πως στο καπιταλιστικό σύστημα, όπως σε κάθε εκμεταλλευτικό σύστημα, υπάρχουν ανταγωνισμοί και μέσα στην κυρίαρχη τάξη, επομένως οι ίντριγκες, οι κλίκες, οι συνωμοσίες είναι αναπόσπαστο συνοδευτικό του στοιχείου. Ομως, η κουβέντα για τις διάφορες «λέσχες», τα «think tanks», τα «λόμπι», έτσι όπως γίνεται συσκοτίζει την ταξική ανάλυση του συστήματος.

Ακούμε και διαβάζουμε, για παράδειγμα, πως τον κόσμο τον κυβερνά η Goldman Sachs, επειδή διάφορα πολιτικά και τεχνοκρατικά στελέχη πέρασαν από τα επιτελεία της. Και τα υπόλοιπα τραπεζικά μονοπώλια τι κάνουν; Σκύβουν το κεφάλι και βαδίζουν με το σταυρό στο χέρι; Αυτές οι θεωρίες, που τροφοδοτούν διάφορα συνωμοσιολογικά αναγνώσματα, στο πολιτικό επίπεδο παίρνουν τη μορφή της ψευδεπίγραφης αντίθεσης «αγορών-πολιτικών» ή «αγορών-κρατών».

Προεκτείνοντας αυτές τις θεωρίες στα φυσικά τους όρια, θα οδηγηθούμε στο συμπέρασμα πως σε κοινωνικό επίπεδο οι εργαζόμενοι θα πρέπει να συμμαχήσουν με εκείνες τις μερίδες του κεφαλαίου που δεν έχουν επιρροή στις διάφορες «λέσχες», ενώ σε πολιτικό επίπεδο θα πρέπει να αναζητηθούν ηγετικές προσωπικότητες του αστικού κόσμου που θα μπιρδέσουν να σηκώσουν κεφάλι στις «αγορές», εκφράζοντας τη γενική κοινωνική βούληση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι διάφορες «λέσχες» αποτελούν τη σύγχρονη εκδοχή του μασονισμού. Τα μέλη τους ασκούν επιρροή στο πολιτικό προσωπικό και επηρεάζουν καθοριστικά τις πολιτικές εξελίξεις. Ομως, η αστική εξουσία δεν ταυτίζεται με τις «λέσχες». Καμία απ' αυτές τις «λέσχες», ακόμη και η πιο ισχυρή, δεν μπορεί να βγει πάνω από το συλλογικό συμφέρον της αστικής τάξης. Στο πλαίσιο αυτού του συλλογικού συμφέροντος αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα μονοπώλια, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις διάφορες μερίδες της κεφαλαιοκρατίας, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Οι κοινωνίες δεν χωρίζονται σε «πολιτικές τάξεις» ή σε «ελίτ» ή σε μέλη και μη μέλη «λεσχών». Οι κοινωνίες χωρίζονται σε τάξεις, χωρίζονται βασικά στην αστική και την εργατική τάξη, δίπλα στις οποίες στέκεται ένα ευρύ (ακόμα και στις χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού) στρώμα μικροαστών. Κι είναι ο ανταγωνισμός των δυο βασικών τάξεων που καθορίζει την ιστορική εξέλιξη, την πορεία των κοινωνιών. Ολα τα υπόλοιπα είναι επιμέρους φαινόμενα στην οικονομική και την πολιτική σφαίρα.

Η συνωμοσιολογία συγκαλύπτει την ταξική ανάλυση και αποπροσανατολίζει. Αντί να βλέπουμε την αστική τάξη, βλέπουμε κάποια τμήματά της. Αντί να προετοιμαζόμαστε για την προλεταριακή επανάσταση, αναζητούμε λύσεις στο πλαίσιο της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, με εξυγίανσή της. Αντί να οδηγούμαστε στην ταξική-επαναστατική πολιτική οργάνωση, γινόμαστε ουρά της αστικής πολιτικής.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

